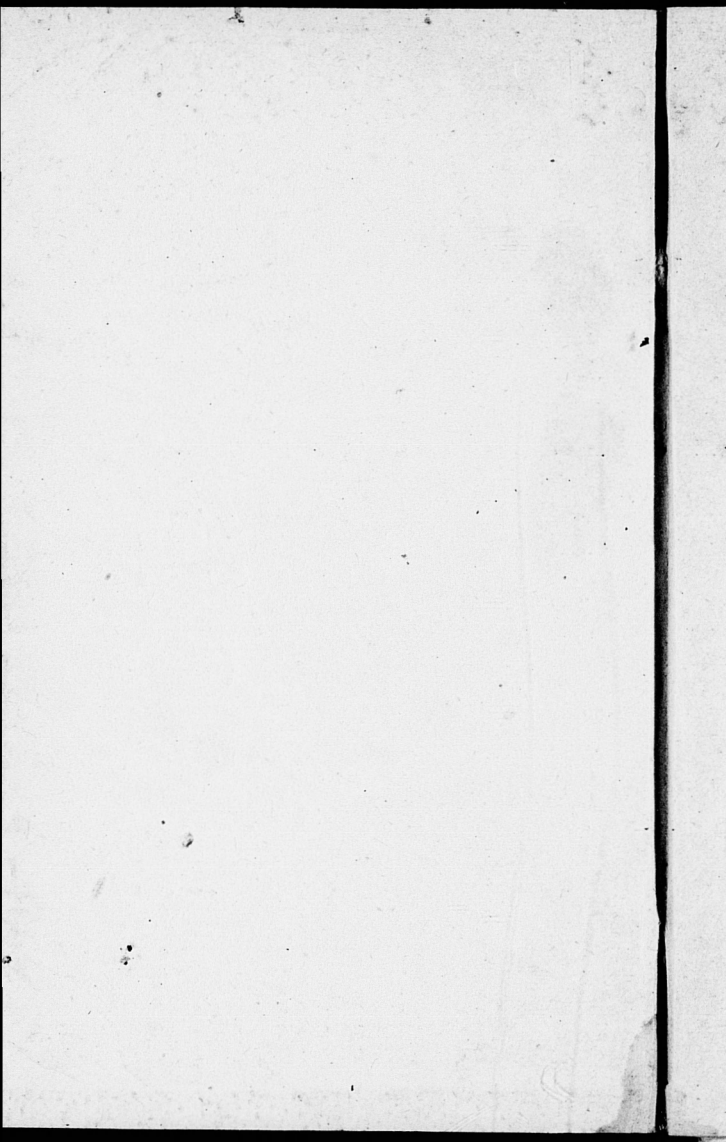
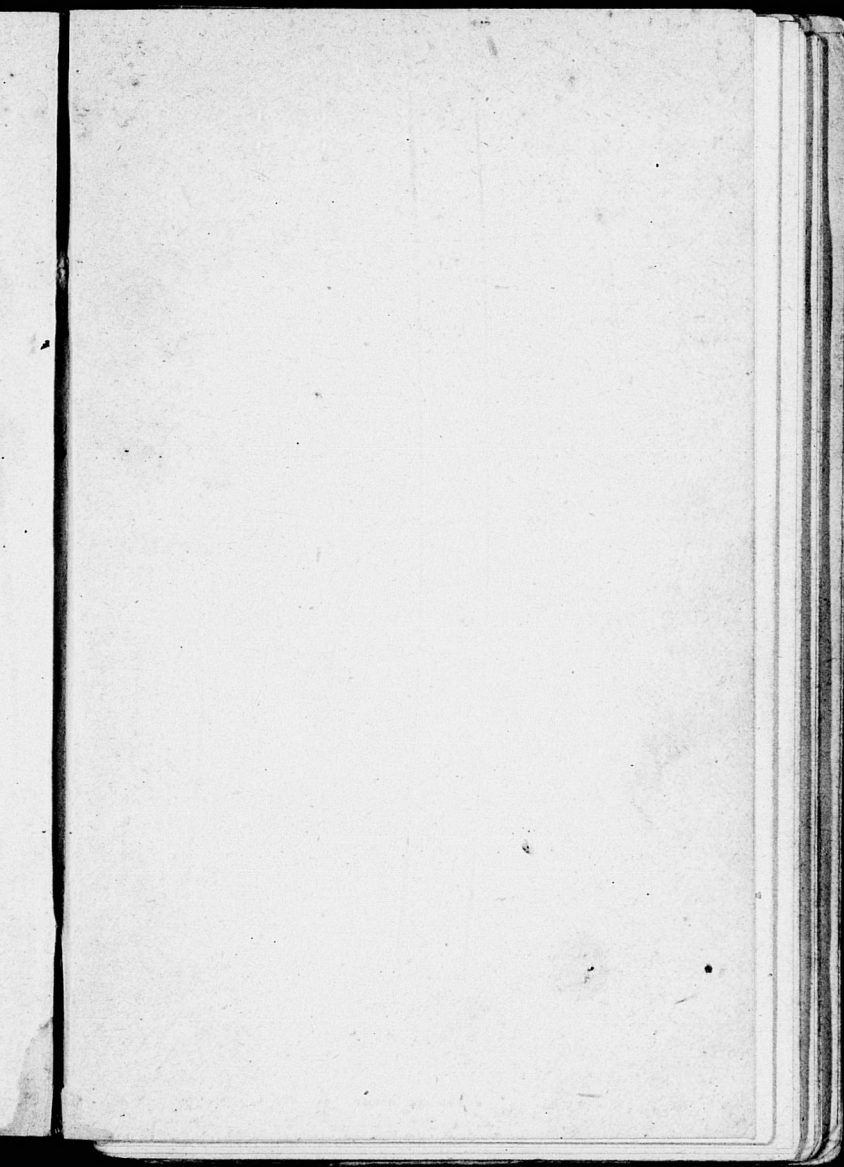
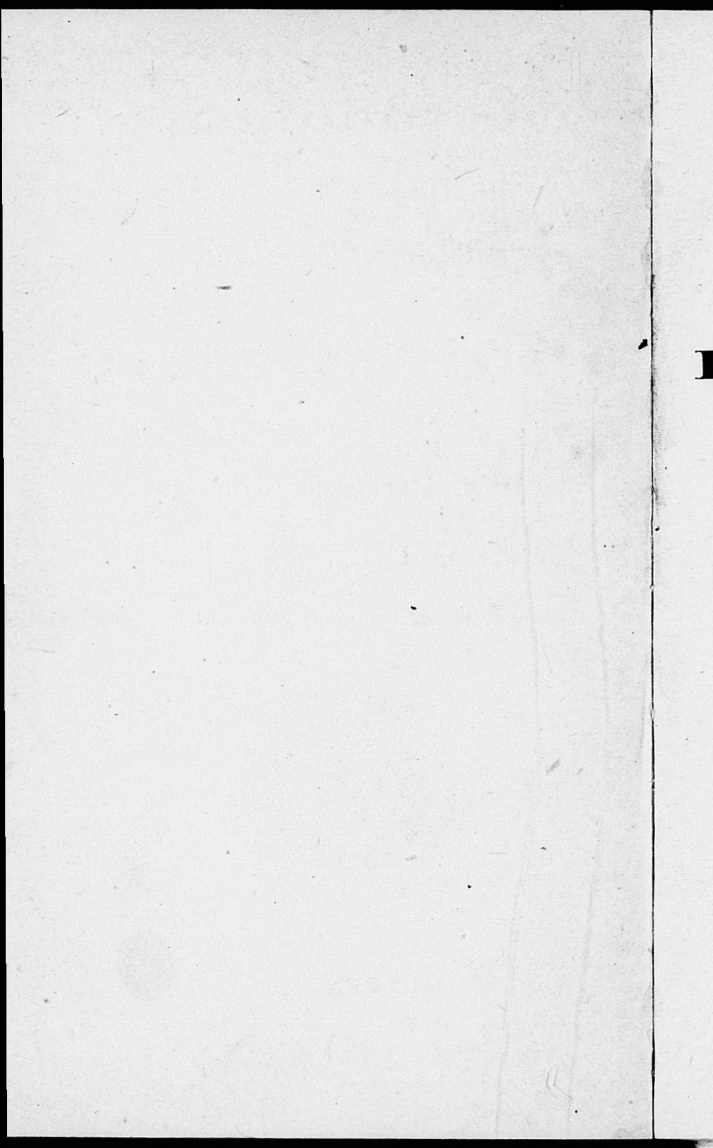

Vak 87

509

HANDBOEKJE

slw, 87
509

DER

Aartsbroederschap

DE

EEREWACHT

VAN HET

H. Hart van Jezus.

VIERDE EN VERMEERDERDE DRUK.

GULPEN, 1889.

DRUK VAN M. ALBERTS EN ZONEN. — UITGEVERS.
Liturgische Vereeniging
Aartsbisdom UTRECHT
Volgnummer Bibliotheek 1416

GOEDKEURINGEN.

Door onzen Hoogwaardigen Pater Generaal NICOLAUS MAURON, daartoe gemachtigd, staan wij toe, dat het werkje: **Handboekje der Aartsbroederschap „de Eerewacht van het H. Hart van Jezus”** worde gedrukt.

P. OOMEN, CSSR.

Sup. Prov. Holl.

Amsterdam, 6 Mei 1881.

Op last van Z. Doorl. Hoogw. Mgr. J. A. PAREDIS, heb ik dit boekje onderzocht, en keur hetzelfde goed, tevens verklarende, dat de vertaling der gebeden, waaraan aflaten verleend zijn, den zin van den oorspronkelijken tekst getrouw wedergeven.

P. J. H. RUSSEL, CAN. ET PROF.

Roermond, 13 Mei 1881.

IMPRIMATUR.

J. M. SCHOLTIS, PAR. ET DEC.

ad hoc delegatus.

Galopiae, 18 Februarii 1884.

Doel, Oorsprong en Voortgang der Eerewacht.

Toen de H. Gertrudis op zekeren dag in beschouwing verzonken was en zij zich met den H Joannes den Evangelist, den leerling, dien Jezus zoo lief had, mocht onderhouden, vroeg zij in de overmaat harer liefde tot Jezus' aanbiddelijk Hart, waarom hij toch niets geschreven had over de gevoelens van dat Hart. waarop hij in het laatste avondmaal had mogen rusten. En het antwoord van Joannes was: »Ik moest voor de pasgeboren Kerk het Evangelie van het ongeschapen Woord van God den Vader schrijven; maar God heeft zich voorbehouden, de zoetheid van dat Hart in de laatste tijden te doen kennen, om daardoor de liefde weder op te wekken, welke dan in hooge mate zal verflauwd zijn.»

Die tijden zijn thans angebroken. Van alle kanten zien wij den godsdienst veracht, de Kerk gehoond, ja zelfs God ontkend. In de harten der meesten vertoont zich geen geloof meer, levende door de liefde. De liefde tot God is bij hen verdwenen, en heeft plaats gemaakt voor een ellendige genotzucht, voor een-geest van onafhankelijkheid, voor eene zinnelijke liefde, welke de maatschappij met den ondergang dreigen. Weshalve de onsterfelijke Pius IX met recht mocht uitroepen: »Voor de Kerk en de maatschappij is geen hoop meer dan in het Hart van Jezus: zie daar het geneesmiddel voor al onze kwalen.» Dit openbaarde dan ook Jezus zelf aan zijne uitverkorene Bruid de Gelukz. Margaretha Alacoque, toen Hij haar

zijn Hart toonde, met doornen omkranst, door een lans doorstoken en vlamme van liefdevuur. Dat Hart, zoo gaf Hij haar te kennen, is, ofschoon het van de meesten niets dan ondankbaarheid en ootzettingen ontvangt, het *Heilige der Heiligen*, waarin Hij zich *thans* wil doen kennen, als den middelaar tusschen God en de menschen, die de straffen van ons afwendt, welke wij door onze zonden hebben verdiend.

»Door middel der godsvrucht tot dat goddelijk Hart wil Jezus Christus aan velen het leven wedergeven.... overvloedig den schat zijner genade schenken.... en alleen door de zoetheid zijner liefde zijn rijk van liefde vestigen.»

Toen de nederige maagd die voor allen zoo troostende openbaringen bekend maakte, moest zij vreese-lijke vervolgingen ondervinden. Zij werd uitgemaakt voor een »dweepster en huichelaarster», zij werd een voorwerp van schimp en bestraffing. Tallooze vijanden en tegenstrevers stonden tegen haar op, maar ten laatste zegevierde de waarheid, en werd de godsvrucht tot het H. Hart, zooals Jezus had verlangd, algemeen over de H. Kerk uitgestrekt.

En terecht! Die devotie is immers de godsdienst tot het Hart, het edelste deel van 's menschen lichaam, dat onafscheidelijk vereenigd met den goddelijken Persoon van Jezus Christus, goddelijke eer toekomt. — Dat goddelijk Hart is tevens het meest sprekend zinnebeeld zijner onmetelijke liefde: eenmaal werd het uit liefde voor de menschen op het kruis geopend door een lans; en thans, ofschoon het voortdurend geestelijker wijze verwond wordt door de zonden en de ondankbaarheid dier zelfde menschen, blijven er desniettemin tallooze liefde- en genadestroomen ontspringen, als uit de bron van levend water, dat vloeit ten eeuwigen leven.¹⁾ Ja waarlijk dat liefdevol Hart is, volgens de woorden van den onvergetelijken Pius IX, »de bron van *alle* goed,» en volgens Z. H.

1) Jois IV. 14.

Leo XIII, den thans regeerenden Paus, »de onuitputtelijke bron der rijkste gaven des Hemels, waaruit eenieder den vrede des harten, de verlichting zijner kwellingen, den zegen over zijne ondernemingen, een zoet toevluchtsoord gedurende het leven en vooral in het uur des doods putten kan.»

Geen wonder dus, dat die devotie, eenmaal goed begrepen, op allerlei wijzen werd verspreid, dat er talloze vereenigingen en broederschappen in alle landen der wereld verreesen, die het zich een eer en vreugde rekenden, dat allerbeminnelijkst Hart onder een of ander bijzonder oogpunt te vereeren

Maar hoevele vereenigingen er ook ontstonden, geen enkele had nog ten doel voortdurend en onafgebroken eer, liefde en vergoeding te geven aan het allerheiligst Hart van Jezus, dat eenmaal op het kruis werkelijk gewond, door de vergetelheid, de on dankbaarheid en de zonden der menschen dagelijks opnieuw geestelijker wijze verwond wordt. Welnu, zulk eene vereeniging kwam op den 13 Maart 1863 in het klooster der Visitandinnen te Bourg. in Frankrijk, tot stand. Op dien dag, feestdag der H. vijf Wonden, kozen eenige der zusters aldaar zich ieder een uur van den dag uit, waarin zij voortaan dagelijks op eene bijzondere wijze het H. Hart zouden verheerlijken, beminnen en troosten. Zij deden dit zonder iets in hare bezigheden te veranderen. Zij begaven zich slechts in den geest naar den Tabernakel, en droegen daar aan het H. Hart van Jezus alle gedachten, woorden, werken, moeilijkheden enz. van dat uur op, en trachtten verder gedurende hetzelfde door schietgebeden met Jezus' goddelijk Hart vereend te blijven. Zoo vormden zij, daar zij elkander onophoudelijk opvolgden, eene voortdurende Eerewacht rondom dat van liefde brandend Hart, en ontvingen zij duizenden en duizenden genaden.

Die vereeniging vond spoedig bij velen bijval, ja bruide zich zoo snel uit, dat zij reeds den 9 Maart 1864 op kanonieke wijze als Broederschap door den Bisschop van Belley voor zijn diocees opgericht, ver-

volgens door Z. H. Pius IX. z. g. goedgekeurd en met tal van aflaten verrijkt werd.

Weldra zag men de Eerewacht van het H. Hart van Jezus ook in andere landen kerkelijk opgericht en aanstonds door haar ledental bloeien. Ook in Nederland werd zij spoedig gevonden, o. a. in de kapel van O. L. Vrouw in 't Zand te Roermond, waar zij, den 24 Juni 1872, door Mgr. Paredis, kanoniek ingesteld, zoozeer toenam, dat zij in 8 jaren tijd meer dan 6000 leden telde. ¹⁾

Toen nu Z. H. Leo XIII de Eerewacht den 26 Nov. 1878 voor Frankrijk en België, en den 12 Juni 1879 voor Italië tot Aartsbroederschap verhief en tevens voor die landen de twee hoofdzetels aanwees, Bourg en Rome, waar de overige broederschappen zich tot het ontvangen der aflaten konden aggregeren, kwam men op de gedachte die gunst ook voor Nederland aan te vragen.

Bij Apostolische breve van 26 Nov. 1880 verhief Z. H. Leo XIII de Broederschap der Eerewacht, bestaande in de Kapel in 't Zand, tot Aartsbroederschap, en verrijkte haar met alle aflaten, gunsten en privilegiën, welke dezelfde Aartsbroederschap der Eerewacht te Bourg, in Frankrijk bezit, tevens daarbij als grens der aggregatie *Nederland en deszelfs koloniën* aanwijzende.

Deze nieuwe en plechtige goedkeuring door den H. Stoel aan de Eerewacht van Jezus' H. Hart geschonken, heeft thans die schoone vereeniging voor goed in Nederland gevestigd. Moge daardoor die zoo kostbare devotie over geheel ons vaderland meer en meer verspreid worden, moge overal de Broederschap der Eerewacht worden opgericht, en zoo het goddelijk Hart van Jezus alom voortdurend *verheerlijkt, bemind en vertroost* worden!

1) Thans, bij de uitgave van dezen vierden druk, telt zij alleen meer dan 15500 leden: de overige broederschappen van dien naam in Nederland zijn daaronder niet gerekend.

Pauselijke Breve

VAN DE

*Verheffing der Eerewacht van het H. Hart
bestaande in de Kapel in 't Zand te Roermond.*

TOT

AARTSBROEDERSCHAP

voor Nederland en deszelfs Koloniën.

LEO P.P. XIII.

Ad perpetuam rei memoriam. A dilecto filio C. J. Hultermans Presbytero Rectore publici Sacelli a Sancta Maria in Arena, Ruræmundæ existentis expositum Nobis est sodalitatem *Excubiarum ad honorem Sacratissimi Cordis Jesu* die festo *nativitatis S. Joannis Baptistæ* anno MDCCCLXXII canonicè institutam, singulari Fideium pietate florere et numero adeo crevisse, ut amplius sex mille Christifideles eidem sodalitati nomen dederint. Quo vero cultus Sacratissimi Cordis Jesu latius propagetur, eademque Sodalitas majora suscipiat incrementa ab eodem dilecto filio supplicatur Nobis, ut prædictam sodalitatem ARCHISODALITATIS

LEO XIII. PAUS.

Ter eeuwiger gedachtenis. Door Onzen geliefden zoon C. J. Hultermans, Priester en Rector der openbare Kapel van Onze Lieve Vrouw in het Zand te Roermond, is Ons uitgezet, dat de broederschap der *Eerewacht van het Allerheiligste Hart van Jezus*, kanoniek opgericht op den feestdag der geboorte van den H. Joannes den Dooper, in het jaar 1872, door de buitengewone godsvrucht der Geloovigen bloeit, en zoozeer in ledengeval is toegenomen, dat meer dan zesduizend Christengeloovigen zich in deze broederschap hebben doen opschrijven. Opdat echter de vereering van het Allerheiligste Hart van Jezus meer worde verspreid, en

nomine et privilegiis ditemus, et alias sodalitates nendum intra *Hollandiæ* fines, verum etiam in Sacris per *Neerlandiam Expeditionibus* aggregandi facultate augeamus. Nos hujusmodi votis obsecundare, omnesque et singulos, quibus hæ Litteræ Nostræ favent, peculiari benevolentia prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris ac pœnis, quovis modo vel quavis de causa latis, si quas forte incurrerint, hujus tantum rei gratia absolventes et absolutos fore censentes, Sodalitatem prædictam Ruræmundæ in publico Sacello Sanctæ Mariæ in Arena canonice erectam, in ARCHISODALITATEM cum omnibus et singulis honoribus, juribus, privilegiis ac præeminentis solitis et consuetis Apostolica Auctoritate Nostra, harum Litterarum vi, perpetuum in modum erigimus et instituimus. Archisodalitatis autem sic erectæ Moderatori ac Proceribus, ut alias ejusdem nominis et instituti Sodalitates, intra *Hollandiæ* fines atque in *Neerlandensibus Missionibus* erectas vel erigendas,

gezegde broederschapgroo-teren wasdom ontvange, wordt door denzelfden geliefden zoon de bede tot Ons gericht, dat Wij voornoemde broederschap met den naam en de voorrechten van AARTSBROEDERSCHAP verrijken, en met de macht begiftigen, om andere broederschappen niet alleen binnen de grenzen van *Holland*, maar ook in de *Hollandsche Missiën*, met zich te vereenigen. Wij, deze wenschen willende begunstigen, en allen en eenieder, ten wier gunste dit ons schrijven strekt, met bijzondere welwillendheid willende bejegenen, en van alle excommunicatie, interdict en andere kerkelijke vonnissen, censuren en straffen, op welke wijze of om welke reden ook opgelegd, zoo zij er wellicht mochten belooopen hebben, ter wille van deze zaak alleen, ontslaande en ontslagen oordeelende, verheffen en stellen voor eeuwig door Ons Apostolisch Gezag, uit kracht van deze Brieven, voorzegde broederschap, te Roermond in de openbare Kapel van Onze Lieve Vrouw in het Zand kanoniek opgericht tot AARTSBROEDER-

ei Archisodalitati, servatis tamen forma Constitutionis fel: rec: Clementis VIII Prædecessoris Nostri, aliisque apostolicis Ordinamentis desuper editis, *agregare, illisque omnes et singulas, indulgentias, peccatorum remissiones et pœnitentiæ relaxationes*, ipsi sodalitati modo per Nos in Archisodalitatem erectæ, ab Apostolica Sede concessas, quæ tamen communicabiles sint, *communicare libere liciteque possint et valeant*, Apostolica auctoritate Nostra, tenore præsentium perpetuo concedimus et indulgemus. Decernentes has Litteras Nostras firmas, validas et efficaces existere, ac fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, illosque ad quos spectat et in posterum spectabit plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios et delegatos etiam causarum Palatii Apostolici auditores, Sedes Apostolicæ Nuntios et S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter judicandi et interpretandi facultate et auctoritate, judicari ac definiri

SCHAP in, met alle eer, alle rechten, alle voorrechten en allen voorrang, die gewoon en gebruikelijk zijn. Aan den Bestuurder echter van de aldus opgerichte Aartsbroederschap en aan zijne Opvolgers staan Wij, krachtens Apostolische macht, bij dezen voor immer toe en veroorloven Wij, dat zij andere, reeds opgerichte of nog op te richten broederschapen van denzelfden naam en aard, binnen de grenzen van *Holland* en in de *Nederlandsche Missiën*, vrij en rechtmatig met deze Aartsbroederschap vermogen en kunnen *vereenigen*, volgens den vorm nochtans der Constitutie van Onzen Voorganger, Clemens VIII. z. g., en volgens de andere Apostolische Verordeningen dienaangaande gegeven, en dat zij hun *alle aflaten, vergevingen van zonden en kwijtscheldingen van straffen*, zoo *in 't algemeen als in 't bijzonder*, die aan de broederschap, welke nu tot aartsbroederschap door Ons is verheven, door den Apostolischen Stoel zijn toegestaan, in zoover die mededeelbaar zijn, op dezelfde wijze kunnen *mededeelen*.

debere, atque irritum et inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus constitutionibus et Ordinationibus Apostolicis, et quatenus opus sit, prædictæ Sodalitatis aliisque quibusvis etiam juramento confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis et consuetudinibus, ceterisque in contrarium facientibus quibuscumque. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXVI Novembris MDCCCLXXX Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Th. Card. Mertel.

Wij verklaren, dat deze Onze Brieven geloofwaardig, geldig en van kracht zijn en blijven, en hunne volle en algeheele uitwerking erlangen en bekomen, en hen, op wie ze betrekking hebben, of in het vervolg zullen hebben, ten volle begunstigen; en dat aldus in het voorgaande door gewone en gemachtigde Rechters, welke ook, zelfs door de auditeurs der processen van het Apostolisch Paleis, door de Nuntiusen van den Apostolischen Stoel en door de Kardinalen der Heilige Roomsche Kerk, al waren zij ook buitengewone gezanten (de latere Legatos), terwijl hun en ieder hunner in het bijzonder alle macht en bevoegdheid om anders te oordeelen of uit te leggen is ontnomen, moet geoordeeld en beslist worden, en, zoo iemand, wie hij ook zij, of met welke bevoegdheid ook, wetend of onwetend, anderszins hieromtrent mocht bestaan, dat het ongeldig is en van geener waarde. De Apostolische Constitutiën en Verordeningen, en, voor zoover het noodig is, de Statuten en gebruiken der voornoemde broe-

derschap , of welke anderen ook, al waren zij ook door eed, Apostolische goedkeuring of welke andere bekrachtiging ook, bezegeld, en al wat verder, van welken aard het dan ook zijn moge, hiermede in strijd mocht zijn, staat niet in den weg. Gegeven te Rome bij St. Pieter onder den Visschersring, den 26 November 1880, het derde jaar van Ons Pausschap.

Th. Card. Mertel.

— e —

STATUTEN

*der Aartsbroederschap »de Eerewacht van het
allerh. Hart van Jezus.»*

ART. 1. De Aartsbroederschap der Eerewacht van het allerh. Hart van Jezus heeft ten doel, *voortdurend en onafgebroken Eer, Liefde en Vergoeding te brengen* aan het allerheiligste Hart van Jezus, dat eenmaal op het kruis *werkelijk* gewond, door de vergetelheid, de ondankbaarheid en de zonden der menschen, dagelijks opnieuw *geestelijker* wijze verwond wordt.

ART. 2. Om dit doel te bereiken, nemen de leden bij hunne inschrijving één uur per dag aan, genaamd het *Uur der Eerewacht*, gedurende hetwelk zij, *zonder verplicht te zijn iets in hunne bezigheden te veranderen*, hun best doen het H. Hart van Jezus te verheerlijken, te beminnen en te troosten.

ART. 3. Tot ditzelfde doel worden verder op den *eersten Vrijdag* (of *eersten Zondag*) van elke maand twee openbare oefeningen gehouden: des morgens n. l. de *generale Communie*, genaamd *Communie van Eerherstel*, en des middags of des avonds de andere, waarin, na een kort lof, de belangen der Broederschap en der leden aan het allerheiligst Hart van Jezus worden aanbevolen, daarvoor gebeden, en eene onderrichting of preek met Eereboete aan het allerheiligst Hart gehouden wordt.

Voor het Bisdom van 's Bosch luidt Art. 3 als volgt: Tot datzelfde doel, zal, ofschoon niet verplichtend, viermaal in het jaar, namelijk op den *eersten Vrijdag* van de maanden Maart, Juni, September en December eene generale Communie worden gehouden; en zullen op den *eersten Vrijdag* van *elke* maand des avonds onder een kort lof de belangen der Broederschap en der leden van het Allerheiligste Hart van Jezus worden aanbevolen; waarbij eene onderrichting of preek met Eereboete aan het allerheiligste Hart.

ART. 4. Om lid te worden dezer Broederschap en tevens recht te hebben op de talrijke aflaten en geestelijke gunsten, daaraan verbonden, moet men:

1° zich persoonlijk ¹⁾ doen inschrijven in de Aartsbroederschap voor Nederland en zijne overzeesche bezittingen, of in een der Broederschappen, die met deze Aartsbroederschap wettig vereenigd zijn.

2° zijn uur der Eerewacht houden of, zoo men het vergeten mocht hebben, het verrichten als men er aan denkt. ²⁾

ART. 5. Niets verplicht op zonde.

ART. 6. De inschrijving geschiedt *geheel kosteloos*.

ART. 7. De inrichting dezer Aartsbroederschap is de volgende: Aan het hoofd staat een *Hoofdbestuurder* of *Moderator*. Krachtens breve van Leo XIII van den 26 Nov. 1880, is daartoe voor altijd benoemd: de tijdelijke Rector aan de Kapel in 't Zand te Roermond.

Elke Broederschap heeft vervolgens een *Bestuurder* of *Directeur*. Deze wordt benoemd door den Bisschop der diocees, waar de Broederschap wordt opgericht, en ontvangt daarna zijn diploma van aanstelling van den Hoofdbestuurder.

Elke Directeur kan vervolgens *zelatoren* en *zelatrices* aanstellen, die tot den grooteren bloei der Broederschap zullen medewerken en, even als hij zelf, binnen de grenzen der plaats, waar zij is opgericht, leden kunnen inschrijven.

ART. 8. De EE. HH. Bestuurders van Broederschappen der Eerewacht, welke zijn opgericht, of die haar wenschen op te richten, en die tevens mededeeling der aflaten verlangen, behooren het diploma van *aggregatie* bij den Hoofdbestuurder aan te vragen; zonder dit diploma toch kan geen broederschap der Eerewacht met de aflaten worden verrijkt.

1) Volgens de Declaratio S. Congr. Indulg. et Reliq. (26 Nov. 1880). op last van Z. H. Leo XIII gegeven, mogen diegenen zich door brief of door tusschenpersonen laten inschrijven, die, ofschoon binnen de grenzen der Aartsbroederschap verblijvende, het niet persoonlijk kunnen doen, maar het toch *uitdrukkelijk* verlangen.

2) Dit althans wordt vereischt, om de aflaten te verdienen, welke *rechtstreeks* het uur van Eerewacht aangaan (men zie de vergunning van 7 April 1865 op bladz. 17): voor de overige aflaten is het voldoende datgene te vervullen wat de Paus heeft voorgeschreven tot het verdienen der aflaten (S. Congr. Indulg. 12 Maji 1843). Men vindt deze vereischten in de verschillende »Aanmerkingen» bij de lijst der aflaten gegeven.

ART. 9. Het hoofdfeest der Aartsbroederschap is het feest van het *allersh. Hart van Jezus*, vastgesteld op den eersten Vrijdag na de octaaf van het feest van het H. Sacrament.

De leden zullen dit feest met zijne octaaf zoo godvruchtig mogelijk trachten te vieren en, zoo mogelijk, zich daartoe door eene *novene* of drie-daagsche oefening voorbereiden.

ART. 10. De geheele maand Juni, meer bijzonder toegewijd aan het H. Hart van Jezus, zal daarenboven de maand zijn, waarin de leden meer dan anders het allerheiligst Hart van Jezus zullen verheerlijken, beminnen en troosten.

ART. 11. Alle leden zullen er eindelijk op uit zijn, hunne liefde en godsvrucht te vermeerderen voor het *bitter lijden* van Jezus, waardoor zijn Goddelijk Hart zooveel heeft verduurd, en jegens het *allerheiligste Sacrament des Altaars*, waar dat Hart nog immer zetelt, en zoo vurig verlangt verheerlijkt, bemind en vertroost te worden.

ART. 12. Deze statuten hebben slechts betrekking op de Aartsbroederschap der Eerewacht van het allerheiligst Hart van Jezus met de aan haar verbondene Broederschappen van dien naam in Nederland en zijne overzeesche bezittingen, en mogen niet dan met uitdrukkelijke toestemming van HH. DD. HH. de respectieve Bisschoppen, veranderd of gewijzigd worden.

De hiervoren omschreven statuten der Broederschap onder de benaming der Eerewacht van het Allerheiligste Hart van Jezus, worden en zijn hiermede voor zoo ver ons Bisdom betreft, goedgekeurd.

Roermond, 24 Maart 1881.

De Bisschop van Roermond,

† J. A. PAREDIS.

Insgelijks

's Bosch, 12 Augustus 1881.

De Bisschop van 's Bosch,

† A. GODSCHALK.

AFLATEN

waarmede de Aartsbroederschap verrijkt is.

Algemeene of Pauselijke Aflaten.

AANMERKINGEN.

1°. Voor alle hier opgenoemde *volle aflaten* wordt steeds, behalve de bijzondere vereischten, die bij elke vergunning zijn aangegeven, *biecht, communie en gebed tot intentie van Z. H. vereischt.*

2°. Alle aflaten zijn toepasselijk op de zielen in het Vagevuur.

VERGUNNING VAN DEN 16 JUNI 1864.

EERSTE OPGAVE.

VOLLE AFLATEN.

- 1o. Op den dag der inschrijving.
- 2o. Den eersten Vrijdag of den eersten Zondag der maand.
- 3o. Op den feestdag van het H. Hart of den Zondag daarop volgende
- 4o. Op twee dagen van iedere maand, naar verkiezing.
- 5o. In *het uur des doods*, mits men den naam van Jezus, ten minste met het hart aanroepe.

GEDEELTELIJKE AFLATEN.

- 1o. 60 dagen voor ieder godvruchtig werk, gedurende den dag verricht.
- 2o. 7 jaren en 7 maal veertig dagen op de vier Zondagen, die het feest van het H. Hart onmiddellijk voorafgaan.

AANM. Om de aflaten dezer eerste opgave te verdienen moet men:

1o. Ingeschreven zijn in de broederschap der Eerewacht.

2o. Elken dag godvruchtig ter eere van het H. Hart bidden: het »Onze Vader», »Wees gegroet» en het »Ik geloof in God den Vader enz.» met het schietgebed: »O zoet Hart van Jezus, maak dat ik U meer en meer beminne»

Het »Onze Vader», het »Wees gegroet» en het »Ik geloof in God» enz., dat men des morgens of des avonds gewoonlijk bidt, kan daarvoor dienen, mits het tot die meening geschiedt.

TWEEDE OPGAVE.

VOLLE AFLATEN.

Op de navolgende feestdagen :

2 Febr. Maria-Zuivering.	Hemelvaartsdag.
12 Maart. H. Gregorius.	29 Juni. HH. Petrus en Paulus.
19 Maart. H. Jozef	15 Aug. Maria-Hemelvaart.
25 Maart. Maria-Boodschap.	8 Sept. Maria-Geboorte.
Op Witten Donderdag.	1 Nov. Allerheiligen.
Op den eersten Paaschdag.	2 Nov. Allerzielen.
Op ieder der zes Zondagen of zes Vrijdagen, die het feest van het H. Hart voorafgaan.	8 Dec. Onbevleete Ontvangenis.
	25 Dec. Kerstmis.
	27 Dec. H. Joann. Evang.

GEDEELTELIJKE AFLATEN.

1o. 30 jaren en 30 maal veertig dagen op de navolgende feest- en andere dagen:

1. Jan. Besnijdenis des Heeren	Beloken Paschen.
6 Jan. H. Driekoningen.	25 April. H. Marcus.
Op de Zondagen Septuagesima.	De drie Kruisdagen.
» Sexagesima.	Pinksterzondag en op ieder der dagen van de Octaaf.
» Quinquagesima	26 Dec. H. Stephanus.
Goeden Vrijdag.	27 Dec. H. Joannes Evang.
Paaszaterdag	28 Dec. HH. Onnoozele Kinderen.
Op den 2n en 3n Paaschdag en Op de dagen van de Octaaf.	

2o. 25 jaren en 25 maal veertig dagen op Palmzondag.

3o. 15 jaren en 15 maal veertig dagen op:

Aschwoensdag	Daags voor Kerstmis.
Den 4n Zondag in de Vasten.	Kerstnacht en
Den 3n Zondag in den Advent.	in de H. Mis van den Dageraad.
4o. 10 jaar en 10 maal 40 dagen op :	
Alle overige Zondagen en dagen der Vasten.	Den 1n, 2n en 4n Zondag in den Advent
Daags voor Pinksteren.	De Quatertemperdagen in December.
De Quatertemperdagen in September.	

5o. 7 jaar en 7 maal veertig dagen voor hen, die eene novene houden ter voorbereiding van het feest van het H. Hart, iederen dag der novene te verdienen, — voor hen, die een driedaagsche oefening voor ditzelfde feest houden, insgelijks iederen dag van deze drie te verdienen, — voor hen, die op de feesten der Allerh. Maagd en der Apostelen, waarop geen volle aflaat verleend is, communiqueeren

AANM. Om de aflaten dezer tweede opgave te gewinnen moet men 1o. Lid zijn der eerewacht. 2o. Bezoeken de kerk der Broederschap, of een kerk of publieke kapel, welke ook. (Pius IX. 3 Aug. 1875). 1) 3o. Bidden tot intentie van Z. H. den Paus.

Z. H. heeft vervolgens, om de devotie tot Maria te vermeerderen, aan alle leden der Aartsbroederschap ten eeuwigen dage verleend :

1) Bij wettige reden echter kan de Biechtvader dit bezoek in een of ander goed werk veranderen.

300 *dagen aflat*, als zij des morgens, des middags en des avonds, drie malen ter eere der alleh. Drieuldigheid voor de gunsten geschonken aan de H. Maagd, bijzonderlijk voor hare ten hemel opneming, herhalen: *Eere zij den Vader en den Zoon en den H. Geest, gelijk het was in den beginne en nu en altijd en in alle eeuwen der eeuwen.*

100 *dagen aflat*, zoo dikwijls zij dit driemaal herhalen.

Volle aflat, eens in de maand op een dag naar verkiezing, mits men gedurende den loop der maand, deze oefening driemaal daags onderhouden heeft, biecht en de H. Communie ontvangt.

VERGUNNING VAN 7 APRIL 1865.

7 jaren en 7 maal *veertig dagen*, voor het uur der Eerewacht van elken dag, mits men het met rouwmoedig hart en volgens de wijze der Broederschap verricht, en daarenboven eenig gebed tot intentie van Z. H. stort.

100 *dagen*, voor elk uur, dat men daarenboven op dezelfde wijze doorbrengt.

Volle aflat, eens in de maand te verdienen onder de gewone voorwaarden, als men getrouw is geweest in het houden van zijn wachtuur.

VERGUNNING VAN 3 AUG. 1875.

Alle leden der Eerewacht kunnen, zoo bij het verdienen van een aflat het bezoek der Broederschapskerk of der kerk, waar men woont, is voorgeschreven, en zij zich om afwezigheid in de onmogelijkheid hiertoe bevinden, volstaan met eene kerk of publieke bidplaats, welke ook, te bezoeken.

VERGUNNING VAN 13 JUNI 1876.

100 *dagen* voor de *allerkostbaarste offerande* (lange formule zie bl. 24 en

80 *dagen* voor de korte formule dier offerande (zie bl. 24.)

Placet ut publicentur.

† J. A. PAREDIS, Insgelijks † A. GODSCHALK,
EPUS. RUR. EPUS. BUSCOD.

Bijzondere of bisschoppelijke Aflaten.

Z. D. H. de aartsbisschop van Utrecht, heeft den 18 Nov. 1872 voor zijn aartsbisdom den aflat van het wachtuur vermeerderd met 40 dagen. Insgelijks Z. D. H. de Bisschop van Haarlem voor zijn bisdom den 17 Nov. 1871.

Hetzelfde deed Z. D. H. de Bisschop van Roermond voor zijn bisdom den 24 Juni 1872.

Zoo ook Z. D. H. de Bisschop van 's Bosch voor zijn bisdom den 12 Augustus 1881. En Z. D. H. de Bisschop van Breda voor zijn bisdom den 11 Mei 1889.

BIJZONDERE
GEBEDEN EN OEFENINGEN
DER
EEREWACHT.

I. Inschrijving in de Eerewacht.

De inschrijving in de Aartsbroederschap geschiedt, zooals in de statuten is aangegeven, en daardoor *alleen* is men reeds als lid aangenomen. Na de inschrijving is het goed, ofschoon niet verplichtend, de OPDRACHT te bidden, voorkomende op bladz. 19. en op dien dag ook te biechten en te communie te gaan, daar men alsdan een *vollere aflat* kan verdienen.

Ofschoon de enkele inschrijving voldoende is, om lid te zijn der Eerewacht, en deelachtig te worden aan de aflaten en voorrechten, is er voorzeker niets aangeneramer aan het H. Hart van Jezus, niets ook dat den ijver levendiger houdt onder de leden, dan een plechtige en publieke opname in de Aartsbroederschap. Deze kan dan, als er nieuwe leden op te nemen zijn, bij een der oefeningen van den eersten Vrijdag of Zondag op de volgende wijze geschieden.

De nieuwe leden houden allen de medaille in hunne handen. De directeur, hetzij op den preekstoel, hetzij voor de communiebank staande, spreekt de volgende formule uit, terwijl hij tevens deze medailles zegent:

Accipe signum con-	Ontvang het teeken
fraternitatis ad corpo-	der Broederschap tot be-
ris et animæ defensio-	scherming van lichaam

nem, ut Cordis Jesu en ziel, om door de ge-
gratia et ope Mariæ nade van Jezus' Hart
Matris nostræ, æternam en de hulp van onze
Beatitudinem consequi Moeder Maria, de eeu-
merearis. In nomine wige gelukzaligheid te
Patris † et Filii † et verwerven. In den naam
Spiritus † sancti. Amen. des Vaders, en des
Zoons en des heiligen
Geestes. Amen.

Daarna besproeit hij de medailles met wijwater en, waar het gewoonte is ze aan een lint in de oefeningen te dragen, hangt ieder zich deze om.

Vervolgens knielt de Directeur neder en spreekt in naam van allen het volgende gebed uit, dat een ieder in stilte medebidt :

OPDRACHT.

Allerzoetste, beminlijkste en teeder bemin-
nende Jezus, ik N.N. neem heden vrijwillig en
uit ganscher harte dienst in de Eerewacht van
uw allerheiligst Hart. Ik wensch daardoor zoo-
veel in mijn vermogen is, uw aanbiddelijk Hart
te *verheerlijken*, te *beminnen* en te *vertroosten*
voor de nalatigheid en de ondankbaarheid der
mensen. Ik beloof U, met de hulp uwer ge-
nade, gedurende het uur, dat ik tot mijn wacht-
uur heb uitgekozen, immer getrouw op mijnen
post van *eer*, *liefde* en *vertroosting* te zullen
wezen. Amen,

Het zal ook zeer goed zijn, dit gebed jaarlijks op
het hoofdeest der Broederschap, hetzij afzonderlijk,
hetzij te zamen te herhalen, ten einde alsdan zijne
opdracht te vernieuwen.

II. Het Wachtuur.

Het wachtuur is voor de leden der Eerewacht de geheele grondslag der Broederschap; dit is het inderdaad, waardoor zij werkelijk als leden optreden, en waarvan zij de overvloedigste vruchten voor hunne zielen kunnen inoogsten.

Waarin dan bestaat dit wachtuur?

In een uur, dat men zich bij de inschrijving uitkiest, en gedurende hetwelk men zich dagelijks in den geest en zonder zijne bezigheden te veranderen, als op wachtpost stelt bij het H. Hart, om daar dat goddelijk Hart *te beminnen*, *te verheerlijken* en *te troosten*. Men draagt daartoe aan het H. Hart van Jezus alle gedachten, woorden, werken en moeielijkheden op, en men zoekt in dat uur meer dan anders door schietgebeden met Jezus' allerbeminnelijkt Hart te spreken.

Dat aan dit uur aldus doorgebracht overvloedige gunsten zijn verbonden, en dat zij, die het een geruimen tijd hebben gedaan, de heilzaamste vruchten hiervan hebben geplukt, wie zal dit ontkennen? Zou Hij, die beloofd heeft, dat een glas water in zijnen naam gegeven, zijn loon niet zal missen, minder vrijgevig zijn jegens die zielen, die gedurende den tijd van een uur zich beijveren den brandenden dorst te lesschen, die Hem kwelt? Zou Hij, die in dat Hart om liefde smeekt, aan hem, die ze geeft en voortdurend blijft geven, zijne gunsten weigeren? Zou Hij, die de gevraagde vertroosting voor de zonden en ondankbaarheid en onteeringen der wereld ontvangt, zijne vertroosting onttrekken? Voorzeker neer.

Elk lid der Eerewacht moet dan op dat bevoorrechte oogenblik met evenveel verlangen wachten als Jezus Christus zelf. Die goede Meester weet, wie van zijne getrouwen, bij het begin van elk uur, aan zijne voeten moet komen; zijn Hart wacht op hen met een heilig

ongeduld der liefde, ziet verlangend naar hen uit en klopt van vreugde, als Hij ziet, dat zij getrouw hunnen wachtpost innemen. Hij wacht daar met de handen vol genaden, en zoekt slechts, om ze dan uit te deelen.

Maar welke zal nu wel de beste wijze zijn, om dat uur heilig door te brengen?

Nog eens, bepaalde voorschriften zijn niet gegeven, en derhalve, zoo wij hier eene wijze opgeven, om het te verrichten, meene niemand, dat het juist aldus moet worden doorgebracht. Zoo men slechts het doel bereikt, dat voorgeschreven is, dan kan men dit op welke wijze ook verrichten. Ziehier echter, wat wij voor de beste wijze houden:

Zoodra de klokslag het begin van het uur aangeeft, zal men, zoo men alleen is, een kruis maken, en zich *in den geest* naar den Calvarieberg of naar den voet van den tabernakel begeven, en zich vereenigend met de Engelen en Heiligen in stilte de volgende Opdracht ¹⁾ uitspreken:

Goddelijke Jezus, allerzoetste Zaligmaker, ik offer U mijn uur van Eerewacht op, en verlang, gedurende dit uur, in vereeniging met de (*hier noeme men de beschermers van zijn uur*) ²⁾ U op geheel bijzondere wijze te *beminnen*, te *verheerlijken*, maar vooral uw aanbiddelijk Hart door mijne liefde te *troosten*. Neem tot deze

1) Gaat dit moeielijk, dan wordt aangeraden deze opdracht des morgens bij het morgengebed te verrichten en ze thans met een enkel woord te vernieuwen.

2) Als beschermers der verschillende uren zijn in de Eerewacht aangenomen:

12—1 uur. De Allerheiligste Maagd.	6—7 uur. De Heerschappijen.
1—2 » De H. Jozef.	7—8 » De Krachten.
2—3 » De rechtvaardigen der aarde.	8—9 » De Machten.
3—4 » De Serafijnen.	9—10 » De Vorstendommen.
4—5 » De Cherubijnen.	10—11 » De Aartsengelen.
5—6 » De Tronen.	11—12 » De Ergelen.

Heeft men derhalve bijv. zijn wachtuur van 12—1 uur, dan zegt men: in vereeniging met de *Allerheiligste Maagd*.

meening al mijne gedachten, woorden, werken en moeielijkheden aat; ontvang vooral mijn hart, dat ik U zonder voorbehoud wegschenk, terwijl ik U smEEK, het te willen verteeren door het vuur uwer goddelijke liefde.

Als men aldus zijn wachtuur begonnen heeft, zal men vervolgens meer dan ooit zijn best doen, aan de tegenwoordigheid van Jezus te denken. Men ver richt zijne gewone bezigheden, maar onder den blik van dezen liefdevollen Meester.

Zoo nu en dan herinnere men zich de oneindige liefde van Jezus' beminnelijk Hart, door aan het oogenblik te denken, waarop het zoo wreedaardig op het kruis doorstoken werd, of door in den geest zijne blikken op den Tabernakel te vestigen en te denken, hoe Jezus daar door zoovelen veracht, gehoond en ver guisd wordt door de ondankbaarheid, de zonden en de verlatenheid der menschen. Zoo zullen voortdurend korte acten van liefde uit ons hart opstijgen, en zul len wij dikwijls schietgebeden als deze herhalen;

Bemind zij overal het heilig Hart van Jezus!

(100 *dagen afluat*. Pius IX. 23 Sept. 1860.)

Jesu, mitis et humilis corde, fac cor meum sicut Cor tuum.		Jezus, zachtmoedig en nederig van hart, maak mijn hart gelijk aan het uwe!
--	--	---

(300 *dagen afluat*. Pius IX. 25 Jan. 1868.)

Zoet Hart van Jezus, maak dat ik U altoos meer en meer beminne!

(300 *dagen afluat*. Pius IX. 26 Nov. 1876.)

O mijn Jezus, barmhartigheid!

(100 *dagen afluat*. Pius IX. 26 Sept. 1846.)

O allerbeminnelijkst Hart van Jezus, Gij zijt mijne kracht, mijn steun, mijne belooning, mijn

heil, mijn toevlucht, mijn liefde en mijn al.
(Gelukz. Margar. Maria.)

O Hart van liefde, blijf bij mij en in mij;
bestuur mij, red mij, en verander mij geheel
en al in U. (Gelukz. Margar. Maria.)

Laudatum, adoratum,
amatum cum grati ani-
mi affectu sit Eucha-
risticum Cor Jesu singu-
lis temporis momentis
in omnibus orbis taber-
naculis usque ad consu-
mationem sæculorum.
Amen.

Het H. Hart van Je-
zus, zij in alle taber-
nakelen der wereld elk
oogenblik tot aan de
voleinding der eeuwen,
met een innig gevoel
van dankbaarheid ge-
loofd, aanbeden en be-
mind. Amen.

(100 dagen aflat. Pius IX. 29 Febr. 1868).

Heeft men zoo een gedeelte van het uur doorge-
bracht, dan denke men vervolgens aan de arme *zon-*
daars en de *behoefden der H. Kerk*. Men breng
daarvoor nu en dan een klein offer, bijv. men houde
zijne nieuwsgierigheid een weinig tegen, men onder-
drukke een toornig woord, men bestrijde elke onge-
regelde opwelling, enz. enz.

Maar ten slotte gedenke men vooral, dat wij gedu-
rende het uur van Eerewacht offeraars met Jezus
Christus moeten zijn van die Goddelijk Bloed- en
Waterstroomen, welke uit zijn doorwond Hart ge-
vloed zijn. Eén druppel daarvan is voldoende, om
werelden te verlossen. Jezus vermag het; maar ge-
woonlijk maakt Hij den mensch niet zalig zonder
den mensch. Daarom verlangt het goddelijk Hart, dat
elk lid der Eerewacht met Hem medewerke, en met
Hem dat Bloed en Water den hemelschen Vader
aanbiede voor de boosheden der wereld. Daarom moe-
ten wij onopgemerkt, en al is het met een enkele
gedachte, die opdracht doen. Daarom ons deze lange
of korte »*Allerkostbaarste Offerande*» eigen maken,
en aan het einde van ons wachttuur bidden:

Allerkostbaarste Offerande.

Jesus, mijn allerbeminnelijkste en allerzachtmoedigste Zaligmaker, duld, dat ik U, en door U aan den eeuwigen Vader, het allerkostbaarst Bloed en Water opdraag, die gevloeid zijn uit de wonde, welke men in uw goddelijk Hart op den boom des kruises geslagen heeft. Gewaardig U de verdiensten van dit Bloed en dit Water toe te passen op al de zielen, maar in het bijzonder op die der arme zondaars en op de mijne. Zuiver, hervorm en red alle menschen door de hulp uwer verdiensten. Ja, sta ons toe, o Jezus, in uw allerbeminnelijkst Hart binnen te treden en daar voor altijd te wonen.

(100 dagen afluat. Pius IX 13 Juni 1876.)

of wel:

Heilige Vader, ontvang als zoenoffer voor de behoeften der H. Kerk en tot herstel voor de zonden der menschen, het allerkostbaarst Bloed en Water, die uit de wonde van Jezus' goddelijk Hart gevloeid zijn, en wees ons barmhartig! Amen.

(80 dagen afluat. Pius IX 13 Juni 1876.)

.....

III. Heiliging van den eersten Vrijdag (of Zondag) der maand. ¹⁾

MORGENOEFENING.

 is het van den Hoogw. Bisschop is toegestaan, geschiede deze morgenoefening met uitstelling van het H. Sacrament.

Zoodra alsdan het H. Sacrament is uitgesteld, zinge men het »*Veni Creator*» of een ander kerkelijk lied tot het Evangelie.

Daarna begint de priester op den predikstoel de voorbereidende acten tot de Communie, terwijl aan het altaar het H. Misoffer wordt voortgezet.

Waar echter deze voorbereidende acten niet geschieden, verrichte ieder lid deze voor zich (men vindt daartoe gebeden ofwel in die der H. Mis. bladz. 53, ofwel in die vóór en na de Communie op bladz. 74). Intusschen wordt door het koor, bijv. na de Consecratie, een of andere Latijnsche hymne of antiphon gezongen. Men zie de hymne van het H. Hart op blad. 30 en 31.

Zoodra het oogenblik der Communie gekomen is, gaan allen op hunne beurt de H. Communie ontvangen, waaronder opnieuw eenig kerkelijk lied gezongen wordt. Daarna verricht de priester op den predikstoel eene korte dankzegging, bidt met de leden eenigen tijd voor de belangen der Eerewacht, en eindigt na de H. Mis met eene der volgende gebeden. Waar echter die dankzegging niet geschiedt, bidt de Priester een dezer gebeden, na de Mis, aan den voet des altaars.

1) De oefeningen, gebeden en gezangen hier aangegeven kunnen naar omstandigheden door de EE. HH. Directeurs gewijzigd worden.

In den naam des Vaders en des Zoons en des H. Geestes. Amen.

O allerbeminnelijkst Hart van onzen Zalig-maker! Gij zijt de zetel van alle deugden, de bron van alle genaden, de brandende vuuroven, waar alle heilige zielen van het vuur der goddelijke liefde ontvlamd worden: Gij zijt het voorwerp van Gods algeheel welbehagen; het toevluchtsoord der bedroefden, de woning van alle zielen, die U liefhebben. O Hart, dat waardig zijt over ons te heerschen en al onze liefde te bezitten! O Hart, uit liefde tot ons op het kruis door de lans geopend, maar nog meer gewond door onze zonden; sedert voortdurend op onze altaren verblijvend, gewond door de onteerende ondankbaarheid der menschen! O Hart, dat ons allen zoo teederlijk liefhebt, maar zoo weinig wederliefde vindt, herstel die zoo groote ondankbaarheid, door onze harten in eene vurige liefde tot U te ontvlammen. O, konden wij toch de geheele wereld doorloopen, om aan allen, de genaden, de zoetheden, de schatten te verhalen, die Gij verschaft aan hen, die U waarlijk beminnen! Aanvaard ons verlangen, dat wij met U vereenigd thans uitien; wij zouden toch zoo gaarne alle harten zien branden voor U. O goddelijk Hart, wees onze troost in al ons lijden, onze rust bij onzen arbeid, onze vertroosting bij onze kwellingen, onze haven bij de stormen van dit leven. Wij wijden U heden ons lichaam, onze ziel, ons hart, onzen wil, ons leven, al onze gedachten, al onze gevoelens, al onze verlangens toe. Eeuwige Vader, wij offeren U de zoo zuivere gevoelens van het H. Hart van Jezus: zoo Gij ook de mijne verwerpt, ô die

van Uwen Zoon, de Heiligheid zelve, kunt Gij niet verstooten; dat zij aanvullen, wat mij ontbreekt, dat zij mij aangenaam maken in uwe oogen. Amen.

(Of wel het volgende gebed:)

Eeuwige Vader! uw goddelijke Zoon heeft ons beloofd, dat Gij ons alle genaden zult schenken, welke wij U in zijnen Naam zullen vragen; vol vertrouwen in die belofte, smeeken wij U in den naam en door het Hart van Jezus, met wien wij allen thans vereenigd zijn, om de volgende genaden, welke wij tevens voor al onze medeleden der Eerewacht afsmeeken:

Wij vragen U opnieuw de vergiffenis van al de beledigingen, welke wij U hebben aangedaan; wij zeggen het U nogmaals: zij zijn ons van harte leed; het spijt ons uwe oneindige Goedheid versmaad te zien. Liever willen wij duizendmaal sterven, dan U nog ooit te beledigen.

Wij vragen U uw goddelijk licht, om de ijdelheid der wereld en de voortreffelijkheid van het oneindig Goed, dat Gij zijt, te mogen kennen.

Wij vragen U uwe heilige liefde, om onthecht te worden van de schepselen en vooral van ons zelve, om niets meer dan U en uw H. Wil te beminnen. Ontsteek toch in ons hart het vuur uwer liefde!

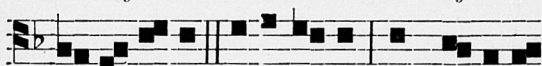
Wij vragen U een onbepert vertrouwen in de oneindige verdiensten van het Hart van Jezus en in de bescherming van Maria.

Wij vragen U de volharding in uwe liefde.

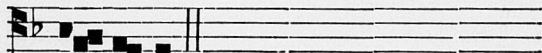
Gij kent, o Jezus, onze zwakheid en onze ongetrouwheid, na zoovele beloften, welke wij U hadden gedaan. Als Gij ons niet aanhoudend bijstaat, dan zullen wij opnieuw het ongeluk hebben, uwe genade te verliezen. O goddelijk Hart van onzen Verlosser! laat niet toe, dat wij van U gescheiden worden. Wij maken het vaste voornemen, in alle bekoringen en noodwendigheden tot U onze toevlucht te nemen, en zijn verzekerd, dat Gij ons altijd zult bijstaan, als wij ons aan U aanbevelen; maar wij vreezen, dat wij zullen verwaarloozen U aan te roepen, en dat deze nalatigheid de oorzaak zal worden van onzen ondergang. O eeuwige Vader! Wij bidden U door de liefde, welke Gij Jezus toedraagt, geef ons de genade van het gebed, dat is, de genade nooit op te houden U aan te roepen, en immer te herhalen: »O mijn Jezus, barmhartigheid! Zoet Hart van Jezus, wees mijne liefde! Maria, mijne Moeder, sta mij bij! Zoet Hart van Maria, wees mijne toevlucht! H. Jozef, vriend van het H. Hart, bid voor ons.»

Daarna wordt het »Tantum ergo» gezongen, en de zegen met het Allerheiligste gegeven.

Na den zegen wordt door allen te zamen aangeheven :

A- do- re- mus in ae- ter- num Sanc- tis- simum
Aan- bid- den wij in eeu- wigheid het allerheiligst

Cor Je- su.
Hart van Jezus.

Twee voorzangers gaan door in den 5^{den} kerktoon:

Laudate Dominum
omnes | gentes; lauda-
te | eum omnes populi.

ALLEN. Adoremus etc.

Quoniam confirmata
est super nos | miseri-
cordia ejus; et veritas
Domini | manet in æter-
num.

ALLEN. Adoremus etc.

Gloria Patri et | Filio,
et Spiritui Sancto.

ALLEN. Adoremus etc.

Sicut erat in princi-
pio | et nunc et semper,
et in sæcula | sæculo-
rum. Amen.

ALLEN. Adoremus etc.

Looft den Heer alle
geslachten: looft Hem
alle volken.

Aanbidden wij enz.

Want zijne barmhar-
tigheid is over ons be-
vestigd; en de waar-
heid des Heeren blijft
in eeuwigheid.

Aanbidden wij enz.

Eer zij den Vader en
den Zoon enden H. Geest.

Aanbidden wij enz.

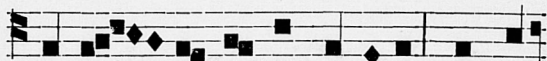
Gelijk 't was in den
beginne en nu en altijd,
en in alle eeuwen der
eeuwen. Amen.

Aanbidden wij enz.

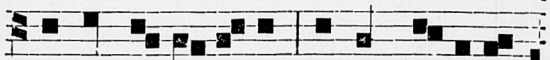
*Ook kan men desverkiezende een der geestelijke
liederen zingen.*

AVONDOEFENING.

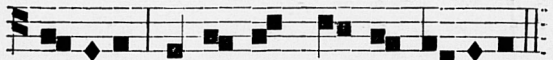
Als het H. Sacrament ter aanbidding is uitgesteld, kan men een antiphoon of hymne ter eere van het H. Sacrament of een der volgende lofzangen ¹⁾ zingen:

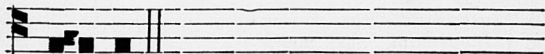
1. Cor Ar- ca le- gem con-ti- nens, non ser-
2. Te vul- ne- ra- tum Cha-ri- tas ic- tu
3. Quis non a- man-tem re- da-met, quis non
4. De- cus Pa- ren- ti et Fi- li- o, Sanc- to-

1. vi- tu- tis ve- te- ris, sed gra- ti- ae, sed
2. pa- ten- ti vo- la- it; a- mo- ris in- vi-
3. re- demptus di- li- gat, et Corde in is- to
4. quesit Spi-ri- tu- i, qui- bus po- tes- tas,

1. ve- ni- ae, sed et mi- se- ri- cor- di- ae.
2. si- bi- lis ut ve- ne- re- mur vul- ne- ra.
3. se- li- gat ae- ter- na ta- ber- na- cu- la!
4. glo- ri- a, regnum que in om- ne sæ- cu- lum.

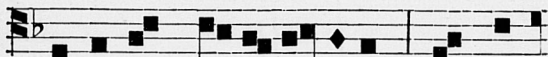

A- men.

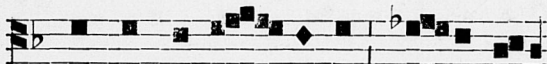
of wel:

¹⁾ De vertaling des eersten lofzangs vindt men in Lied No. 4.

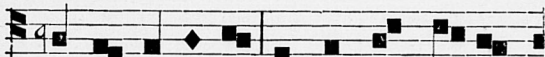
Aan Leden, die niet medezingen wordt aangeraden de gebeden gedurende het lof te verrichten. Zie bladz. 83.

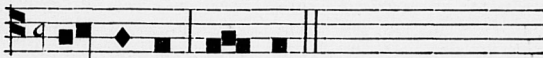
1. Auctor be- a- te sæ- cu-li, Chris-te
2. A- mor ec- c- ã- git te tu-us Mor-ta-
3. Percus-sum ad hoc est lan- ce- a, pas- sum-
4. De- cus Pa- renti et Fi- li- o, Sanc-to-

1. Re- demptor o- mnum lu- men Pa-
2. le cor- pus su- me- re, ut no- vus
3. que ad hoc est vul- ne- ra, ut nos la-
4. que sit Spi- ri- tu- i, qui- bus po-

1. tris de lu- mi- ne, De- us- que ve- rus
2. A- dam red- de- res, quod ve- tus il- le abs-
3. va- ret sor- di- bus, un- da flu- en- te et
4. tes- tas, glo- ri- a, regnumque in omne est

1. de De- o.
2. tu- le- rat.
3. san- gui- ne.
4. sæ- cu- lum. A- men.

- v. Ignem véni mittere in | Vuur ben ik komen bren-
terram (Alleluja.) | gen op aarde.
- r. Et quid vólo, nisi ut | En wat ik wil, tenzij dat
accendétur. (Alleluja.) | het ontstoken worde.

OREMUS.

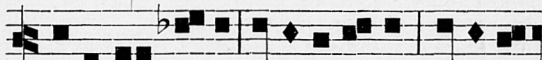
Fac nos, Domine Jesu, sanctissimi Cordis tui virtutibus indui et affectibus inflammari: ut et imagini tuæ bonitatis conformes, et tuæ redemptionis mereamur esse participes. Qui vivis et regnas in sæcula sæculorum.

R. Amen.

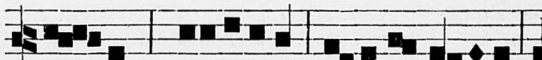
LAAT ONS BIDDEN.

Maak, o Heer Jezus, dat wij met de deugden van uw allerheiligst Hart bekleed en door uwe liefde ontvlamd worden; opdat wij én gelijkvormig aan het beeld uwer goedheid, én deelachtig aan uwe verlossing verdienen te worden. — Die leeft en heerscht door alle eeuwen der eeuwen. Amen.

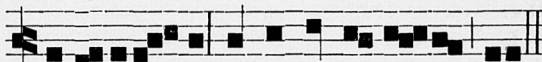
Daarna zingt men de Litanie van Loretto, of een antiphon of lofzang ter eere der allerheiligste Maagd Maria, of wel:

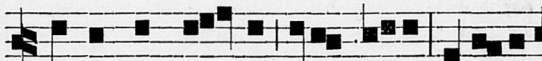
A- ve Mari- a, grati- a ple-na, Do-mi-nus

te- cum: benedicta tu in mu-li- e- ri-bus:

et be- nedic- tus fructus ven- tris tu- i Jesus.

Sanc- ta Ma- ri- a, Mater De- i, o- ra pro-

Dit worde driemalen herhaald. Daarna zinge men :

v. Ora pro nobis, Sancta
Dei Genitrix. (Alleluja.)

r. Ut digni efficiamur
promissionibus Christi.
(Alleluja.)

OREMUS.

Gratiam tuam, quæ-
sumus Domine, menti-
bus nostris infunde, ut
qui Angelo nuntiante
Christi Filii tui incarna-
tionem cognovimus, per
passionem ejus et cru-
cem ad resurrectionis
gloriam perducamur.
Per eundem Christum
Dominum nostrum.

R. Amen.

Divinum auxilium ma-
neat semper nobiscum.

R. Amen.

Bid voor ons, heilige
Moeder Gods.

Opdat wij waardig
worden de beloften van
Christus.

LAAT ONS BIDDEN.

Wij bidden U, Heer,
stort uwe genade in
onze harten, opdat wij,
die door de boodschap
des Engels, de mensch-
wording van Christus,
uwen Zoon, gekend
hebben, door zijn lijden
en kruis tot de glorie
der verrijzenis mogen
gebracht worden. Door
denzelfden Christus on-
zen Heer. Amen.

De goddelijke hulp
blijve altijd met ons.

Amen.

*Daarna geschiedt de volgende oefening: de priester
bidt luide, terwijl allen in stilte medebidden :*

In den naam des Vaders, enz.

Opoffering van het wachtuur.

Goddelijke Jezus, allerzoetste Zaligmaker, wij offeren U dit uur van Eerewacht op, en verlangen gedurende hetzelfde in vereeniging met de Engelen en Heiligen des Hemels, en met de rechtvaardigen der aarde, U op geheel bijzondere wijze te *beminnen*, te *verheerlijken*, maar bovenal uw aanbiddelijk Hart door onze liefde te *troosten*. Neem, o lieve Jezus, tot deze meening al onze gedachten, woorden, werken en moeielijkheden aan; ontvang vooral onze harten, welke wij U zonder voorbehoud geheel en al schenken, terwijl wij U dringend smeeken, deze te willen verteeren door het vuur uwer goddelijke liefde.

Bemind zij overal het H. Hart van Jezus!

Allen antwoorden :

Bemind zij overal het H. Hart van Jezus!

Gebod tot Maria.

O Maria, teederste en bedroefdste der moeders, door de onvergelykelijke smart, welke gij gevoeldet naast het kruis, toen gij den soldaat uwen dierbaren Zoon zaagt naderen, om zijn goddelijk Hart te doorsteken, bidden wij u om erbarming voor de ongelukkige zondaars. Gij toch zijt ook hunne voorspreekster, ook hunne Moeder. Verkrijg dan, o Maria, dat ook voor hen het bloed en water, welke toen uit dat goddelijk Hart van Jezus stroomden, niet vruchteloos gestort zijn. Verkrijg hun, door de oneindige verdiensten van Jezus' hartelijden, eene ware en oprechte bekeering.

Gezegende Maagd! middelares en medehelpter in het verlossingswerk! al onze hoop is op het Hart van Jezus en op u gevestigd. Verwerf allen eene teedere en innige godsvrucht tot dat H. Hart, en help gij zelve ze uitbreiden over de geheele wereld. — En ons, o Moeder, neem ons aan onder het getal uwer dierbare kinderen; open ons het inwendige van Jezus' Hart, verkrijg ons allen, naar zijn voorbeeld, eene diepe nederigheid en eene groote zachtmoedigheid. Amen.

Onze Lieve Vrouw van het H. Hart.

Allen antwoorden:

Bescherm de Eerewacht.

Vervolgens staat de Priester op, beveelt in de gebeden der leden die personen en intenties aan, waarvoor een gebed verzocht is, en bidt alsdan een Onze Vader en Wees gegroet. Ook zal het goed zijn aldan het nummer op te geven van het lied, dat na het lof zal gezongen worden. — Nu volgt de onderrichting of preek. — Bij het einde daarvan knielen allen neder en bidt men, terwijl de Priester voorbidt, de eereboete tot het H. Hart van Jezus. — Zoo het kan, zij daarbij het H. Sacrament ter aanbidding uitgesteld.

Eereboete aan het H. Hart van Jezus.

Goddelijke Zaligmaker, lieve Jezus! sla, bidden wij U, een barmhartig oog op de leden der Eerewacht, die vereenigd in denzelfden geest van geloof, *herstel* en *liefde*, hier voor uwe voeten nedergekniel, hunne ongetrouwheden, en die van de ongelukkige zondaren, hunne broeders, komen beweenen.

Mochten wij, om wille der eenparige en

openbare beloften, welke wij gaan verrichten, uw goddelijk Hart treffen, en uwe barmhartigheid verwerven zoo voor ons zelve als voor de ongelukkige en schuldige wereld, en voor allen, die het geluk niet bezitten U te beminnen.

Ja, in de toekomst, wij allen beloven het, zullen wij U den grootst mogelijken troost verschaffen.

Voor de nalatigheid en de ondankbaarheid der menschen,

De aanwezigen: Zullen wij U troosten, o Heer!

Voor uwe verlatenheid in het H. Sacrament,

Voor de misdaden der zondaren,

Voor de godslasteringen, welke men tegen U uitbraakt,

Voor de beledigingen, uwe Godheid aangedaan,

Voor de heiligschennis, waardoor men uw Sacrament van liefde onteert,

Voor de oneerbiedigheden, waaraan men zich in uwe goddelijke tegenwoordigheid schuldig maakt,

Voor het verraad, waarvan Gij het goddelijk Slachtoffer zijt,

Voor de onverschilligheid van de meeste uwer kinderen,

Voor de minachting uwer liefdevolle voorkomendheid,

Voor de ongetrouweden van hen, die zich uwe vrienden noemen,

Voor het misbruik uwer genade,

Voor onze eigene ongetrouweden,

Voor de onbegrijpelijke ongevoeligheid onzer harten,

zullen wij U troosten, o Heer!

Voor onze langdurige traagheid, om U te be-
minnen, zullen wij U troosten, o Heer!

Vóór onze lafheid in uwen heiligen dienst,
zullen wij U troosten, o Heer!

Voor de bittere droefheid, waarin U het verlies
der zielen dompelt, zullen wij U troosten, o
Heer!

Voor uw lang wachten aan de deur onzer har-
ten, zullen wij U troosten, o Heer!

Voor de beleedigende afwijzingen, waarmede
men U overlaadt, zullen wij U troosten, o Heer!

Voor uwe zuchten, zullen wij U troosten, o Heer!

Voor uwe tranen, zullen wij U troosten, o Heer!

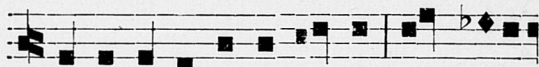
Voor uwe gevangenschap van liefde, zullen wij
U troosten, o Heer!

Voor uwen marteldood van liefde, zullen wij
U troosten, o Heer!

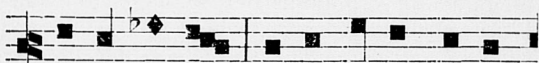
LAAT ONS BIDDEN.

O Jezus, goddelijke Verlosser, die uit uw
H. Hart deze smartvolle klacht hebt laten hoo-
ren: *»Ik heb vertroosters gezocht, maar er
geenen gevonden.»* Gewaardig, bidden wij U,
dit klein offer onzer vertroosting aan te nemen,
en ons bij te staan door de hulp uwer genade,
opdat wij in het vervolg zorgvuldig vluchten,
wat U mishaagt, en ons in alles, overal en al-
tijd toonen uwe getrouwe en onderdanige kin-
deren. Dit vragen wij U door U zelve, die
God zijnde leeft en heerscht met den Vader en
den H. Geest, in de eeuwen der eeuwen. Amen.

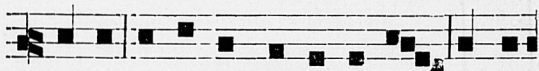
*Daarna wordt het »Tantum ergo» gezongen en de
zegen met het H. Sacrament gegeven.*

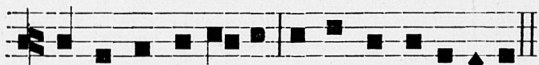
Tan-tum er-go sa-cra-men-tum Ve-ne-re-
Ee-ren wijdan diep ge-bo-gen Een zoo hei-
Ge-ni-to-ri Ge-ni-to-que Laus et ju-
Lo" den Vader, on-ge-bo-ren, En zijn een-

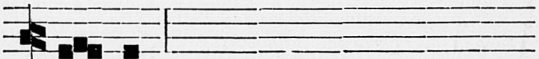
mur cer-nu-i; Et an-ti-quum do-cu-
lig Sa-cra-ment; De oude schaduw is ver-
bi-la-ti-o; Sa-lus, ho-nor vir-tus
ge-bo-ren Zoon, Lof van al-le jubel-

mentum No-vo ce-dat ri-tu-i: Præ-stet
vlo-gen. In dit nieuwgeheim vol-end; Wat de
quoque, Sit et be-ne-dic-ti-o: Pro-ce-
ko-ren Zij, niet dank en ze-gen-toon, Bei-der

fi-des sup-ple-mentum Sen-su-um de-fec-tu-i.
zin-nen niet vermogen, 't Worde door 't geloof gekend.
den-ti ab u-tro-que Compar sit lau-da-ti-o.
Geest, als hun beschoren, Op hun éenen gloriëtroon.

A- men.
A- men.

v. Panem de cœlo præstitisti eis. (Alleluja.)

R. Omne delectamentum in se habentem. (Alleluja.)

OREMUS.

Deus, qui nobis sub Sacramento mirabili passionis tuæ memoriam reliquisti; tribue quæsumus, ita nos corporis et sanguinis tui sacra mysteria venerari, ut redemptionis tuæ fructum in nobis jugiter sentiamus. Qui vivis et regnas in sæcula sæculorum.

R. Amen.

Nadat de zegen met het Allerheiligste gegeven is, bidde men voor de overledene leden der Eerewacht zèn »Onze Vader'' en »Wees gegroet'' met :

v. Heer, schenk hun de eeuwige rust.

R. Het eeuwige licht verlichte hen.

v. Dat zij rusten in vrede.

R. Amen. ¹⁾

Daarna zinge men een der liederen hierachter voorkomende, waaronder, zoo het gebruikelijk is, de Trekbrieftjes ²⁾ worden uitgereikt.

¹⁾ Waar het gebruikelijk is, worde ook de *Engel des Heeren* gebeden. (Zie bl. 50 en 51.)

²⁾ Het is van den eersten beginne der Broederschap, gewoonte geweest. dergelijke Maandbrieftjes te trekken. Men vindt daarop de *Oefening eener*

Brood uit den hemel hebt Gij hun gegeven.

Dat alle geneugte in zich bevat.

LAAT ONS BIDDEN.

God, die ons onder het wonderbaar Sacrament de gedachtenis van uw lijden hebt nagelaten; verleen ons, bidden wij U, de heilige geheimen van uw lichaam en bloed zóó te vereeren, dat wij de vrucht uwer verlossing gedurig in ons mogen gevoelen. Die leeft en heerscht door alle eeuwen der eeuwen.

Amen.

IV. Bezoek aan het Beeld van het H. Hart van Jezus.

Z. H. Pius VI heeft aan alle geloovigen, die godvruchtig en met een rouwmoedig hart een beeld van het H. Hart van Jezus, in eene kerk of bidplaats of op een altaar ter vereering uitgesteld, bezoeken, en eenige oogenblikken tot intentie van Z. H. daar bidden, telken male een aflat verleend van *7 jaar en 7 maal veertig dagen* (Rescr. 2 Jan. 1799.) Deze beeltenis moet die van een menschelijk hart zijn, uitgedrukt op de borst van het Beeld des goddelijken Zaligmakers. (S. Congr. Indulg. 12 Jan. 1878.)

Elk gebed derhalve gestort voor zulk een beeld is goed, doch het volgende is daartoe bijzonder geëigend.

Toewijding van zich zelve aan het H. Hart van Jezus.

Aanbidlijk Hart van mijn goddelijken Verlosser, zie mij, die uitverkoren ben, om tot uw Eerewacht te behooren, hier voor uw beeltenis neergeknield! O, ik ben besloten U altijd meer en meer te eeren, te beminnen, te troosten voor de ondankbaarheid en de oneer, welke U door de menschen worden aangedaan. Ik wijd U daarom toe geheel mijn persoon en mijn leven, mijne handelingen, moeielijkheden en

Deugd, een *Schietgebed* en een *Aflatgebed*. De oefening, welke men trekt, tracht men elken dag na te lezen, en voortdurend gedurende de maand in beoefening te brengen. Vooral is het goed, bij het wachttuur daarop na te denken. Godvruchtige personen gaan daarenboven op den dag welken zij getrokken hebben, zoo het hun is toegestaan, te Communie en kunnen alsdan, een *vollen aflat* verdienen; want aan ieder is dit zelfs op twee dagen der maand naar verkiezig toegestaan. Men zie de lijst der aflaten, Eerste opgave 40.

lijden, al wat ik ben en al wat ik bezit. Het is mijn vast en onherroepelijk besluit, om aan U, goddelijk en beminnelijk Hart van mijn Jezus, toe te behooren voor eeuwig. Derhalve verkies ik U tot eenig Voorwerp mijner liefde, tot Beschermmer mijns levens, tot Waarborg mijner zaligheid, tot Kracht in mijne zwakheid, tot Troost in alle kruisen van dit leven. Ja, van nu af behoore mijn hart onverdeeld aan U, o Hart vol goddelijke liefde. Vernietig in mij alles, wat aan U mishaaft, verbreek die banden der genegenheid voor de schepselen, en hecht mij zoo vast aan uw Hart, dat ik in eeuwigheid niet meer van U gescheiden worde. Zuiver, heilig en ontsteek mijn hart door het blakend vuur uwer liefde. Dan zal ik eeuwig gelukkig zijn. Amen.

Korte Opdracht.

Ik NN., om U mijne erkentelijkheid te toonen, en al mijne ongetrouwheden te herstellen, schenk U mijn hart en wijd mij geheel aan U toe, o mijn beminnelijke Jezus; en met uwe hulp neem ik mij voor niet meer te zondigen.

(300 dagen aflaat, eens per dag, doch als men deze opdracht voor een beeld van het H. Hart bidt. Pius VII. 9 Juni 1809.)

V. Novene ter eere van het H. Hart.

Z. H. Pius VIII. vergunde bij Rescript van de H. Congr. der aflaten van den 13 Jan. 1818 aan alle geloovigen, die op welken tijd ook door het jaar, eene novene houden ter eere van het H. Hart.

Een *aflaat van 300 dagen* op iederen dag.

Een *volle aflaat* op den dag, onmiddellijk volgende op de Novene, of op een dag van de octaaf daarvan, mits men na rouwmoedig gebiecht en gecommuni ceerd te hebben, bidde voor de eendracht onder de Christenvorsten, de uitroeijing der ketterijen en de verheffing van onze Moeder de H. Kerk.

Een schoone novene vindt men aan het einde van dit Handboekje. Bladz. 95.

VI. De maand Juni.

Z. H. Pius IX heeft aan alle geloovigen, die gedurende de maand Juni, ter eere van het allerheiligste Hart van Jezus gebeden en oefeningen van godsvrucht godvruchtig en met een rouwmoedig hart, verrichten, verleend :

Een *aflaat van 7 jaren, eens per dag.*

Een *vollen aflaat* op één dag in de maand naar hun goedvinden, mits zij biechten, communiceeren en een kerk of publieke kapel bezoeken en daar tot intentie van Z. H. godvruchtig bidden. (S. C. Indulg. 8 Mei 1873.)

Ten einde deze oefening elken dag van de maand Juni voor de leden der Aartsbroederschap gemakkelijk te maken, is er voor hen een afzonderlijk werkje uitgegeven, getiteld; »*Godvruchtige Oefeningen voor de leden der Aartsbroederschap de Eerewacht van het H. Hart van Jezus*” Het is verkrijgbaar aan den Hoofdzetel te Roermond, en verder bij alle Directeurs, Zelateurs en Zelatrices der Aartsbroederschap.

VII. Voorbereiding tot het feest van het H. Hart.

Zoals in de opgave der aflaten gemeld is, kunnen alle leden der Eerewacht, die een *novene* of een *driedaagsche oefening* voor den feestdag van het H. Hart houden, dagelijks 7 jaar en 7 maal veertig dagen aflat verdienen. Bepaalde gebeden tot het houden dezer oefening zijn niet voorgeschreven. Men kan dus met *elk gebed* ter eere van het H. Hart tot die intentie gestort, volstaan. Bijzonder wordt echter de novene van den H. Alphonsus Maria de Liguori aanbevolen, welke hierachter voorkomt. Zie bladz. 95.

Het moet voorzeker zeer aangeprezen worden, als de novene in het openbaar in de broederschapskerken gehouden wordt. Daar het volgens onze synodale voorschriften geoorloofd is, gedurende de geheele Octaaf van H. Sacramentsdag Lof met uitstelling van het Allerheiligste te houden, bestaat daartoe dus eene zeer schoone gelegenheid, bijv.: door onder dit lof de oefeningen der novene gezamenlijk met de leden te verrichten.

De novene begint op den vooravond van *H. Sacramentsdag*.

VIII. Feest van het H. Hart.

Daar dit het grootste feest der Broederschap is, zullen de leden zich beijveren, dien dag of op den Zondag onder de Octaaf te Communie te gaan. Zoo mogelijk worden ook alsdan de twee oefeningen gehouden, en het Beeld van het H. Hart van Jezus gedurende de geheele Octaaf zoo prachtig mogelijk uitgesteld.

Bij eene der oefeningen worde, in plaats van het gebed na de Communie of der gewone Eereboete, de volgende plechtige toewijding gedaan:

Aanbiddeijk Hart van Jezus, verslonden door liefde voor de menschen en verteerd door den dorst naar hun heil; Hart, dat zoozeer bemint en zoo weinig bemind wordt! Hart, zoo liefderijk, zoo barmhartig en zoo teeder, sta toe, dat wij, op dezen duizendvoudig gezegenden dag, nederig voor U knielen en U plechtig eerherstel doen voor al de beleedigingen, oneerbiedigheden, ontheileringen en heiligschennissen, bedreven tegen het aanbiddeijk Sacrament onzer altaren.

Vergiffenis, Heer! voor de vergetelheid en ondankbaarheid der menschen, voor de verlatenheid en onverschilligheid, waarmede zij uwe onmetelijke liefde vergelden!

Vergiffenis voor de arme zondaren!... Vergeet, Heer, onze ontelbare zonden, open uw allerheiligst Hart en laat daaruit, heden vooral, op ons stroomen van genaden, van ontferming en vergiffenis vloeien!

Neem onze nederige en ootmoedige eerbe-

wijzing aan, door welke wij ieder uur alle beledigingen zouden willen herstellen, welke U zijn aangedaan.

Duld, o allerheiligst Hart, dat wij op dit plechtig feest, ons geheel en al U toewijden; dat wij onze harten geheel en al aan U ten offer brengen. Konden wij U de harten van alle menschen der aarde aanbieden!

Wij smeeken de zegeningen van uw allerheiligst Hart af voor dit bisdom en zijn Kerkvoogd, over alle priesters, maar in het bijzonder over den Paus en de geheele H. Kerk.

Bewaar ons, bescherm ons, verberg ons in uw allerheiligst Hart, totdat wij eenmaal in het hemelsche Vaderland, voor eeuwig rondom uw troon geschaard, met alle Engelen en Heiligen door alle eeuwigheid zullen herhalen: »Eer en aanbedding, dank en liefde, eeuwige lof en vertroosting zij gebracht aan het zoo minnend en allerbeminnelijkst Hart van onzen goddelijken Verlosser Jezus Christus!»

ALGEMEENE
GEBEDEN EN OEFENINGEN

VOOR DE LEDEN DER

EEREWACHT. 1)

I. Morgenoefening.

Zoodra gij ontwaakt, verhef uw hart tot God, maak een kruis met gewijd water, 2) en draag u zelve en alles, wat gij dien dag zult doen, aan het H. Hart van Jezus op.

Verricht onder het aankleeden eenige schietgebeden, en kniel daarna neder en bid :

Morgengebed'

(getrokken uit de werken van den H. Alphonsus.)

Mijn Heer en mijn God, ik geloof, dat Gij hier tegenwoordig zijt. Gij ziet en hoort mij. Ik aanbid U en bemin U uit geheel mijn hart. Ik dank U voor al uwe weldaden en in het bijzonder, omdat Gij mij dezen nacht bewaard hebt.

1) Men vindt hier de meeste gebeden met aflaten verrijkt. Zij zijn genomen uit de *Raccolta* etc., welke op last van Z. H. Pius IX in 1877 door de H. Congregatie der aflaten werd uitgegeven.

Aan de meeste daarvan is tevens een volle aflaat verbonden onder de gewone voorwaarden *éens per maand* te verdienen, zoo men ze n.l. elken dag bidt. Zij zijn tevens toepasselijk op de zielen in het vagevuur.

2) Pius IX schonk den 23 Maart 1866 een aflaat van 100 dagen aan allen, die met een berouwvol hart een kruis teeken met *wijwater* maken, en den 28 Juli 1863 een aflaat van 50 dagen voor ieder kruis, dat men met een berouwvol hart maakt.

Alles, wat ik dezen dag doen of lijden moet, offer ik U op; mijn lijden en mijne handelingen vereenig ik met die van Jezus en Maria, en alle aflaten waaraan ik deelachtig kan worden, wil ik verdienen.

Ik maak het voornemen, elke zonde te vluchten; *(hier herinnert men zich vooral die fout, waarin men het meest valt)* en ik bid U, om de liefde van Jezus, mij de genade der volharding te geven.

Ik maak ook het voornemen mij in alle wederwaardigheden aan uwen H. wil te onderwerpen en te zeggen: Heer uw wil geschiede!

O Jezus, ik stel mij in uwe H. Wonden, en verberg mij in uw H. Hart.

Zoet Hart van Jezus, maak dat ik U immer meer beminne!

(300 dagen afluat. Pius IX. 26 Nov. 1876.)

Jezus zachtmoedig en ootmoedig van Hart maak mijn hart gelijk aan het uwe.

(300 dagen afluat, eens per dag. Pius IX 25 Jan. 1868)

Zoet Hart van Maria, wees mijn Heil.

(300 dagen afluat. Pius IX 30 Sept. 1852.)

H. Jozef, Vriend van het H. Hart, bid voor ons.

(300 dagen afluat, eens per dag, Pius IX. 3 Juni 1874.)

Engel Gods, mijn bewaarder, verlicht, bewaak, geleid en bestier mij, die door Gods liefde aan uwe zorg ben toevertrouwd. Amen.

(100 dagen afluat. Pius VI 2 Oct. 1795) ¹⁾

HIERNA BIDT MEN:

Onze Vader, Wees gegroet en de 12 artikelen des

¹⁾ Om deze vijf aflaten te verdienen is het noodig, dat men die schietgeboden bidt met godsvrucht en een rouwmoedig hart.

Geloofs en daarna, ter eere der onbevleete zuiverheid van Maria, driemaal het *Wees gegroet*, om de zuiverheid te bewaren. Zeg vervolgens :

Door uwe onbevleete Ontvangenis, o allerzuiverste Maagd Maria, reinig mijn hart, mijne ziel en mijn lichaam.

O zoet Hart van Jezus, onzen Heer,

Geef dat ik U beminne altijd meer en meer.

NB. Aan hen, die door den dag wegens hunne werkzaamheden de *opoffering van hun wachtuur* (zie bladz. 21) niet kunnen doen, wordt aangeraden dit thans te doen, en als het uur komt, met eene enkele goede gedachte, b. v.: *Voor U, o mijn Jezus, zij dit uur der Eerewacht*, de meening te hernieuwen.

MEDITATIE.

Welke ook de bezigheden of de plichten van staat van een lid der Eerewacht zijn, er is niemand onder hen, die niet elken dag een weinig kan mediteeren of overwegen over eene of andere waarheid des geloofs. De wijze, welke wij zullen aangeven, zal dit duidelijk maken; men zal zien, dat mediteeren gemakkelijker is dan men denkt.

Elke ziel, zelfs de eenvoudigste, *denkt na* op hetgeen zij gaat doen, *denkt* aan datgene, wat zij liefheeft. Ziedaar het mediteeren in de natuurlijke orde van zaken. Teruggebracht nu in de bovennatuurlijke orde op Jezus Christus, op God, is dat nog veel gemakkelijker, vooral als men eenige liefde heeft voor het goddelijk Hart van Jezus, en eenig verlangen, om dat Hart van verre na te volgen.

Zie hier nu hoe een lid der Eerewacht eenige oogenblikken, al zijn het maar vijf minuten, des morgens of des avonds of in het wachtuur, mediteeren kan.

Als men in de kerk is of alleen in zijne kamer, knielt men neder, en zegt men neergeknield voor den goddelijken Verlosser, in de eenvoudigheid des har-

ten eenige korte acten, zoo als: Mijn Heer en mijn God, Gij ziet en hoort mij, ik geloof het, Gij zijt hier tegenwoordig. — Ik ben onwaardig voor U te verschijnen, maar ach, wat ben ik zonder U! — Heer, leer mij bidden, leer mij spreken met uw goddelijk Hart. — H. Geest, verlicht mijn verstand, beweeg mijn hart, versterk mijn wil. H. Maria, H. Jozef, mijn H. Engelbewaarder, mijne H. Patronen, komt mij te hulp en helpt mij eene goede meditatie doen.

Dan leest men uit een of ander boek, hetzij »*De Navolging van Christus*», hetzij een ander meditatieboek (zeer geschikt is ook het boekje der »*Godvruchtige Oefeningen voor de leden der Eerewacht*»), één bladzijde of de aangegeven oefening. doet dan het boek dicht, en denkt met neergeslagen oogen eenige minuten daarover na. Is het een deugd, welke men te overwegen heeft, zoo vraag u af: Hoe heeft Christus die deugd beoefend? — Hoe heb ik ze beoefend? — Hoe zal ik deze deugd beoefenen vandaag, voortaan? — En neem aanstonds het besluit: zóó zal ik dat voortaan doen. — Is het een punt van Jezus' lijden of liefde, kom dan immer tot het besluit: Mijn God, mijn God, wat hebt Gij mij toch lief gehad! mijn besluit is genomen, ik zal U meer en meer beminnen. — Vraag u verder: Hoe moet ik dat doen? — Wat daarvoor laten? — Welke gelegenheden vluchten? — Waar mij voor wachten? En goede voornemens zullen de vrucht van dat nadenken zijn, goede voornemens, die u dien dag deugdzamer zullen doen leven, en die gij zeker zult volbrengen, als gij Gods hulp vraagt door vele schietgebeden.

Na aldus eenige oogenblikken gemediteerd te hebben, bedankt men God voor zijne genaden, en zegt men uit de volheid des harten: Goede God, ik dank U voor alle ontvangen weldaden, bijzonder voor de verlichting mij verleend. Ik vraag U vergiffenis voor alle verstrooidheid of onachtzaamheid. Ik draag U noogmaals mij zelve en mijne voornemens op. Maar, lieve Jezus, Gij weet, hoe zwak

ik ben; door de liefde van uw' goddelijk Hart, kom mij te hulp, om getrouw te blijven; ach, verberg mij in uw Hart, en laat mij in eeuwigheid niet van U gescheiden worden. Amen.

Ziedaar een eenvoudige en gemakkelijke wijze, om eenige minuten te mediteeren. En toch hoe gemakkelijk en eenvoudig zij is, er kunnen in het leven van den mensch omstandigheden zijn, ofwel door de vele bezigheden, of door moedeloosheid, of door ziellijden, vooral door angstvalligheden, dat men de kracht niet gevoelt, om zóó zelfs maar vijf minuten door te brengen. Zulke zielen moeten dan ten minste niet nalaten eenige oogenblikken, hetzij *in werkelijkheid*, hetzij *in den geest* voor een beeld van het H. Hart, een kruisbeeld, of den Tabernakel neer te knielen, en daar aandachtig de blikken op te vestigen. Kan men dan al niet bidden, kan men zijn nood niet eens klagen aan Jezus, o die blik zal medelijden afsmeeken, en vertroost en versterkt, ja misschien genezen zullen zij opstaan, want het H. Hart van Jezus is de barmhartigheid, de liefde zelf.

Al hebben zij ook anders niet de minste vrucht voor hun geest of hart daaruit getrokken, en blijven zij even dor als vroeger, dan nog zal dat blijven bij Jezus hoogst verdienstelijk zijn, want het H. Hart heeft ze bij zich gezien; dat is genoeg voor zijn teederheid; uit dat Hart zullen genadestroomen neervloeien, welke die troosteloze ziel eenmaal verheerlijken zullen in den hemel.

II. Oefeningen door den dag.

1. *De Engel des Heeren.*

De Engel des Heeren heeft Maria gebodschapt; en zij heeft ontvangen van den H. Geest.
— *Wees gegroet, enz.*

Zie de dienstmaagd des Heeren; mij geschiede naar uw woord. *Wees gegroet, enz.*

En het Woord is vleesch geworden; en het heeft onder ons gewoond. *Wees gegroet, enz.*

Bid voor ons, H. Moeder Gods,

Opdat wij waardig worden de beloften van Christus.

LAAT ONS BIDDEN.

Wij bidden U, Heer, stort uwe genade in onze harten, opdat wij, die door de boodschap des Engels de menschwording van Christus, uwen Zoon, gekend hebben, door zijn lijden en kruis tot de heerlijkheid der verrijzenis mogen gebracht worden, door denzelfden Christus, onzen Heer. Amen.

(IN DEN PAASCHTIJD.)

Verheug u, koningin des Hemels: alleluja,
Want dien gij verdient hebt te dragen: alleluja,
Is verzezen, gelijk Hij gezegd heeft: alleluja,
Bid God voor ons: alleluja.

V. Verheug en verblijd u, Maagd Maria: alleluja.

R. Want de Heer is waarlijk verzezen: alleluja.

LAAT ONS BIDDEN.

O God, die U gewaardigd hebt door de verrijzenis van uw Zoon, onzen Heer Jezus Christus, de wereld te verblijden; geef, smeeke wij U, dat wij door zijne Moeder, de Maagd Maria, de vreugde des eeuwigen levensmogen vererven, door denzelfden Christus, onzen Heer.

R. Amen.

NB. Aan »*De Engel des Heeren*» of in den Paaschtijd (van Paaschzaterdag tot den vooravond van het

feest der H. Drievuldigheid) aan het »*Verheug u enz.*» is telkens een afluat van 100 dagen verbonden, als men deze gebeden n. l. bidt des morgens, des middags en des avonds bij het luiden van de bedeklok. Hierbij valt op te merken:

1. Men moet zoo men kan »*De Engel des Heeren*» geknield bidden, uitgezonderd des *Zaterdag*s avonds en den *geheelen Zondag*, dan n. l. staande. Insgelijks immer staande het »*Verheug u enz.*»

2. Zij, die het »*Verheug u enz.*» niet uit 't hoofd kennen, kunnen ook in den Paaschtijd volstaan met »*De Engel des Heeren*» te bidden.

3. Bevindt men zich op een plaats, waar men het luiden niet hoort, dan gewint men den afluat ook, als men de bovengemelde gebeden bidt omstreeks den tijd, dat er gewoonlijk geklept wordt.

(Bened. XIII 14 Sept 1724. Bened. XIV 20 April 1742. Pius VI 18 Maart 1781. Leo XIII 3 April 1884.)

2. *Als de klok slaat.*

Maak het H Kruisteeken en bid:

Bemind zij overal het H. Hart van Jezus!

3. *Als men zich aan het werk begeeft.*

Heer! ik offer U dit werk. *Wees gegroet, enz.*

4. *Bij eene bekoring of in eenig gevaar.*

Jezus, Maria, Jozef, helpt mij! H. Engelbe-
waarder! sta mij bij!

5. *Als men bemerkt een fout begaan te hebben.*

O mijn God, het spijt mij, U beleedigd te hebben. Oneindige Goedheid, ik ben besloten het niet meer te doen.

6. *In tegenspoed.*

Gods allerrechtvaardigste, allerhoogste en alerbeminnelijkste Wil geschiede in alles, en zij in eeuwigheid boven alles geloofd en verheerlijkt.

(100 dagen aflaat. Pius VII 19 Mei 1818).

7. *Als de H. Communie naar een zieke gebracht wordt.*

Tracht immer als getrouw lid der Eerewacht, zoo de H. Communie aan een zieke gebracht wordt, het H. Sacrament te vergezellen. Is u dit om eene of andere reden onmogelijk, kniel dan, zoodra gij de schel hoort, neder, en bid een *Onze Vader* en een *Wees gegroet* tot intentie van Z. H.; zoowel aan het *vergezellen* als aan deze *laatste wijze van liefdebetoon* hebben de Pausen aflaten verbonden.

.....

III. Gebeden onder de H. Mis.

De groote H. Augustinus merkt op, als hij spreekt van het H. Altaarsacrament, dat de offerande der H. Mis bij God niet minder krachtadig is, dan het Offer, op het kruis opgedragen, toen het bloed en water uit de wonde van Jezus' Hart vloeiden. Waarom? Omdat het Hart van een God daar door *dezelfde offerande als op het kruis*, doch op onbloedige wijze, aan zijn hemelschen Vader eeuwige *glorie*, eeuwigen *dank* voor zijne weldaden jegens ons, en *waardige voldoening* voor onze zonden schenkt; omdat het daar te zamen met ons bidt, en door de verdiensten van zijn lijden voor ons *genaden afsmeekt*. — In de H. Mis toont dus de Zaligmaker zoo overvloedig mogelijk de overmaat zijner liefde. Laten wij, als leden der Eerewacht, er op uit zijn die vol-

maakte, verhevene en oneindige offerande zoo dikwijls en zoo goed mogelijk bij te wonen. O wat schatten van geestelijke en tijdelijke gunsten worden ons daar geschonken.

BIJ HET BEGIN DER H. MIS.

Eeuwige Vader, ik draag U het offer op, dat Jezus, uw welbeminde Zoon, U eens op het kruis bracht, en dat Hij thans hernieuwt op dit altaar. Ik offer het U op in naam van alle schepselen, met de Missen, welke thans worden opgedragen, en in de geheele wereld zullen opgedragen worden, om U te aanbidden, om U de eerbewijzingen te geven, welke Gij verdient, om U ook den dank te betuigen, dien wij U schuldig zijn voor uwe tallooze weldaden, om uwen toorn te stillen, welke door onze tallooze zonden ontstoken is, en er U een waardige voldoening voor te geven; eindelijk om U genaden af te smeeken, zoo voor mij als voor de Kerk, zoo voor de geheele wereld als voor de zielen in het vagevuur.

(Aflaat van 3 jaren, eens per dag. Pius IX. 11 April 1860.)

DE PRIESTER AAN DEN VOET DES ALTAARS.

Overdenk, hoe Jezus naar den hof van Olijven ging, om te bidden. — Hoe zijn H. Hart beangstigd werd tot den dood toe. — Zoo hevig was het lijden in dat Hart, dat Jezus in doodsangst verkeerde. — Toch bad Hij tot driemalen toe: »Niet mijn wil, maar uw wil geschiede.» — Vraag aan het H. Hart van Jezus, dat ook gij in alles onderworpen moogt zijn aan Gods H. Wil en bid:

Goddelijk Hart van mijnen lieven Jezus, wat hebt Gij veel, onuitsprekelijk veel geleden in den hof van Olijven. Nochtans, »niet mijn, maar uw wil geschiede,” zoo was uw bede tot uw hemelschen Vader. Ook ik wil in alles onderworpen zijn aan uw H. Wil. Ja, Heer, geef, dat ik niets wille dan hetgeen Gij wilt, want wat Gij wilt, is altijd goed. Uw wil zij mijne vertroosting. In kommer of druk, in ziekte of ellende, altijd wil ik uwen wil volbrengen. H. Wil van mijn Jezus, ontvang geheel mijn leven, al mijne ademhalingen en hartkloppingen, in één woord, alles wat in mij is, opdat toch uw wil en niets anders dan uw wil geschiede.

DE PRIESTER GAAT NAAR HET ALTAAR EN
KUST HET.

Denk er aan, hoe Judas door een kus Jezus verried, en hoe ook gij Jezus hebt verraden, toen gij Hem achter uwe zondige vermaken hebt gesteld.... Zeg aan het allerliefderijkst Hart van Jezus:

O Hart, vol liefde voor mij, ik vraag U van harte vergiffenis voor mijne menigvuldige zonden, waardoor ik U zoo menigmalen, als een andere Judas, zoo snood verraden heb. Ja mijn Jezus, vergiffenis! Ach, hoe spijt het mij, U beleedigd te hebben. Geen zonden meer, in eeuwigheid geen zonden meer! Ik wil liever sterven, dan U nog ooit verraden of vergrammen.

KYRIE ELEISON.

Jezus, in het huis van Caïphas gebracht, wordt door Petrus tot driemalen verloochend. Denk aan

de ontzettende vernedering, welke daardoor het minnend Hart van Jezus werd aangedaan, — maar herinner u ook, dat, als gij de zonden begaat, gij ook Jezus verloochent! Zeg daarom tot Hem:

Hart van mijn Jezus, ontferm U mijner, ontferm U mijner, ontferm U mijner! Geef tranen aan mijne oogen, opdat ik dag en nacht mijne zonden beweene. Amen.

GLORIA IN EXCELSIS.

Terwijl de Engelen het goddelijk Hart van Jezus onophoudelijk prijzen en verheerlijken, werd het door de Joden en de Romeinsche soldaten den ganschen nacht bespot, verguisd en vernederd.... O mijn ziel, help die oneer, het goddelijk Hart aangedaan, herstellen. Vereenig u daarom met de engelen des hemels, en verheerlijk uw God in het schoone GLORIA IN EXCELSIS, herhaal met den priester:

Eere zij God in den hooge, en vrede op aarde aan de menschen, die van goeden wille zijn. Wij loven U. Wij prijzen U. Wij aanbid-den U. Wij verheerlijken U. Wij danken U om uwe groote glorie. Heer God, Koning des Hemels, God Vader, Almachtige! Heer Jezus Christus, eeniggeboren Zoon! Heer God, Lam Gods, Zoon des Vaders! Gij, die de zonden der wereld wegneemt, neem ons nederig gebed aan! Gij, die zetelt aan de rechterhand des Vaders, ontferm U onzer! Want Gij alleen zijt heilig! Gij alleen de Heer! Gij alleen de Allerhoogste, Jezus Christus, met den H. Geest in de glorie van God den Vader. Amen.

EPISTEL.

Jezus bekennt, dat Hij de Christus, de Zoon van den levenden God is, en de hooge priester en de joden veroordeelen Hem ter dood.... Diezelfde veroordeeling geschiedt thans nog zoo dikwerf door de ongeloofigen, door de zondaars, misschien ook door u, die de zonden begaat.... Smeek het H. Hart om genade.... bid:

O mijn Jezus, barmhartigheid met de zondaars, met de ongeloofigen! O mijn Jezus, barmhartigheid met mijne arme ziel!

EVANGELIE.

Het boek wordt omgedragen. De leer des Evangelies ging van de ondankbare Joden tot de Heidenen over. Verbeeld u, hoe Jezus van Caïphas naar Pilatus werd gebracht, en hoe Hij daar valschelijk beschuldigd werd.... Sta op, om te belijden, dat gij niet tot die beschuldigers wilt behooren, maar leven wilt naar zijn H. Evangelie. Zeg aan het H. Hart van Gods Zoon:

O Jezus! ik zeg U duizendmaal dank, dat Gij mij het H. Evangelie van uw woord verkondigd hebt en mij tot het H. Geloof hebt geroepen boven zoo veel duizenden, die deze genade niet ontvingen. Duizendmaal dank daarvoor. Ik betuig het U, ik zal voortaan beter naar dat woord luisteren, beter volgens de leer des evangelies leven. Help mij daarin door uwe genade.

CREDO.

Overdenk, hoe de Zoon van God van Pilatus naar Herodes werd gebracht, en hoe Hij daar in een wit

kleed als een dwaas bespot werd.... Zoo wordt Jezus behandeld door hen, die lachen met het geloof, die het niet belijden door hunne werken, die in plaats van Hem te aanbidden, Hem met oneerbiedigheid bejegenen, vooral in de kerk. Zij betuigen hun geloof niet en bespotten Hem. O wat wordt daardoor het H. Hart van Jezus vreeselijk verwond....

O Jezus, ik geloof in U, ik geloof alles wat Gij geopenbaard hebt.... Gij zijt mijn Heer en God.... Voortaan zal ik mij met meer eerbied in uwe tegenwoordigheid gedragen en beter bidden. O zoet Hart van Jezus, zoo lijdend door ons, versterk mij!

OFFERANDE.

Verbeeld u, hoe Jezus ontkleed, aan een geespaal gebonden en gegeeseld werd, zoodat het bloed langs alle zijden vloede. Daarna zette men Hem op een steen; plaatste een vreeselijke doornenkroon op zijn hoofd, gaf Hem een rietstok in de hand, een soldatenmantel om de schouderen, en groette Hem spottend als den koning der joden, ja zij spuwden Hem in het aangezicht....

O goddelijk Hart van Jezus, mijn zonden van ONZUIVERHEID en HOOVAARDIGHEID hebben U al die verachting aangedaan... Barmhartigheid, mijn Jezus, barmhartigheid!... Ik offer U met den Priester dit brood en dezen wijn op, opdat zij straks, in uw H. Lichaam en Bloed veranderd, voor mij om genade smeeken. Hemelsche Vader! ik draag U ook het Hart van uw welbeminden Zoon op als een offer van aanbidding uwer oneindige Majesteit, ten einde

te voldoen voor de oneer, die uw Zoon ten deel viel in het voorhof van Pilatus; als een *dankoffer* voor alle mij verleende weldaden, maar vooral tot herstel der ondankbaarheid zijner wreede beulen, als een *zoenoffer* voor mijne zonden en voor die der Joden en wreed-aardige soldaten, die Hem zoozeer bespot hebben; als een *smeekoffer* eindelijk ten einde alle genaden te verwerven, mij zoo noodzakelijk, vooral de groote genade der volharding tot het einde toe. Neem het aan, o mijn God, want uit mij zelf kan ik U niets geven, dat U waardig is.

DE PRIESTER WASCHT ZIJNE HANDEN.

Denk er aan, hoe de lasse Pilatus, bezwijkend voor het menschelijk opzicht, toegeeft... Menschelijk opzicht deed ook u misschien zondigen. Smeek het H. Hart van Jezus om de genade, het menschelijk opzicht immer met voeten te treden:

O Jezus, ontferm U mijner, opdat ik, los van alle menschelijk opzicht, immer openlijk voor mijn godsdienst uitkome en geheel voor U zij.

ORATE FRATRES.

Jezus wordt vertoond aan het volk. Pilatus zegt: Ziet den mensch!... Stel u Jezus in al zijn lijden voor, en denk er aan, dat de ZONDE aldus Jezus heeft misvormd ..

Ach wat pijnlijke toestand, lieve Jezus, toen Pilatus U aan het volk vertoonde, zeggende: »*ziet den mensch,*» uw hoofd met doornen gekroond, uw *aangezicht* paars en blauw, met speeksel overdekt, uw *lichaam* door de geesel-

riemen geheel verscheurd, vol bloed en wonden. De zonden, en de zonden alleen hebben U zoo misvormd... Jezus, vergeef mij mijne zonden! In eeuwigheid geen zonden meer.

PRÆFATIE.

De Joden roepen luide: »Kruisig Hem! kruisig Hem!» en herhalen onophoudelijk dien moordkreet... Jezus wordt dan veroordeeld, en Hij gaat uit om gekruist te worden... Voor dienzelfden Jezus moeten de Engelen en Heiligen nederknielen in den hemel. Vereenig u met hen, buig u in den geest neder en aanbid uw God en Heer. Zeg Hem:

Sanctus, Sanctus,
Sanctus Dominus Deus
exercituum: plena est
terra gloria tua.

Gloria Patri, gloria
Filio, gloria Spiritui
Sancto.

Heilig, Heilig, Heilig
Heer, God der heir-
scharen: de aarde is vol
van uwe heerlijkheid.

Glorie zij den Vader,
glorie den Zoon, glorie
den H. Geest.

(100 dagen afluat, eens per dag. Clemens XIV.
6 Juni 1769.)

GEBED VOOR DE LEVENDEN.

Terwijl gij Jezus in den geest volgt op den weg naar Calvarie, bid en verzucht in stilte met den priester:

Mijn God! ik beveel U door de verdiensten van het H. Hart van Jezus, den Paus, alle Bisschoppen, biechtvaders, predikers en priesters aan; schenk hun uwe overvloedige genaden, opdat zij met vrucht aan de zaligheid der zielen werken.

Ik beveel U mijne bloedverwanten, vrienden en vijanden, de leden der Eerewacht, de stervenden en alle geloovigen, die in staat van genade zijn; ik bid U, hun de volharding in uwe liefde te geven.

Ik beveel U de ongeloovigen, de ketters en de zondaren: verlicht en sterk hen, opdat allen U kennen en beminnen.

Kom, Heer Jezus, kom Gij op het altaar en schenk ons alle genaden, welke ik U afsmeek. Uw allerbeminnelijkst Hart kan ons niets weigeren.

CONSECRATIE.

Overdenk, dat Jezus aan een kruis gehecht werd, van de aarde werd opgeheven en daar sterven moest tusschen twee moordenaars... Door zijn lijden en dood verwierf Hij ons barmhartigheid. Smeek Hem dan tot driemaal toe:

Bij de opheffing der H. Hostie.

Dulcissime Jesu, non sis mihi Judex, sed Salvator.		Allerzoetste Jezus, wees niet mijn Rechter, maar mijn Zaligmaker.
--	--	---

50 dagen aflaat Pius IX. 11 Augustus 1851).

Jesus, Deus meus, super omnia amo te.		Jezus, mijn God, U bemin ik boven alles.
--	--	---

50 dagen aflaat. Pius IX. 7 Mei 1854.)

GEBED VOOR DE STERVENDEN.

O clementissime Jesu, amator animarum, ob- secro te per agoniam Cordis tui Sanctissimi et per dolores Matris Tuæ		O goedertierenste Jezus, beminnaar der zielen, ik smeeK U door den doodstrijd van uw allerheiligst Hart en
--	--	--

Immaculatae lava in
Sanguine tuo peccato-
res totius mundi nunc
positos in agonia et
hodie morituros. Amen.

Cor Jesu in agonia
factum, miserere mo-
rientium.

(100 dagen aflaat. Pius IX. 2 Febr. 1850.)

Bij de opheffing van het H. Bloed.

En ziet, toen Jezus daar hoog verheven hing op het kruis, vloeide zijn goddelijk Bloed uit zijne doorwonde handen en voeten, ja uit geheel zijn lichaam. Dat kostbare Bloed smeekte den hemelschen Vader om barmhartigheid. Hij heeft door dat Bloed de wereld verlost. Offer dan met den Priester dat H. Bloed opnieuw den hemelschen Vader op:

Hemelsche Vader, ik bied U het allerkostbaarst Bloed van Jezus Christus aan, tot voldoening voor mijne zonden en voor de behoeften der H. Kerk.

(100 dagen aflaat. Pius VII. 22 Sept. 1817.)

O clementissime Jesu,
salus, vita, resurrectio
nostra Tu solus es. Te
ergo quæsumus, ne de-
relinquas nos in angus-
tiis et perturbationibus
nostris, sed per agoniam
Cordis tui sanctissimi et
per dolores Matris tuæ
immaculatae, tuis famu-

door de smarten van
uwe Onbevleete Moeder,
wasch in uw bloed de
zondaars der geheele
wereld, die nu in doods-
strijd zijn en heden zul-
len sterven. Amen.

Hart van Jezus, in doods-
strijd gekomen, ontferm
U over de stervenden.

O goedertierenste Je-
zus, Gij alleen zijt ons
heil, ons leven, onze
verrijzenis. U dan smee-
ken wij, verlaat ons
niet in onze kwellingen
en benauwdheden, maar
kom door den doodstrijd
van uw allerheiligst
Hart en door de smar-

lis subveni, quos pretioso sanguine redemisti. | ten van uwe onbevleete Moeder, uwe dienaren te hulp, die Gij door uw kostbaar bloed hebt vrijgekocht.

(100 dagen afluat, eens per dag. Pius IX. 6 Oct. 1870).

Bij dat doorwonde Hart van Jezus stonden drie personen: Maria, de Moeder van Jezus, Joannes en Maria Magdalena. Zij waren de eerste Eerewacht, zij mochten de allereerste verdiensten op zich toegepast zien, zij zich zelven met Jezus opofferen. Gij, leden der Eerewacht, die bij hetzelfde offer tegenwoordig zijt, vereenig u met hen en draagt aan God DE ALLERKOSTBAARSTE OFFERANDE op: (Zie bladz. 24.) En ga dan verder:

Zie, o Heer, Heilige Vader, uit uw Heiligdom en van uwe hooge hemelwoning neder, en aanschouw deze hoogheilige Offerande, welke U onze Hoogepriester, uw heilige Zoon, de Heer Jezus, voor de zonden zijner broeders opdraagt, en stil uwe gramschap over de menigte onzer boosheden. Zie, de stem des Bloeds van onzen Broeder Jezus roept tot U van het kruis. Verhoor, Heer! word verzoend, Heer! let op ons smeeken en doe ons barmhartigheid; toef toch niet, mijn God, uwe eigen glorie is ermede gemoeid; want uw Naam is over deze stad, en over uw volk aangeropen, en handel met ons volgens uwe barmhartigheid. Amen.

Dat Gij U gewaardigt deze stad te verdedigen, te bevredigen, te bewaken, te beschermen en te zegenen. Wij bidden U, verhoor ons.

(100 dagen afluat. Pius IX. 4 Febr. 1877).

Wees immer eeuwig gedankt en gezegend, o Jezus, in het Sacrament uwer liefde. O liefde, alle hemelsche en aardsche liefde waardig! Door eene liefde zonder grenzen voor mij, ondankbaren zondaar, hebt Gij, o Jezus, U bekleed met onze menschelijke natuur, uw allerkostbaarst Bloed in uwe smartelijke geeseling gestort, en zijt Gij voor ons aller zaligheid gestorven op een schandelijk kruis. Verlicht door een levend geloof, smee ik U thans met al den aandrang mijner ziel, met al den gloed van mijn hart, allernederigst door de oneindige verdiensten van uwe wreede smarten, mij moed en kracht te geven, om alle booze driften, welke mijn hart beheerschen, ten onder te brengen, U te zegenen bij mijne grootste droefheden, U te verheerlijken door de nauwkeurige vervulling van al mijne plichten, om elke zonde met den grootsten afschuw te haten en om mij ten slotte heilig te maken. Amen.

(100 dagen afluat. Pius IX. 1 Jan. 1866).

GEBED VOOR DE OVERLEDENEN.

Toen Jezus aan het kruis hing, leed en stierf Hij niet slechts voor de levenden op aarde, maar Hij offerde zich ook op voor de zielen in het vagevuur. Ook deze moest Hij verlossen. Wat zal dan het Offer der H. Mis, hetzelfde als van Calvarië, voordeelig zijn ook voor die arme zielen! Bid daarom, als de priester die zielen gedenkt, het volgende gebed:

Ik beveel U aan, o mijn God, die zielen mijner bloedverwanten, weldoeners, vrienden, vijanden en van hen, die door mijne schuld in het vagevuur lijden. Ik beveel U de zielen aan

uwer Evangelieverkondigers, de priesters en vooral van hen, die voor mijne ziel hebben zorg gedragen.

Ik beveel U de zielen aan der overleden leden der Eerewacht, van hen, die eene bijzondere godsvrucht hadden tot het allerheiligst Hart van Jezus, tot zijn H. Altaarsacrament en bitter lijden en tot de H. Maagd Maria; voornamelijk beveel ik U ook aan, o God, de zielen van hen, die het meest verlaten zijn, die het meest lijden, en die op het punt zijn den hemel binnen te gaan. Mogen zij allen rust en in vrede. Amen.

BIJ HET »PATER NOSTER.»

Hoor, hoe Jezus van het kruis zijn zeven woorden spreekt, en trek er vrucht uit voor uwe ziel:

1. *Vader vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen!... O Jezus! ik vergeef uit liefde tot U alles, wat mij ooit misdaan is; ik leg allen haat en afkeer af, ik wil mijne vijanden beminnen. Vergeef Gij ook mijne zonden, zij zijn mij van harte leed.*

2. *Heden zult gij met Mij wezen in het Paradijs... Ja, lieve Jezus, ook ons kome uw rijk, uw Paradijs eens toe... Wanneer zal ik komen en uw aanschijn aanschouwen?... Ik wensch ontbonden te worden en met U te zijn.*

3. *Vrouw, ziedaar uw zoon... zoon, ziedaar uwe Moeder!... O Maria, Gij zijt dan mijne Moeder, ik uw kind... Ik wil het altijd blijven, en stel mij onder uwe bescherming.*

4. *Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij mij verlaten?... Jezuslief, wat was het lijden*

van uw Hart groot op dat oogenblik! Als trouw lid der Eerewacht wil ik U nooit verlaten. Ach Heer, verlaat ook mij niet, maar sta mij altijd bij.

5. *Ik heb dorst!*... Jezus, Gij hebt dorst naar mijne liefde... Jezus, die mij altijd alles geeft, wat mij naar ziel en lichaam gelukkig kan maken, ik wil U eeuwig beminnen.

6. *Het is volbracht!*... Ja, goddelijk Hart van mijn Jezus, Gij hebt in alles den wil van uw hemelschen Vader volbracht... Geef, dat ook ik alle mijne plichten getrouw volbreng, opdat ik eens op mijn sterfbed kunne zeggen: *Het is volbracht.*

7. *Vader, in uwe handen beveel ik mijnen Geest!* Ja, hemelsche Vader, ik geef mij zelven geheel aan U; ik geef U mijne ziel en mijn lichaam, mijn verstand, mijn geheugen, mijn wil en alles, wat in mij is. Gij hebt mij alles gegeven, ik geef U alles terug. Geef mij slechts uwe liefde en uwe genade, dan ben ik rijk genoeg en verlang niets anders. Amen.

AGNUS DEI.

En toen Jezus zijn laatste woord gesproken had, boog Hij het hoofd en stierf.. Aanschouw uw Jezus; zie hoe zijne armen wijd uitgestrekt zijn, om u in liefde te ontvangen; zijn hoofd is naar de aarde gebogen, als wil Hij u den vredekus geven. O, verblijd u dan en bid tot dat goddelijk Lam, dat zich voor ons offert:

Lam Gods, dat wegneemt de zonden der wereld, ontferm U onzer.

Lam Gods, dat wegneemt de zonden der wereld, ontferm U onzer.

Lam Gods, dat wegneemt de zonden der wereld, geef ons den vrede.

BIJ DE COMMUNIE.

Toen Jezus gestorven was, kwam een der soldaten naar het kruis, nam een speer, en doorstak de zijde van Jezus. . . En zie, uit dat goddelijk Hart vloeide Water en Bloed. Dat waren de zinnebeelden der goddelijke genadestroomen, welke ons uit dat Hart zijn toegestroomd en nog toestroomen door de Sacramenten, in het bijzonder door het H. Sacrament des Altaars. Als gij dan het geluk hebt, thans met den priester te communiceeren, ga dan met een groot verlangen tot de H. Tafel en vraag veel. Jezus' Hart is almachtig, het kan u alles geven, Jezus' Hart is algoed, het wil u alles geven, Jezus' Hart is getrouw in zijne belofte, het zal u alles geven, wat het beloofd heeft.

Zoo gij niet communiceert, doe dan deze geestelijke Communie :

O mijn Jezus, ik geloof, dat Gij in het H. Sacrament tegenwoordig zijt. Ik bemin U bovenal, en ik verlang U in mijne ziel te ontvangen. Maar dewijl ik dit thans niet werkelijk doen kan, zoo smee ik U, ten minste op eene geestelijke wijze in mijn hart te komen. Zie, ik omhels U, als hadde ik U reeds werkelijk ontvangen, en ik vereenig mij geheel en al met U; laat niet toe, dat ik ooit van U gescheiden worde.

Aanbid hier Jezus eenige oogenblikken in uw hart, en vraag hem de genade, om dien dag uwe hoofdfouten meer en meer te overwinnen.

Verzuchtingen van den H. Ignatius.

Anima Christi, sanctifica me. — Corpus Christi, salva me. — Sanguis Christi, inebria me. — Aqua lateris Christi, lava me. — Passio Christi, conforta me. — O bone Jesu, exaudi me. — Intra vulnera tua absconde me. — Ne permittas me separari a Te. — Ab hoste maligno defende me. — In hora mortis meæ voca me. — Et jube me venire ad Te. — Ut cum sanctis tuis laudem Te. — In sæcula sæculorum. Amen.

Ziel van Christus, heilig mij. — Lichaam van Christus, maak mij zalig. — Bloed van Christus, maak mij dronken. — Water uit de zijde van Christus, wasch mij. — Lijden van Christus, versterk mij. — O goede Jezus, verhoor mij. — In uwe wonden verberg mij. — Laat niet toe, dat ik van U gescheiden worde. — Tegen den boozen vijand verdedig mij. — In het uur des doods, roep mij. — En beveel mij tot U te komen. — Opdat ik met uwe Heiligen U prijze. — In alle eeuwen der eeuwen. Amen.

(300 dagen aflaat telkens, en 7 jaren, als men het na de Communie bilt. Pius IX. 9 Jan. 1854.)

O allerbeminlijkste Jezus, tot welk een uiterste is toch uwe overmatige liefde gegaan. Gij hebt mij een hemelsch voedsel bereid van uw Vleesch en uw allerkostbaarst Bloed, om

U geheel en al aan mij te geven. Wie heeft U toch tot zoo groote liefde kunnen vervoeren, tenzij de brandende liefde, waarvan uw Hart is vervuld? O aanbiddelijk Hart van Jezus, brandend fornuis der goddelijke liefde, ontvang mijne ziel in uwe heilige wonde, opdat ik in deze school der liefde dien God leere beminnen, die mij zoo bewonderenswaardige bewijzen zijner liefde gegeven heeft. Amen.

(100 *dagen afluat*, eens per dag. Pius VII. 9 Febr. 1818.)

BIJ DEN ZEGEN.

Zegen mij, Hart van Jezus, zegen mijn ziel en lichaam, mijne vermogens en zintuigen. Zegen mijne tong, opdat zij niet spreke dan tot uwe glorie. Zegen mijne oogen, opdat zij niet aanschouwen, wat U zou kunnen mishagen. Zegen mijn mond, opdat ik U niet door onmatigheid vergramme. Zegen in één woord al de zintuigen van mijn lichaam, opdat zij U getrouw dienen en U niet beleedigen. Zegen mijn geheugen, opdat het zich altijd uwe liefde en weldaden herinnere. Zegen mijn verstand, opdat het uwe goedheid kenne, mijn plicht van U te beminnen begrijpe, en goed beseffe, wat ik moet vluchten en doen, om U te behagen; zegen vooral mijn wil, opdat hij niets dan U, die oneindig goed zijt, beminne, geen ander verlangen hebbe, dan U te behagen, geen ander genot smake, dan U verheerlijkt te zien. Amen.

.....

IV. Biechtgebeden.

Die veel ontvangt, moet ook zijne dankbaarheid door veel bewijzen. Vooral moet deze dankbaarheid zich openbaren, door eene groote droefheid zelfs over de minste fouten. Een lid der Eerewacht zal er daarom op uit zijn dikwerf, ten minste alle maanden, te biechten te gaan.

Die biecht moet steeds een goede biecht zijn, en daarom zal men zijn best doen, daarvoor de genade af te smeeken. Geen betere voorbereiding dan daartoe des morgens de H. Mis bij te wonen en daaronder vurig te bidden, om zijne zonden en fouten goed te kennen, ze oprecht te kunnen biechten, en er een goed berouw over te hebben. Ziehier verder eenige wenken, welke vooral kunnen dienen voor hen, die meermalen te biechten gaan.

Onderzoek uw geweten niet te lang. Let vooral op uw *heerschende drift*, vervolg ze zonder medelijden, en roei ze uit door een nauwkeurige belijdenis daaromtrent. Wees in uw beschuldiging kinderlijk en oprecht. Zeg rondweg uwe fouten, maar houd u niet op met angstvalligheden; deze dooven de ware liefde uit. — Wees verder blindelings gehoorzaam aan uw biechtvader; hij bekleedt Gods plaats. Gedenk het woord van den H. Franciscus van Sales: *»een waarlijk gehoorzame ziel gaat nooit verloren; zij heeft geen rekenschap te geven.* Luister daarom en ontvang de verlangens, bevelen en vermaningen van den priester, als voortkomende uit het Hart van onzen Heer Jezus Christus.

Voor de Biecht.

O goddelijk en milddadig Hart van mijn Jezus, dat altijd geopend zijt voor elken zondaar, die met berouw tot U terugkeert, zie

mij hier voor U neergeknield, en laat mij opnieuw, na van U afgedwaald te zijn, een veilige schuilplaats bij U vinden. Schenk mij vergiffenis door het H. Sacrament der Biecht. Verleen mij hiertoe de noodzakelijke genaden, verlicht mijn verstand, om mijne zonden te kennen, beweeg mijn hart, om er een oprecht berouw over te hebben, bevestig mijn wil, opdat ik vast besloten zij niet meer te zondigen.

Heilige Maria, Moeder der genade en toevlucht der arme zondaars! bid in dit oogenblik voor mij. Help mij openhartig zijn, help mij een goede biecht doen.

Onzerzoek vervolgens uw geweten. Zie of gij in uwe voorgaande biechten nergens aan ontbroken hebt; of gij de Sacramenten goed hebt ontvangen. Ga vervolgens oplettend na, wat gij gedacht, gesproken, gedaan of verzuimd hebt, op welke plaatsen gij geweest zijt, en met welke personen gij hebt omgegaan. Let ook op de plichten van uw staat, maar vooral op uw hoofdfout. Bid daarna langzaam en overwegend:

ACTE VAN BEROUW.

Goddelijk en beminnelijk Hart van mijn lieven Jezus, zichier voor uwe voeten een verrader, die U, helaas, doorstoken heeft door zijne menigvuldige zonden en fouten. Ja, Heer, ik groet die diepe wonden, ik dwong U tot het kruis, ik doorwondde helaas nog na uw dood door mijn fouten dat liefdevolle Hart. Het is mij leed uit den grond van mijn hart, dat ik die zonden heb bedreven, niet zoozeer omdat ik den hemel verloren en de hel verdiend heb, maar omdat ik U, mijn opperste Goed, die alles, alles

voor mij veil hadt, zoo beleedigd heb. Lieve Jezus, in eeuwigheid geen zonde meer! Uw Hart wil ik beminnen, en daarom het niet meer doorsteken door de zonden.

Daarom neem ik mij vastelijk voor, niet meer te zondigen, de gelegenheden te vluchten, te doen wat mijn biechtvader mij zal opleggen, ja liever te sterven dan U nog ooit te beledigen.

O Jezus, versmaad een nederig en berouwvol hart niet! O zoetste Jezus, wees niet mijn Rechter, maar mijn Zaligmaker! H. Maria, Moeder der barmhartigheid, kom mij te hulp voor den troon van God, en smeeek voor mij om vergiffenis. Ja, gij zult mij die verwerven. Gij vermoogt alles op het Hart van uw Zoon.

Ga dan tot den Priester en kniel voor hem neder, alsof gij voor Christus zelven, wiens plaats hij bekleedt, nederknieldet.

Na de Biecht.

Goddelijk Hart van mijn Jezus! hoe groote dankbaarheid ben ik U niet schuldig! Ik hoop, dat Gij mij om de verdiensten van uw Bloed, mijne zonden vergeven hebt. Ik dank U daarvoor uit geheel mijn hart, ik brand van verlangen, om uwe barmhartigheid door geheel de eeuwigheid te verheerlijken. Tot nu toe, o God, was ik uw verrader, ik zal voortaan uw dienaar in alles zijn. Ja, in het vervolg wil ik U niet meer verliezen; ik wil veranderen van leven, ik heb het beloofd aan de voeten van uw dienaar: ik zal getrouw zijn. Ik beloof U nogmaals de gelegenheden van zonden te vluchten,

de middelen aan te wenden, welke mijn biechtvader mij heeft aangewezen, en den dood te verkiesen boven de zonde.

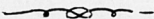
Maar, o Jezus, Gij weet hoe zwak ik ben: geef mij toch de genade van U getrouw te blijven tot den dood en help mij, telkens als de duivel, de wereld of het vleesch mij tot de zonden aanlokken of bekoren, uit te roepen: Jezus, Maria en Jozef, staat mij bij. Zoet Hart van mijn Jezus, ik bemin U.

Maria, Moeder der volharding, op u stel ik al mijne hoop.

Neem nu nog eenmaal de vermaningen van den biechtvader goed ter harte; vernieuw uw besluit, om deze getrouw op te volgen en bid daarna:

Hemelsche Vader, Gij hebt mij door de verdiensten van uw lieven Zoon Jezus Christus, weder als uw kind aangenomen. Zie, in vereeniging met de oneindige boete van uw Jezus, en de zoo overvloedige boetedoeningen der Heiligen, wil ook ik thans mijne boete volbrengen, welke de priester mij heeft opgelegd. Daarbij offer ik U tevens al mijne goede werken, welke ik ooit verricht, alle aflaten, die ik ooit verdiend heb, of zal verdienen. Mogen daardoor alle tijdelijke straffen worden uitgewischt, opdat ik geheel zuiver moge leven, en zóó ook eenmaal voor uw aangezicht verschijne.

Bid hierna, zoo u geen anderen tijd is opgegeven, uwe penitentie.

V. Gebeden vóór en na de Communie.

Een lid der Eerewacht behoort zóó te leven, dat hij dikwijls tot de Sacramenten kan naderen; want dan vooral leeft men in vereeniging met Jezus' Hart, eert, bemint en vertroost men het. Het is toch zijn vurig verlangen, met de kinderen der menschen te zijn, en het verlangt er naar, zich aan de menschen als voedsel te geven.

Ga daarom zoo dikwijls, als uw geestelijke bestierder dit goedvindt, tot de H. Tafel. Verzuim vooral de maandelijksche Communie nimmer, en zorg op den *eersten Vrijdag* of *eersten Zondag* immer trouw deel te nemen aan de Generale Communie der Eerewacht, daar waar deze gehouden wordt.

Maar ook telkenmale, als gij dat groote geluk, van hart aan hart met Jezus te zijn in de H. Communie, geniet, worde uw geloof, uw vertrouwen, uwe liefde verlevendigd. Vol vurigheid moet gij naderen tot dat goddelijk Gastmaal, dat alle geneugten te boven gaat. Zorg daarom uw voorbereiding en dankzegging immer goed te doen.

GEBEDEN VÓÓR DE H. COMMUNIE.

Denk reeds den avond te voren aan uw H. Communie, welke gij den volgenden dag gaat verrichten. Bereid u zelve door een goede en oprechte Biecht voor, en ga te ruste met de gedachte: MORGEN KOMT JEZUS IN MIJ.

Zoodra ge ontwaakt, zult gij uw hart tot God verheffen en aan Jezus zeggen: «KOM, MIJN JEZUS, KOM, MIJN ZIEL VERLANGT NAAR U!» Kleed u dan spoedig, doe vurig uw morgengebed, begeef u in stilte naar de kerk en kies een stille plaats uit, om u alleen bezig te houden met het heilig werk, dat gij gaat verrichten. Daar kunt gij alsdan de volgende acten bidden:

ACTE VAN GELOOF.

O allertzachtmoedigst en liefdevol Hart van mijn Jezus, ik mag dan dezen morgen tot uw allerheiligst Sacrament naderen, om mij te voeden met uw Lichaam en Bloed. Mijn Heer en mijn God, ja ik geloof dat vastelijk. Gij zijt hier wezenlijk, waarachtig, zelfstandig tegenwoordig onder de geringe gedaante van brood. O heilig Gastmaal, waarin Christus genuttigd wordt! O onuitsprekelijke liefdedaad! Jezus komt tot mij, Jezus de Zoon van God, dien de hemelen niet kunnen bevatten, komt zich een woning kiezen in mijn arm, ellendig hart; ja nog meer, Hij wordt het voedsel mijner ziel onder de nietige gedaante van brood! Kan ik dit ontzettend wonder begrijpen? Neen, 't is onmogelijk! Maar uw woord, o God, kan niet falen, uw Hart kan mij niet bedriegen. Gij hebt het gezegd: »Neemt en eet, dit is mijn lichaam.» derhalve is het zoo en geloof en belijd ik, dat Gij hier wezenlijk tegenwoordig zijt, en Gij U aan mij komt geven. O moest ik voor dit mijn geloof mijn leven geven, ik zoude het gaarne doen. In dit geloof wil ik leven en sterven.

ACTE VAN HOOP.

Goddelijk Hart, wat moet ik niet van U hopen, nu ik mij met U mag vereenigen en één met U worden? »Vertrouwt slechts», zoo spraakt gij tot zoo velen, toen Gij nog met ons rondwandeldet en zij ontvingen duizenden genaden. Lammen gingen, blinden zagen, dooven hoorden, zieken werden gezond, ja dooden

stonden op om de hoop en het vertrouwen van hun bloedverwanten. — Wat mag ik dan niet verhoppen, nu Gij in mijn hart komt, nu Gij onder mijn dak wilt vertoeven? — 't Is waar, ik ben een zondaar, maar de oneindige verdiensten van uw kruisdood zijn daar, om mijne zonden uit te wisschen; uw bloed heeft in de Biecht gestroomd over mijne ziel, en zij werd gezuiverd. Ja, ik mag dus hopen op U, dat Gij mij nu ook door de H. Communie tallooze genaden zult mededeelen. Want in uw H. Gastmaal wordt de ziel met genaden vervuld: dat hebt gij beloofd. En als God zijt Gij getrouw in uwe beloften. Ja, Heer Jezus, ik hoop dan op U. In eeuwigheid zal ik niet beschaamd worden. In deze hoop wil ik leven en sterven.

ACTE VAN LIEFDE.

Goddelijk Hart van mijn Jezus, ik bemin U, maar ik bemin U veel te weinig. Uit liefde tot mij zijt Gij uit den hemel gekomen en geboren in een armen stal, uit liefde tot mij hebt Gij armoede en vervolging geleden, hebt Gij dertig jaren lang verborgen geleefd en gezwogd in het zweet uws aanschijns; uit liefde tot mij zijt Gij veracht en tegengesproken in uw openbaar leven; uit liefde tot mij geeft Gij zelfs uw leven in de vreeselijkste pijnen op een schandelijk kruis. Ja, als ware dit nog niet genoeg, voedsel wordt Gij voor ons in het H. Sacrament des altaars. Liefdevol Hart, hebt Gij nog meer kunnen doen, dan hetgeen Gij gedaan hebt? — En dat voedsel van uw

eigen Vleesch er. Bloed mag ik gaan ontvangen! O oneindige, o onbegrijpelijke liefde van het H. Hart van Jezus! Een God in mij! Een God, de spijsz mijner ziel! Jezus, vergun mij het te zeggen, Gij zijt dwaas van liefde voor mij! — O, zou ik U dan niet liefhebben, zou ik dan nog koud voor U willen blijven? Neen, Jezus, nooit, nooit meer wil ik van U gescheiden worden. Ik bemin U, ik bemin U, ik bemin U. Hoe spijt het mij, U niet altijd bemind te hebben. Voortaan is mijn besluit genomen: in eeuwigheid geen zonden meer, ik wil U alleen beminnen én nu én de gansche eeuwigheid door. Oneindige goedheid van mijn God, ontvlam mijn koud gemoed, en leer mij steeds U meer en meer beminnen. Weg van mij, aardische genegenheden! Jezus, de oneindige liefde zelve, komt zich aan mij geven. Ik wil Hem alleen beminnen.

ACTE VAN VERLANGEN.

Goddelijk Hart van mijn Jezus, ik verlang naar U. Gelijk een hert naar de waterbronnen, zoo verlangt mijne ziel naar U, mijn eenig Geluk, mijn Troost, mijn Wellust, mijn Voedsel. Kom, goddelijke Zaligmaker, plaats uw troon in mijn hart, om daar eeuwig te wonen. Kom, beminnelijk Hart van mijn Jezus, en laat mij als Joannes rusten, hart aan hart. O Jezus, mijn Heer, mijn God en mijn Al, ik geef U mijn hart en mijn ziel, ik wensch in eeuwige vereeniging met U te leven. — Ja mijne ziel verlangt naar U! — Maar wie beu

ik, dat ik zulke weldaad durf vragen, dat ik dit durf verlangen? Minnelijke Zaligmaker, ik beken het volgaarne, ik ben die genade niet waardig; maar uwe goedheid noodigt mij uit, uwe liefde dwingt mij. Daarom dan ook nader ik vol verlangen, onbevreesd en vol vertrouwen. Kom, o Jezus, kom spoedig in mijn hart. — Hoe zoet is het, met U vereenigd te zijn en zóó te leven en te sterven! Kom, o goddelijk Hart, en vervul de vurige wenschen van het mijne. Amen.

Als het oogenblik der Communie gekomen is, verwek dan nog, terwijl het Confiteor gebeden wordt, een acte van berouw, en zeg daarna met de diepste ootmoedigheid driemaal: »Heer, ik ben niet waardig, dat Gij komt onder mijn dak, maar spreek slechts één woord, en mijn ziel zal gezond worden.» Ga dan met de grootste zedigheid, de handen te zamen en de oogen neergelagen, tot de Communiebank en ontvang uw Jezus.

Na de H. Communie.

Als gij dan het H. Sacrament ontvangen hebt, moet gij vooral uw ziel voor Jezus Christus uitstorten, aanbid Hem, bedank Hem, klaag uw nood, verzoek zijne genade, offer u geheel aan Hem op. Het is niet noodig nu een boek te gebruiken, uw eigen hart zegt u, wat gij Jezus moet bidden. Geef u dan over aan die stille gevoelens van uw hart, en blijf, zoolang gij kunt, aldus met Hem spreken. Daarna kunt gij de volgende gebeden doen.

ACTE VAN GELOOF.

Allerzoetste Jezus, Gij zijt in mij! Ik ben uw altaar genaderd, en Gij hebt mij gevoed

met uw goddelijk Vleesch en Bloed. Ja nu leeft Gij in mij, en ik in U.

O mijne ziel, vernieuw uw geloof en uwe liefde! Uw God, neergedaald in uw hart, rust er als op zijn hemelschen troon. Duizenden en duizenden engelen omringen u, en aanbidden sidderend in u hun Heer en hun God.

Ja, o Jezus, ik geloof het, ik belijd het, en daarom verban ik thans alle gedachten uit mijn hart, die niet voor U zijn; vol levendig geloof, diepe nederigheid en innige liefde wil ik dankbaar voor zulke onschatbare genade, U aanbidden.

ACTE VAN AANBIDDING.

Ik aanbid U, goddelijk Hart van mijn Jezus, waarlijk in mijn hart tegenwoordig. Ik aanbid U met die Engelen en Heiligen, die U omringen en vergezellen. Ik aanbid U met die duizenden hemelsche geesten, die, verstomd van bewondering op het gezicht vande vernietiging uwer goddelijke grootheid, hun gelaat met de vleugelen bedekken, en diep voor U nedervallen. Lieve Jezus, ik vereenig mij met die velen, en draag U hunne aanbedding op, vooral de aanbedding der allerheiligste Maagd, op den dag der menschwording, en later zoo dikwijls zij met U was, of U ontving in de H. Communie.

Ja, mijn lieve Jezus, ik aanbid met een levendig geloof, met den diepsten eerbied, uw Lichaam, uw Bloed, uwe Ziel, uwe Godheid, en vooral uw allerbeminnelijkst Hart; want met dat alles zijt Gij in mij, en hebt Gij U aan mij geschonken.

Engelen des Hemels, die God in zijne grootheid kent, en u verheugt in zijne glorie, looft en zegent mijnen Jezus voor mij in eeuwigheid.

Heiligen Gods, die God van aanschijn tot aanschijn aanschouwt, Hem eeuwig prijst, looft en zegent mijnen Jezus voor mij in eeuwigheid.

Gij vooral, koningin des Hemels, Maria, mijne moeder, die uw Zoon in al zijne volmaaktheden zoo kent en verheerlijkt, loof en zegen mijnen Jezus voor mij in eeuwigheid.

ACTE VAN DANKBAARHEID.

Aanbiddeijk Hart van mijn Jezus, welken dank ben ik U niet verschuldigd! Het was U niet genoeg, mij van den eeuwigen dood en de hel te verlossen, door te sterven voor mij aan een kruis; niet genoeg, U door het onuitsprekelijkste aller wonderen dagelijks voor mij als slachtoffer te geven: Gij hebt het voedsel mijner ziel willen worden, en U geheel en al aan mij gegeven. O heilige maaltijd, in welke Christus genuttigd wordt, de gedachtenis van zijn lijden gehouden, onze ziel met genaden vervuld, en ons een onderpand der toekomstige glorie gegeven wordt! Wat zal ik U dan wedergeven, o heilig Hart van mijn Jezus, voor al die schatten uwer goddelijke liefde, welke Gij mij geschonken hebt? — Dankbaar wil ik U zijn, eeuwig dankbaar, en U dit toonen door daden. Daarom in eeuwigheid geen zonden meer! Neen, beminnelijk Hart van Jezus, geen zonden meer! — Ik ben besloten voortaan voor U al-

leen te leven, en daarom zal ik alle gelegenheden tot zonden schuwen, en vooral wil ik letten op datgene, wat mijn biechtvader mij heeft voorghouden, ijverig zijn in mijn godsdienstplichten, ijverig in mijne verplichtingen, als lid der Eerewacht. Ja Heer Jezus, uit dankbaarheid voor uwe liefde, zal ik getrouwer zijn aan mijn wachttuur, en dan vooral uw zoo miskend Hart eeren, beminnen en vertroosten. — Heiligen des hemels, Engelen Gods, die het H. Hart van Jezus immer aanbeddend omringt, komt mij te hulp.

ACTE VAN VERNEDERING EN OPOFFERING.

O goede Jezus, o zoete Jezus, o allerbeminnelijkste Jezus, o Jezus, mijn enig geluk en mijn eenige troost, hoe is het dan mogelijk, dat Gij U gewaardigd hebt tot mij te komen, en geen afschrik hebt gehad om neder te dalen in een hart, dat besmeurd is door zoo vele zonden.

Gezegend zij, o Jezus, uwe komst in mijn hart, en gezegend zij de goedheid uwer liefde, die U bewogen heeft, om mij, armen zondaar, met uw bezoek te vereeren. In de diepste nederigheid werp ik mij voor U neer, en kus uwe allerheiligste voeten, U uit geheel mijn hart vergiffenis vragend voor het gebrek aan godsvrucht, voor de verstrooidheid en de weinige liefde, waarmede ik U, mijn Heer en mijn God, ontvangen heb. O allergoedertierenste Jezus, schenk mij vergiffenis, vernietig door de kracht van uw allerheiligsten dood ook deze ongerechtigheid, en gewaardig U aan te vullen,

wat aan de gesteltenis mijns harten ontbroken heeft.

Ik bid U vervolgens, wil deze H. Communie in uw hart aannemen, en die aan uwen hemelschen Vader opdragen, met al de liefde, waarmede Gij U zelve aan het kruis hebt opgedragen.

En nu, o mijn goede Jezus, offer en geef ik U mijn alleronwaardigst hart, en bid U het te willen zuiveren in het kostbare water, dat de goddelijke liefde heeft doen vloeien uit de aleredelste roos van uw allerbeminnelijkst Hart; wil mijn hart ook versterken en het besproeien met den allerzoetsten wijn van het kostbaar bloed, dat de wijnpers van het kruis geperst heeft uit uw goddelijk Hart. Amen.

Zoo de tijd het toelaat, zal men verder met vrucht verschillende gebeden verrichten, voorkomende in dit handboekje, vooral: De' Allerkostbaarste Offerande (bladz. 24), het gebed: Eeuwige Vader (bladz. 27), Gebed voor het Beeld van het H. Hart (bladz. 40), en verder de gebeden voorkomende op bladz. 68, na de Communie in de H. Mis. Men eindige met de volgende opdracht, welke men ook zeer goed elken dag zal herhalen.

O Jezus' Hart! o zoetste Bron!
O Hart mijns Gods! o reinste Zon!
U bid ik in den morgen,
U offer ik den ganschen dag,
Opdat hij heilig wezen mag,
Met al zijn leed en zorgen.

Mijn bidden, werken, lijden, Heer!
Leg ik in U als offer neer,
Van 't harte voor het Harte,
Opdat uw VLAM, uw KRUIS, uw KROON,
En de open WOND, waarin ik woon,
Mij redt van zonde en smarte.

—
O Hart van God,
Mijn zoetst genot,
Door 't harte van uw Moeder,
Aanvaard mijn hart,
Dat 't uwe werd,
Mijn Heiland! God en Broeder!

.....
**VI. Gebeden gelurende het Lof, bij een
bezoek aan het Allerh. Sacrament.**

O wat zijn zij aan het H. Hart van Jezus aange-
naam, zij, die Hem dikwijls bezoeken en er hun
vermaak in stellen, de wacht te houden bij dien
H. Tabernakel, waar Jezus in zijn Sacrament rust!
Godvruchtige ziel, gij in het bijzonder, die als lid
der Eerewacht het H. Hart daar vooral moet ver-
heerlijken, beminnen en troosten, verzuim toch geen
enkelen dag, eenigen tijd aan de voeten van dat H. Sa-
crament door te brengen. O, welk een geneugte is
het, daar met dat goddelijk Hart zich te mogen on-
derhouden, gelijk een vriend met zijnen vriend!—
Maar laat ook niet na elken dag een klein bezoek te
brengen aan Maria, door wie God wil, dat alle ge-
naden ons toevloeien, en aan den H. Jozef, den in-
nigsten vriend van Jezus' H. Hart.

GEBED VAN VOORBEREIDING.

Heer Jezus Christus, d'e om de liefde, welke

Gij den menschen toedraagt, dag en nacht, onder de gedaante van brood op onze altaren rust, terwijl Gij vol barmhartigheid en liefde, allen, die U komen bezoeken, afwacht, uitnodigt en ontvangt; ik geloof, dat Gij in het Sacrament des Altaars tegenwoordig zijt; ik aanbid U daar uit den afgrond van mijn niet, en ik bedank U voor alle genaden, welke Gij mij hebt bewezen, voornamelijk hiervoor, dat Gij mij U zelve in dit heilig Sacrament geschonken, uwe allerheiligste Moeder tot Voorspreester gegeven en mij geroepen hebt om U in deze kerk te bezoeken.

Ik groet dan in dit oogenblik uw allerheiligst Hart, en doe dit met een drievoudig doel; ten eerste, om U te bedanken voor deze kostbare gave; ten tweede, om de oneer te herstellen, welke Gij van alle uwe vijanden in dit H. Sacrament hebt ontvangen, en ten derde, om, door dit bezoek, U te aanbidden op al die plaatsen der wereld, waar Gij het minst vereerd en het meest verlaten zijt in uw Sacrament.

Mijn Jezus, ik bemin U uit geheel mijn hart. Het doet mij leed, dat ik uwe oneindige goedheid zoo dikwijls vergramd heb. Ik maak het voornemen, door uwe genade gesterkt, U niet meer te beleedigen in de toekomst; van dit oogenblik af wijd ik mij, hoe onwaardig ik ook ben, geheel en al aan U toe; ik verzaak aan mijn wil, aan mijne neigingen, aan mijne verlangens; ik geef U alles, wat mij toebehoort. Doe voortaan met mij en met al het mijne, wat Gij wilt. Ik vraag U en ik verlang niets

anders dan uwe heilige liefde, de volharding ten einde toe en de volmaakte vervulling van uwen heiligen wil. Ik beveel U de zielen van het vagevuur aan en in het bijzonder haar, die het meest godvruchtig waren jegens uw H. Sacrament en jegens de allerheiligste Maagd Maria. Ik beveel U ook al de arme zondaars. Ik vereenig eindelijk, o mijn dierbare Verlosser, al de gevoelens van mijn hart met die van uw liefdevol Hart, en, zoo vereenigd, offer ik die op aan uwen eeuwigen Vader, Hem smeekende in uwen naam, die uit liefde tot U te willen aannemen en verhooren.

300 dagen aflaat Pius IX. 7 Sept. 1854.

BEZOEK. 1)

O lieve Jezus, welk eene heerlijke vond uwer liefde was het, onder de nederige gedaante van brood bij de menschen uw verblijf te nemen, om aldus toegankelijk te wezen, voor al wie maar verlangt met U te spreken. Hij had wel groot gelijk de Profeet Isaias met te zeggen, dat men luid op en overal de liefdevonden van onzen goeden God zou vermelden.

O allerliefderijkst Hart van mijnen Jezus! overwaardig zijt Gij alle harten te bezitten. O Hart van mijn Jezus, altijd brandend van de zuiverste liefde! o verslindend vuur, verteer in mij geheel en al den ouden mensch, vernieuw mij, en laat ik voortaan een nieuw leven lei-

1) Zij, die elken dag een ander bezoek verlangen te doen, raden wij aan daartoe gebruik te maken van het „Gulden boekje” van den H. Alphonsus' *Bezoeken bij het Allerheiligste Sacrament*; of ook van de *Noveter eere van het H. Hart* voorkomende op bladz. 93 en volgende.

den van liefde en genade! Vereenig mij zoo innig met U, lieve Jezus, dat ik nooit wederom van U gescheiden worde! O Hart van mijn Jezus, dat altijd open staat als een toevluchts-oord voor de zielen, neem ook mij op! O Hart, om de zonden der wereld zoo doorwond op het kruishout, verleen mij een oprecht berouw over mijne zonden! Ik weet, lieve Jezus, dat Gij mij in dit goddelijk Sacrament diezelfde liefde toedraagt, welke Gij voor mij hadt, toen Gij voor mij stierft op het kruis; groot daarom is uw verlangen, om mij geheel en al met U te vereenigen. En zou ik dan nog langer kunnen weigeren aan dit verlangen te voldoen, en aan uwe liefde geheel mijn hart ten offer te brengen? Ach, tref Gij dat hart, doorwond het, lieve Jezus, hecht, bind het aan U en vereenig het geheel met uw Hart! Ik maak heden het vast besluit met den bijstand uwer genade, U de hoogst mogelijke voldoening te geven, door alle menschelijk opzicht met voeten te treden, en aan U op te offeren neigingen, vermaken, gemakken, alles in één woord, wat mij verhinderen kan volmaaktelijk aan U genoeg te geven. Help mij, lieve Jezus, dit mijn voorneemen zoo getrouw na te leven, dat van dezen dag af al mijne gedachten, woorden en werken in alles overeenkomstig zijn aan uw goddelijk welbehagen. O liefde van mijn God, wees Gij het eenig voorwerp mijner liefde! En gij, o Maria, mijne hoop, gij die alles vermoegt bij God, verkrijg mij door uwe voorspraak de genade van tot aan mijnen dood toe getrouw te blijven aan de liefde voor het goddelijk Hart van Jezus. Amen.

SCHIETGEBED.

Liefdevol en getrouw Hart van Jezus, ontvlam mijn ellendig hart, opdat het brande voor U, gelijk Gij brandt voor mij.

GEESTELIJKE COMMUNIE.

Ik geloof, o lieve Jezus, dat Gij in het allerheiligste Sacrament tegenwoordig zijt. Ik bemin U, en verlang mij met U te vereenigen. Kom dan in mijn hart; ik omhels U; o verlaat mij nooit meer.

Aanbid hier Jezus eenige oogenblikken, als ware Hij werkelijk in uw hart tegenwoordig, en vraag Hem een of andere bijzondere genade zoo voor u zelve als voor anderen.

BEGROETING VAN MARIA.

O zondaar, roept de gelukzalige Bernardinus de Bustis uit: wanhoop niet, maar neem uwe toevlucht tot die verhevene Koningin, met het vaste vertrouwen van verhoord te zullen worden; gij zult haar vinden de handen vol barmhartigheid en genaden. Wees overtuigd, dat die medelijdende Koningin meer verlangt u goed te doen dan gij hare hulp verlangt. — Wees dan gegroet, eerbiedwaardige Vredekoningin, allerheiligste Moeder Gods, bewerk door het allerheiligst Hart van Jezus, den Vorst des vredes, dat zijn toorn bedare, en Hij over ons in vrede heersche. Gedenk, o allergoedertierenste Maagd Maria, hoe het nooit gehoord is, dat iemand, die uwe voorspraak inriep, door U verlaten is

geworden. Aangemoedigd door dit vertrouwen, snel ik tot U, Moeder des eeuwigen Woords, versmaad mijne gebeden niet, maar neem ze genadig aan en verhoor ze, o goedertierene, o zoete Maagd Maria.

(300 *dagen aflat.* Pius IX. 23 Sept. 1846).

SCHIETGEBED.

Maria, Moeder Gods, bid Jezus voor mij.

GEBED.

Tot U, o allerheiligste en onbevleete Maagd, en mijne Moeder Maria, tot U, de Moeder mijns Zaligmakers, de Koningin der wereld, de Voorspreekster, de Hoop en de Toevlucht der zondaars, neem ik, de ellendigste van allen, op dit oogenblik mijne toevlucht. Met den diepsten eerbied kniel ik voor U neder, o groote Koningin, en ik bedank U voor alle genaden, die Gij mij tot nog toe hebt verworven, en voornamelijk hiervoor, dat Gij mij van de hel, zoo dikwijls door mij verdiend, bevrijd hebt. Ik bemin U, mijne allerbeminlijkste Meesteres, en om die liefde, beloof ik U altijd te zullen dienen en zooveel in mijn vermogen is te maken, dat ook anderen U beminnen en dienen. O Moeder der barmhartigheid! in U stel ik mijne hoop, al mijn behoud; neem mij aan, ik smeek er U om, als uwen dienaar, en verberg mij onder uwen mantel. En daar Gij zoo machtig zijt bij God, bevrijd mij van alle bekoringen, of wel verkrijg voor mij de noodige krachten, om tot aan mijn dood toe die alle te overwinnen. Van U vraag ik eene ware liefde tot Jezus Christus; van U hoop ik de genade van eenen

goeden dool te sterven. O geliefde Moeder, bij de liefde, welke Gij aan God toedraagt, smee ik U, mij altijd uwen bijstand te verleenen, maar voornamelijk in de laatste oogenblikken van mijn leven. Verlaat mij niet, voordat Gij mij gelukzalig ziet in den hemel, waar ik U zegenen, en uwe barmhartigheden zal prijzen in alle eeuwigheid. Zoo hoop ik, zoo zij het! Amen.

(300 dagen afluat. Pius IX. 7 Sept. 1854.)

BEGROETING VAN DEN H. JOZEF.

H. Jozef, Beschermmer en Vader der maagden, aan wiens getrouwe bescherming Christus Jezus, de Onschuld zelve, en de Maagd der maagden, Maria, zijn toevertrouwd geweest, ik smee en bezweer u door Jezus en Maria, die twee allerdierbaarste panden, behoed mij voor alle onreinheid, en maak dat ik met een onbesmetten geest, een zuiver hart en een kuisch lichaam, Jezus en Maria ten allen tijde allerzuiverst diene. Amen.

(100 dagen afluat eens per dag. Pius IX. 4 Febr. 1877.)

VII. Avondgebed.

Groote God! ik bedank U voor alle ontvangen weldaden, voor alle gunsten en genaden, welke Gij mij heden verleend hebt; en in het bijzonder, dat gij mij dezen dag bewaart hebt. Ik smee U, mij ook dezen nacht voor alle kwaad te behoeden. Ik ga rusten, om U te behagen. Elke ademhaling geschiede, om U te beminnen, te prijzen en te dienen, gelijk de Heiligen in den hemel dit doen!

Kom heilige Geest, verlicht mijn verstand, om mijne zonden, fouten en gebreken te kennen, welke ik heden begaan heb, en geef mij de genade, er een oprecht berouw over te hebben.

Onderzoek hier eenige oogenblikken uw geweten.

Daarna bidt men de acten van geloof, hoop, liefde ¹⁾ en berouw.

Kyrie, eleison.

Christe, eleison.

Kyrie, eleison.

Christe, audi nos.

Christe, exaudi nos.

Pater de cœlis Deus,
miserere nobis.

Fili Redemptor mundi
Deus,

Spiritus Sancte Deus,
Sancta Trinitas unus

Deus,
Sancta Maria, ora pro

nobis,
Sancta Dei Genitrix,

Sancta Virgo Virgi-
num,

Mater Christi,
Mater divinæ gratiæ,

Heer, ontferm U on-
zer. ²⁾

Christus, ontf. U onzer.

Heer, ontf. U onzer.

Christus, hoor ons.

Christus verhoor ons.

God, hemelsche Vader,
ontferm U onzer.

God Zoon, Verlosser
der wereld,

God H. Geest,

H. Drievuldigheid, één
God,

H. Maria, bid voor ons.

H. Moeder Gods,

H. Maagd der Maag-
den,

Moeder van Christus,

Moeder der godde-
lijke genade,

mis. nobis.

ora pro nobis.

ontf. U onz.

bid voor ons.

1) Aan het bidden van deze drie acten is een aflaat verleend van 7 jaar en 5 maal veertig dagen. (Bened. XIV. 11 Dec. 1764.)

2) 300 dagen aflaat, telkens als men deze Litanie bidt met een godvruchtig en rouwmoedig hart. (Pius VII. 30 Sept. 1817.)

Mater purissima,	ora	Allerreinste Moeder, bid
pro nobis.		voor ons.
Mater castissima,		Allerzuiverste Moeder,
Mater inviolata,		Ongeschonden Moeder,
Mater intemerata,		Onbevleete Moeder,
Mater amabilis,		Beminnelijke Moeder,
Mater admirabilis,		Wonderbare Moeder,
Mater Creatoris,		Moeder des Scheppers,
Mater Salvatoris,		Moeder des Zaligmakers,
Virgo prudentissima,		Allervoorzichtigste
		Maagd,
Virgo veneranda,		Eerwaardige Maagd,
Virgo prædicanda,		Lofwaardige Maagd,
Virgo potens,		Machtige Maagd,
Virgo clemens,		Goedertierene Maagd,
Virgo fidelis,		Getrouwe Maagd,
Speculum justitiæ,		Spiegel der gerechtigheid,
		Zetel der wijsheid,
Sedes sapientiæ,		Oorzaak onzer blijdschap,
Causa nostræ letitiæ,	ora pro nobis.	Geestelijk Vat,
		Eerwaardig Vat,
Vas spirituale,		Uitstekend Vat van devotie,
Vas honorabile,		Geheimzinnige Roos,
Vas insigne devotio-		Toren van David,
nis,		Ivoren toren,
Rosa mystica,		Gulden huis,
Turris Davidica,		Ark des verbonds,
Turris eburnea,		Deur des hemels,
Domus aurea,		Morgenster,
Fœderis arca,		Behoud der zieken,
Janna cœli,		Toevlucht der zondaars,
Stella matutina,		
Salus infirmorum,		
Refugium peccatorum,		

Consolatrix afflictorum, ora pro nobis.	Troosteres der bedruk- ten, bid voor ons.
Auxilium Christiano- rum,	Hulp der Christenen,
Regina Angelorum, Regina Patriarcharum,	Koningin der Engelen, Koningin der Patri- archen,
Regina Prophetarum, Regina Apostolorum, Regina Martyrum,	Koningin d. Profeten, Koningin d. Apostelen, Koningin der Martel- laren,
Regina Confessorum, Regina Virginum, Regina Sanctorum omnium,	Koningin d. Belijders, Koningin d. Maagden, Koningin van alle Hei- ligen,
Regina sine labe ori- ginali concepta, Regina Sacratissima Rosarii,	Koningin zonder erf- smet ontvangen, Koningin van den al- lerheiligsten Ro- zenkrans,
Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, parce nobis, Domine.	Lam Gods, dat weg- neemt de zonden der wereld, spaar ons, Heer.
Agnus Dei etc. exaudi nos, Domine.	Lam Gods, enz. verhoor ons, Heer.
Agnus Dei etc. miserere nobis.	Lam Gods, enz. ontferm U onzer.
Christe, audi nos.	Christus, hoor ons.
Christe, exaudi nos.	Christus, verhoor ons.

ANT. Sub tuum præsi-
dium confugimus, sancta
Dei Genitrix, nostras
deprecationes ne despi-
Onder uwe bescher-
ming nemen wij onze
toevlucht, o heilige Moe-
der Gods! verstoot onze

cias in necessitatibus nostris, sed a periculis cunctis libera nos semper, Virgo gloriosa et benedicta.

v. Ora pro nobis, sancta Dei Genitrix.

r. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

OREMUS.

Concede nos famulos tuos, quæsumus, Domine Deus, perpetua mentis et corporis sanitate gaudere, et gloriosa beatæ Mariæ semper Virginis intercessione, a præsentis liberari tristitia et æterna perfrui lætitia. Per Christum Dominum nostrum.

r. Amen.

gebeden niet in onzen nood, maar verlos ons altijd van alle gevaren, o glorieijke en gezegende Maagd.

v. Bid voor ons, o H. Moeder Gods.

r. Opdat wij waardig worden de beloften van Christus.

LAAT ONS BIDDEN.

Wij bidden U, o Heer onze God, geef dat wij, uwe dienaren, eene al-tijddurende gezondheid naar ziel en naar lichaam mogen genieten, en door de glorieijke voorspraak der gelukzali-ghe Maria altijd Maagd, van de tegenwoordige droefheid bevrijd, tot de eeuwige vreugde mogen geraken. Door Christus onzen Heer. Amen.

GEBED OM EEN ZALIGEN DOOD.

O Maria, zonder vlek ontvangen, bid voor ons, die onze toevlucht tot U nemen; o toevlucht der zondaars, Moeder der stervenden, verlaat ons niet in het uur van onzen dood, maar verwerf ons eene volmaakte droefheid, een oprecht berouw en de vergiffenis onzer zonden. Verkrijg

ons ook, dat wij waardig de allerheiligste Teer-
spijsje ontvangen en door het H. Sacrament des
Oliesels versterkt worden, opdat wij ons een-
maal veilig kunnen vertoonen voor den troon
van den rechtvaardigen, maar ook barmhartigen
Rechter, die onze God en Verlosser is. Amen.

(100 *dagen afluat* eens per dag. Pius IX. 11 Maart
1856).

Jezus, Maria en Jozef, ik geef U mijn hart,
mijn ziel en mijn leven.

Jezus, Maria en Jozef, staat mij bij in mijn
doodstrijd.

Jezus, Maria en Jozef, laat mij sterven in uw
H. gezelschap.

(100 *dagen afluat* voor ieder dezer drie schietge-
beden. Pius VII. 28 April 1807.)

Bemind zij overal het H. Hart van Jezus!

Zoet Hart van Maria, wees mijne toevlucht.

H. Jozef, vriend van het H. Hart, bid voor ons.

De heer gelieve ons te zegenen, tegen alle
kwaad te beschermen en tot het eeuwige leven
te geleiden, en dat de zielen der geloovigen
door Gods barmhartigheid rusten in vrede.
Amen.

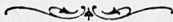
*Daarna bidt men gelijk des morgens de drie Wees
gegroeten om de zuiverheid te bewaren, en maakt
het kruisteecken met gewijd water. Leg u dan zedig
te rusten en zeg tot u zelve:*

Ik moet eens sterven, maar weet niet *wanneer!*

Ik moet eens sterven, maar weet niet *waar!*

Ik moet eens sterven, maar weet niet *hoe!*

Dit echter weet ik, dat, als 'k in doodsonde
sterf, ik eeuwig verloren ben.

NOVENE

TER EERE VAN HET H. HART VAN JEZUS.

Door den H. Alphonsus Maria de Liguori.

.....

EERSTE DAG.

Het beminnelijk Hart van Jezus.

Hie zich in alles beminnelijk toont, doet zich noodzakelijk beminnen. O! zoo wij er op uit waren om al de schoone titels te kennen, die Jezus Christus kan doen gelden, om bemind te worden, we zouden allen in de gelukkige noodzakelijkheid verkeeren van Hem lief te hebben. Inderdaad, welk hart is er onder alle harten te vinden, dat beminnenswaardiger is dan Jezus' Harte? dat Hart zoo rein, zoo heilig, zoo vol van liefde voor God en voor ons. Immers al zijne verlangens hebben geen ander voorwerp, dan de eere Gods en ons welzijn. Ziedaar dat Hart, waarin God al zijn genoegen, al zijn behagen vindt. In dat Hart tronen alle volmaaktheden, alle deugden: een allervurigste liefde, tegelijk met de diepst mogelijke nederigheid en hoogachting voor God, zijn Vader; eene algeheele beschaming over onze zonden, waarmede Hij beladen is, gevoegd bij een volslagen vertrouwen van den teederminnendsten Zoon; een allergrootste afschuw van onze zonden, gepaard met een levendig medelijdensgevoel voor onze ellenden; eene allerhevigste smart te zamen gaande met eene volmaakte gelijkvormigheid aan den goddelijken wil. In Jezus vindt men dus alles, wat maar beminnenswaardig is.

Eenigen worden tot liefde jegens anderen getrokken door schoonheid, sommigen door onschuld, anderen door liefvalligheid, wederom anderen door godsdienstigheid. Gesteld nu, dat er een persoon bestond, in wien al deze en nog andere volmaaktheden vereenigd zijn, wie zou zoo iemand niet liefhebben? Zoo wij wisten, dat er ergens een buitengewoon schoon, nederig, liefvallig, godsdienstig, liefdevol, jegens een ieder zachtzinnig vorst leefde, een vorst, die weldoet aan die hem kwaad doet, wij zouden hem liefhebben en ons zelve niet kunnen weerhouden hem te beminnen, ook zonder hem te kennen of van hem gekend te zijn, en al hadden wij ook niets met hem te maken. En Jezus Christus dan, die al deze deugden in zich vereenigt en alle in een volmaakt graad, en die ons zoo teeder bemint, hoe is 't mogelijk, dat Hij door de menschen slechts weinig bemind wordt, en dat Hij niet het eenige voorwerp onzer liefde is?

O God, terwijl Jezus alleen beminnenswaardig is, en ons zoovele blijken heeft gegeven van de liefde, die Hij ons toedraagt, schijnt het als ware Hij ten onzen opzichte in de droevige onmogelijkheid van zich door ons te doen beminnen, als ware Hij onze liefde niet genoegzaam waardig! Ziedaar wat de Rosa's van Lima, de Catharina's van Genua, de Teresia's, de Maria Magdalena's van Pazzi tranen deed weenen. Deze ondankbaarheid der menschen overwegende, riepen zij al weenend uit: »De liefde wordt niet bemind, de liefde wordt niet bemind!»

Verzuchtingen en Gebeden.

Mijn beminnelijke Verlosser, welk beminnenswaardiger voorwerp kon uw eeuwige Vader mij buiten U gebieden lief te hebben? Gij zijt de schoonheid van het paradijs, Gij zijt de liefde uws Vaders, in uw Hart hebben alle deugden hare woonplaats. O beminnelijk Hart van mijn Jezus, Gij heb wel de liefde aller harten verdiend. Arm en ongelukkig het hart, dat U niet lief heeft! Zoo ongelukkig, o God, was

mijn hart gedurende al dien tijd, dat het U niet be-
minde. Maar ik wil niet langer zoo ongelukkig wezen.
Ik bemin U, o mijn Jezus, en wil U immer be-
minnen.

In vroegere dagen, o Heer, heb ik U vergeten; en
wat toef ik thans? Zal ik wellicht wachten, totdat
Gij wegens mijne ondankbaarheid U verplicht vindt,
mij volslagen te vergeten en aan mijn lot over te
laten? Neen, mijn dierbare Zaligmaker, neen, laat het
niet toe. Gij zijt het voorwerp der liefde van een God,
en Gij zoudt niet het voorwerp zijn der liefde eens
ellendigen zondaars, gelijk ik ben, die door U zoo-
zeer met goedheden overladen en bemind is gewor-
den? O schoone vlammen, die daar brandt in het
minnend Hart van mijn Jezus, welaan ontsteekt gij in
mijn arm hart dat heilig en zalig vuur, dat Jezus uit
den hemel op de aarde is komen ontsteken. Verteert
en vernietigt al de onreine genegenheden, die in mijn
hart wonen en het beletten geheel aan Hem te zijn.
Geef, mijn God, dat het niet leve, dan om U alleen
lief te hebben, U alleen, mijn dierbare Zaligmaker.
Heb ik U een tijd lang miskend, weet thans, dat Gij
mijne eenige liefde zijt. Ik bemin U, ik bemin U, ik
bemin U, en geen ander dan U wil ik beminnen.
Mijn geliefde Heer, och weiger niet een hart aan te
nemen, dat U beminnen wil, een hart, dat een tijd
lang U verdriet heeft aangedaan. Het zij U eene
glorie, aan de engelen een hart te toonen, dat van
liefde voor U gloeit, nadat het U een tijd lang heeft
gevlucht en versmaad.

Allerheiligste Maagd Maria, mijne hoop, help mij.
Bid Jezus, dat Hij mij door zijne genade zoo make,
als Hij mij wenscht te zien.

TWEEDE DAG.

Het minnend Hart van Jezus.

O, mochten wij de liefde begrijpen, die in Jezus'
Harte voor ons brandt! Zoozeer heeft Hij ons lief-
gehad, dat indien alle menschen, alle engelen en alle

heiligen al hunne krachten vereenigden, zij niet het duizendste deel der liefde, die Jezus ons toedraagt, bereiken zouden. Hij bemint ons mateloos, meer dan wij ons zelven beminnen. Hij heeft ons bemind tot overmaat toe. En inderdaad, is er wel grootere overmaat van liefde, dan dat een God sterft voor zijne schepselen? Hij heeft ons bemind tot de uiterste mogelijkheid: »Na de zijnen gelieft te hebben — heeft Hij hen ten uiterste liefgehad”¹⁾

Immers, na ons eerst van alle eeuwigheid bemind te hebben, zoodat er niet een oogenblik in de eeuwigheid geweest is, dat die God niet aan ons gedacht en niet elk onzer bemind heeft — »met eeuwige liefde heb ik u bemind”²⁾ — is Hij ter onzer liefde nog mensch geworden, heeft Hij zich om onzentwille een smartvol leven en den kruisdood gekozen. Hij heeft ons derhalve meer bemind dan zijne eer, meer dan zijne rust, ja meer dan zijn leven. Hij heeft trouwens alles ten offer gebracht, om ons te doen zien, welke liefde Hij ons toedraagt. Is dat niet eene overmaat van liefde, die in alle eeuwigheid de engelen en het paradijs verbaasd doet staan? Deze liefde heeft Hem er nog toe gebracht, met ons in het Allerh. Sacrament te blijven als op een troon van liefde. Immers dáár is Hij aanwezig onder de gedaante van een weinig brood, opgesloten in eene ciborie, waar Hij van al zijne majesteit schijnt ontdaan te wezen, zonder beweging en zonder het gebruik der zinnen. Geene andere bezigheid schijnt Hij dus daar te hebben, dan de menschen te beminnen. De liefde maakt, dat men de aanhoudende tegenwoordigheid der geliefde personen verlangt te genieten. Welnu, deze liefde en dit verlangen maakt, dat Jezus Christus met ors in het Allerh. Sacrament blijft. Slechts drie en dertig jaren onder de menschen hier op aarde verkeerd te hebben, was onzen minnenden Heer een te korte tijd. Om dan zijn wensch te bevredigen van immer met ons te zijn, achtte Hij het noodig, het

1) Joa. 13, 1. 2) Jerem, 31, 3.

grootste van al zijne wonderen te wrochten, de instelling namelijk van het H. Sacrament des Altaars.

Maar, hoe! het verlossingswerk was reeds voltooid, reeds waren de menschen met God verzoend: waartoe diende het, dat Jezus in dit Sacrament op aarde bleef? O! omdat Hij zich niet van ons scheiden kan, verklarende, dat Hij onder ons zijn genoegen vindt: daarom blijft Hij dáár.

Die liefde heeft hem nog bewogen, om zich tot voedsel onzer zielen te maken, om zich met ons te vereenigen en zijn Hart met onze harten te vereenzelvigen. »*Die mijn vleesch eet en mijn bloed drinkt blijft in mij en ik in hem.*»¹⁾ O wonderwerk! O overmaat der goddelijke liefde! »Indien er iets was, dat mij omtrent het geheim van het H. Sacrament aan het wankelen zou kunnen brengen, zeide een dienaar Gods²⁾, het zou niet de twijfel wezen, hoe brood vleesch wordt, of hoe Jezus op meerdere plaatsen tegenwoordig is, of hoe Hij in zoo kleine ruimte geheel en al bevat wordt — want ik zou antwoorden, dat God alles kan; maar vraag ik mij zelve af, hoe Hij er toe gekomen is uit liefde tot den mensch zichzelf tot voedsel te geven, dan weet ik alleen te antwoorden, dat die eene geloofswaarheid is, die mijn verstand te boven gaat, en dat men de liefde van Jezus niet begrijpen kan.» O liefde van Jezus, doe U van de menschen kennen en doe U beminnen!

Verzuchtingen en Gēbeden.

O aanbiddelijk Hart van mijn Jezus, Hart, dat van liefde tot de menschen vervoerd zijt. Hart, dat opzettelijk geschapen zijt, om de menschen te beminnen! hoe is 't mogelijk, dat Gij bij de menschen zoo weinig wederliefde vindt, zoozeer versmaad wordt? Mij ellendige, die ook een dier ondankbaren ben geweest, die U niet heb weten te beminnen! Vergeef mij, mijn Jezus, die groote zonde van U niet bemind te hebben,

1) Joa. 6, 57. 2) La Co omb. S, 20.

U, die zoo beminnelijk zijt en mij zoozeer hebt liefgehad, dat Gij, om mij te verplichten U te beminnen niet meer doen kondet. Ik besef, daar ik een tijd lang aan uwe liefde verzaakt, dat ik verdienen zou veroordeeld te worden om U niet meer te kunnen beminnen. Maar neen, mijn dierbare Zaligmaker, geef mij liever alle andere straf, niet deze. Verleen mij de genade U te beminnen, en straf mij dan zooals Gij wilt. Doch hoe kan ik vreezen, dat Gij mij die straf zult opleggen, terwijl ik hoor, hoe Gij voortgaat mij het zoet, het dierbaar gebod aan te bevelen van U, mijn Heer en God, lief te hebben? »Gij zult den Heer uwen God beminnen uit geheel uw hart'. 1) Ja, mijn God, Gij wilt van mij bemind worden en ik wil U beminnen, ik wil zelfs niemand anders beminnen dan U, die mij zoo zeer bemind hebt. O liefde van mijn Jezus, Gij zijt mijne liefde. O van liefde gloeiend Hart van Jezus, ontvlam ook mijn hart. Gedoog niet, dat ik in het vervolg zelfs een oogenblik behoefte te leven, beroofd van uwe liefde. Doe mij liever sterven, vernietig mij. Laat de wereld van zulk een schromelijke ondankbaarheid geen getuige zijn, dat ik, die zoozeer van U bemind word, na zoo vele genaden en verlichtingen van U ontvangen te hebben, opnieuw er toe overga uwe liefde te versmaden. Neen, mijn Jezus, gedoog dit niet. Ik hoop bij het bloed, dat Gij voor mij vergoten hebt, dat ik U altoos zal beminnen, en ook Gij altoos mij beminnen zult; dat die liefde tusschen mij en U in eeuwigheid niet meer onderbroken zal worden,

O Maria, moeder der schoone liefde, gij, die Jezus zoozeer wenscht bemind te zien, bind en strengel mij vast aan uwen Zoon, maar strengel mij zoo vast; dat ik mij nooit meer van Hem gescheiden zie.

1) Matth. 22, 37.

DERDE DAG.

Het Hart van Jezus begeerig bemind te worden.

Jezus heeft ons niet noodig. Met of zonder onze liefde is Hij even rijk en machtig; en toch, zegt de H. Thomas, ¹⁾ omdat Jezus Christus ons bemint, verlangt Hij zoozeer onze liefde, als ware de mensch zijn God, en als hing zijn geluk van dat des menschen af. De H. Man Job stond hierover verbaasd en zeide: »*Wat is de mensch, dat Gij hem verheerlijkt? Of waarom stelt Gij uw hart op hem?*'' ²⁾ Welhoe? Een God verlangt en zoekt met zulken aandrang de liefde van een worm? — Zoo God ons alleen hadde toegelaten Hem te beminnen, dit ware reeds eene groote gunst geweest. Een onderdaan, die tot zijn koning zou zeggen: Heer, ik bemin U, — zou doorgaan als een vermete. Maar wat zou men zeggen, zoo de koning aan zijn onderdaan zeide: Ik wil, dat gij mij bemint? — De vorsten dezer aarde dalen zoo laag niet af. Maar Jezus, die de Koning des hemels is, Hij is het, die met zooveel nadruk om onze liefde vraagt: »*Gij zult den Heer, uwen God, beminnen uit geheel uw hart.*'' Met den grootsten aandrang vraagt Hij ons Hart: »*Mijn zoon, schenk mij uw hart*'' ³⁾ En wordt Hij ooit uit eene ziel weggedreven, dan vertrekt Hij niet, maar plaatst zich buiten aan de deur des harten, en roept en klopt aan om binnen te komen. »*Ik sta aan de deur en klopt aan.*'' ⁴⁾ Hij smeekt haar hem open te doen, terwijl Hij haar zuster en bruid noemt: »*Open mij, mijne zuster, mijne bruid.*'' ⁵⁾ Kortom, Hij vindt er zijn lust in zich door ons bemind te zien. Hij is gansch getroost, wanneer eene ziel Hem zegt en Hem dikwerf herhaalt: »Mijn God! mijn God! ik bemin U.'' Dit alles is het gevolg der groote liefde, welke Hij ons toedraagt. Wie be-

1) Opsc. 63 c. 7. 2) Job VII: 17. 3) Prov. 23: 26. 4) Apoc. 3: 20
5) Cantic 5, 2. 4, 8.

mint, verlangt noodzakelijk bemind te worden. Het hart vraagt het hart: de liefde zoekt liefde. *Daarom alleen*, zegt de H. Bernardus, *bemint God, opdat Hij bemind worde.*" ¹⁾ Reeds vroeger had God zelf dit gezegd: »*Wat vraagt de Heer, uw God, anders van u, tenzij dat gij Hem liefhebt?*" ²⁾ Daarom doet Hij ons beseffen, dat Hij die herder is, die, na zijn verdoemd schaap te hebben weergevonden, allen samenroept om zich met Hem te troosten: »*Verblijdt u met mij, want ik heb mijn verloren schaap wedergevonden.*" ³⁾ Hij doet ons begrijpen, dat Hij die Vader is, die, wanneer een verloren zoon aan zijne voeten wederkeert, dezen niet slechts vergiffenis schenkt, maar teederlijk omhelst. Hij verklaart ons, dat al wie Hem niet bemint, ter dood veroordeeld blijft: »*Wie niet bemint, blijft in den dood*" ⁴⁾ Maar al wie Hem lief heeft, houdt Hij bij zich en neemt Hij aan tot den zijne: »*Wie in de liefde blijft, blijft in God en God in hem.*" ⁵⁾

Zullen nu zoo vele smeekingen, zoo vele aansporingen, zoo vele bedreigingen en beloften ons niet doen besluiten een God te beminnen, die zoo zeer wenscht van ons bemind te worden?

Verzuchtingen en Gebeden.

Mijn dierbare Verlosser, zal ik U met den H. Augustinus zeggen, Gij gebiedt mij U te beminnen, en Gij dreigt mij met de hel, zoo ik U niet bemin; maar kan mij wel eene vervaardijker hel, eene grootere ongenade treffen, dan van uwe liefde beroofd te zijn? Wilt Gij mij derhalve vrees aanjagen, bedreig mij dan slechts, dat ik leven zal zonder U te beminnen: deze bedreiging alleen zal mij meer doen schrikken dan duizend hellen. Zoo de verdoemden, o mijn God, te midden der helsche vlammen van uwe liefde konden gloeien, de hel zou een paradijs worden. Konden daarentegen de zaligen in den hemel U niet bemin-

1) Cant. 5 83. 2) Deut. 10. 12. 3) Luc. 15: 6. 41. 4) 1. Joa. 3, 14.
5) Joa. 4, 16.

nen, het paradijs zou eene hel worden. Aldus sprak de H. Augustinus.

Ik weet wel, mijn beminde Heer, dat ik om mijne zonden verdiende, van uwe genade beroofd te worden en hierdoor veroordeeld, om U niet meer te kunnen beminnen. Maar ik hoor, dat Gij voortgaat mij te gebieden, dat ik U beminne. Ook voel ik in mij een groot verlangen om U lief te hebben. Dit mijn verlangen is eene gaaf uwer genade. Gij zelf geeft mij dit. Geef mij nu ook nog de kracht, om het uit te voeren, en maak, dat ik U in waarheid en uit ganscher harte voortaan zegge en immer herhale: Mijn God: ik bemin U, ik bemin U, ik bemin U. Gij verlangt mijne liefde, ik verlang de uwe

Vergeet dus, o mijn Jezus, alle leed, dat ik U voorheen heb aangedaan. Laten wij elkander steeds beminnen. Ik zal U niet loslaten; laat ook Gij mij niet los. Gij zult mij altoos beminnen; ook ik zal U altoos beminnen. Mijn dierbare Zaligmaker, uwe verdiensten zijn mijne hoop. Ach, doe U altoos beminnen en doe U veel beminnen van een zondaar, die U veel heeft beleedigd.

Onbevleete Maagd Maria, help mij, bid Jezus voor mij.

VIERDE DAG.

Het bedroefde Hart van Jezus.

Onmogelijk te overwegen, hoezeer hier op aarde het Hart van Jezus ter onzer liefde is bedroefd geweest, zonder medelijden met hetzelfde te gevoelen. Hij zelf heeft ons te kennen gegeven, dat zijn Hart door zulke droefheid gedrukt werd, dat deze alleen voldoende zou geweest zijn, om Hem het leven te benemen, en van loutere smart te doen sterven, hadde de kracht zijner Godheid niet door een mirakel den dood belet: »*Mijne ziel is bedroefd tot den dood toe*» 1) De grootste smart, die zoozeer het Hart van Jezus pijnigde, was evenwel niet het zien der folteringen en der verguizingen, welke Hem de menschen be-

1) Marc. 14. 34.

reidden, maar het zien hunner ondankbaarheid voor zijne matelooze liefde. Hij voorzag duidelijk al de zonden, die wij begaan zouden, na zoo vele smarten en een zoo bitteren en smaadvollen dood. Hij voorzag in 't bijzonder de schromelijke beledigingen, die de menschen zijn aanbiddelijk Hart, dat Hij ons ten bewijze zijner toegenegenheid in het allerheiligste Sacrament naliet, zouden aandoen. O God! en wat al onteeringen heeft Jezus Christus in dit Sacrament der liefde van wege de menschen moeten verduren! Deze heeft Hem met voeten vertrapt; gene op een vuilnishoop geworpen; een ander is er toe gekomen er eene hulde van te brengen aan den duivel. En evenwel weerhoudt het gezicht van al die versmadingen Hem niet, ons dit groot onderpand zijner liefde te laten. Hij haat de zonde met een oneindigen haat. Maar zijne liefde jegens ons schijnt den haat, dien Hij der zonde toedraagt, in Hem overmeesterd te hebben. Immers Hij getroost zich al die heiligschennissen toe te laten, liever dan de zielen, die Hem liefhebben, van deze goddelijke spijze te berooven. En dit alles zal nog niet voldoende zijn, om ons te doen besluiten een Hart te beminnen, dat ons dermate heeft liefgehad? Of heeft wellicht Jezus Christus er nog niet genoeg voor gedaan, om onze liefde voor zich te verdienen? Zullen wij nog ondankbaar genoeg zijn, om Jezus op de altaren alleen te laten, gelijk de meeste menschen doen! Zullen wij ons niet veeleer bij die weinige vrome zielen aansluiten, die Hem weten op prijs te stellen en van liefde wegsmelten, meer nog dan de waskaarsen, die rondom de heilige ciboriën branden? Jezus' Hart is daar brandende van liefde jegens ons, en wij zouden in Jezus' tegenwoordigheid niet branden van liefde jegens Hem?

Verzuchtingen en Gebeden.

O mijn aanbiddelijke en dierbare Jezus. zie hier aan uwe voeten dengenen, die uw allerminzaamst Hart al te zeer bedroefd heeft. O God, hoe heb ik

dat Hart, hetwelk mij zoozeer heeft bemind, en niets gespaard heeft, om zich van mij te doen beminnen, zóó kunnen kwellen! Doch troost U, durf ik U zeggen, mijn Zaligmaker. Weet, dat mijn hart, door uwe genade van uwe liefde getroffen, zulk een spijt gevoelt over het verdriet U aangedaan, dat het van droefheid zou willen sterven. O, wie geeft mij, mijn Jezus, eene smart over mijne zonden gelijk aan die, welke Gij tijdens uw leven er over hadt! Eeuwige Vader, ik offer U het leed en den afschuw, die uw Zoon over mijne zonden heeft gevoeld, en smeeek U door dezelve mij zulk een groot leedwezen te geven over de beleedigen, die ik U heb aangedaan, dat ik daardoor immer in droefheid en smart blijve leven, steeds indachtig, hoe ik een tijd lang uw vriendschap versmaad heb. En Gij, mijn Jezus, geef mij van heden af zulk een afschuw van de zonde, dat deze mij zelfs de kleinste fouten doe verfoeien, aangespoord door de gedachte, dat zij U mishagen, U die niet verdient beleedigd te worden, noch weinig, noch veel, maar die veeleer eene eindelooze liefde verdient. Mijn geliefde Heer, ik verfoei thans alles, wat U mishaagt, en wil voortaan niets beminnen dan U alleen en datgene, wat Gij bemint. Help mij, geef mij kracht; geef mij de genade U, o mijn Jezus, aan te roepen en deze bede steeds te blijven herhalen: »Mijn Jezus, geef mij uwe liefde, geef mij uwe liefde, geef mij uwe liefde.»

En gij, allerheiligste Maagd Maria, verkrijg mij de genade van U steeds aan te roepen en U te zeggen: Mijne Moeder, doe mij Jezus Christus beminnen!

VIJFDE DAG.

Het medelijdend Hart van Jezus.

Waar zullen wij ooit een hart kunnen vinden, dat meer medelijdend en teeder is, dat grooter mededogen met onze ellenden heeft dan het Hart van Jezus? Dat medelijden deed Hem uit den hemel op aarde dalen. Dit deed Hem zeggen, dat Hij die goede herder was, gekomen om zijn leven te geven tot redding

zijner schapen. Om ons zondaren vergiffenis te verwerven, heeft Hij zich niet ontzien, en zichzelf op het Kruis ten offer gebracht, ten einde door zijn lijden de straf te voldoen, die ons toekwam. Dat medelijden, dat gevoel van erbarming doet Hem nu nog zeggen: »Waarom wilt gij sterven, huis van Israël? Keert terug en leeft.» ¹⁾ Menschen, zegt Hij, mijne arme kinderen, waarom wilt gij u verdoemen, door van mij weg te vluchten? Ziet gij niet, dat, zoo gij u van mij verwijdert, gij den eeuwig dood te gemoet loopt? Ik wil u niet verdoemd zien. Wanhoopt niet; keert terug, zoo dikwijls gij terugkeeren wilt, en gij zult het leven wedervinden: »Keert terug en leeft.» Dat medelijden doet Hem nog zeggen, dat Hij die liefdevolle Vader is, die ofschoon Hij zich van zijn zoon versmaad ziet, dezen, wanneer hij rouwmoedig wederkeert, niet verstooten kan, maar teeder omhelst, zonder nog aan al de ontvangen beledigingen te denken: »Ik zal aan al deszelfs ongerechtigheden niet meer denken.» ²⁾ Zoo handelen de menschen niet. Vergeven zij ook al, zij bewaren desniettemin de herinnering aan de ontvangen belediging, en voelen zich aangespoord tot wraak. En wreken zij zich niet, wijl zij God vreezen, zij worden toch immer een grooten tegenzin gewaar, om met die personen, welke hun eenigen smaad hebben toegevoegd, om te gaan en te onderhandelen. Ach mijn Jezus, Gij vergeeft niet slechts aan de rouwmoedige zondaars, maar Gij weigert zelfs niet, U geheel aan hen te schenken gedurende dit leven in de H. Communie, en later in het ander leven in den hemel, door de mededeeling uwer glorie, zonder er den minsten weerzin in te gevoelen, diezelfde ziel, welke U beledigd heeft, gedurende de gansche eeuwigheid te blijven omhelzen. Waar dan, o mijn dierbare Zaligmaker, zou men een beminnenswaardiger en medelijddender hart kunnen vinden dan het Uwe?

1) Ezech. 18. 31. 2) Ezech. 18. 22.

Verzuchtingen en Gebeden.

Medelijdend Hart van mijn Jezus, erbarm U mijner, »*Allerzoetste Jezus, ontferm U mijner.*» (*Jesu dulcissime, miserere mei.*) Ik zeg het thans, maar geef mij de genade, het U altoos te zeggen: *Allerzoetste Jezus, ontferm U mijner.* Ook vooraleer ik U beleedigde, o mijn Verlosser, verdiende ik gewis niet ééne der vele genaden, die Gij mij geschonken hebt. Gij toch hebt mij geschapen en mij zoovele verlichtingen gegeven, en dat alles zonder mijne verdiensten. Doch sedert ik U beleedigde, heb ik niet alleen geene gunsten verdiend, maar ik verdiende van U verlaten te worden; ik verdiende de hel. Uw medelijden heeft bewerkt, dat Gij mij afgewasschen en mij ten tijde, dat ik in uwe ongenade was, het leven gespaard hebt. Uw medelijden heeft mij verlicht en tot vergiffenis uitgenoodigd, heeft mij droefheid over mijne zonden geschonken, alsook het verlangen om U te beminnen — en thans vertrouw ik, mij door uwe barmhartigheid in uwe genade te bevinden. Houd niet op, o mijn Jezus, mij uwe barmhartigheid te blijven bewijzen. De barmhartigheid, die ik U vraag, is, dat Gij mij het licht en de kracht verleent van U niet meer ondankbaar te wezen. Neen, mijne liefde, ik betuig niet te verdienen, dat Gij mij opnieuw vergeeft, zoo ik U wederom den rug zou keeren. Dit te vergen zou eene laatdunkendheid wezen, die U belleten zou, mij nog ooit barmhartigheid te toonen. Maar ook welke barmhartigheid zou ik nog van U te hopen hebben, indien ik, opnieuw ondankbaar wordende, uwe vriendschap ging versmaden en mij van U scheidde? Neen, mijn Jezus, ik bemin U en wil U altoos beminnen. Ziehier de barmhartigheid, welke ik van U verhoop en afsmeek: »Gedoog niet, dat ik van U gescheiden worde, gedoog niet, dat ik van U gescheiden worde.» (*Ne permittas me separari a Te; ne permittas me separari a Te.*) Ook u smeek ik hierom, Maria mijne Moeder, gedoog niet, dat ik mij nog ooit van mijnen God scheidde.

ZESDE DAG.

Het milddadig Hart van Jezus.

Het is eigen aan personen, die van natuur goedhartig zijn, dat zij allen zouden willen tevreden stellen, vooral de meest behoeftigen en bedroefden. Doch waar zal men ooit iemand vinden, beter van harte dan Jezus Christus? Hij is immers de eindelooze goedheid, en heeft diensvolgens een allervurigst verlangen ons zijne rijkdommen mede te deelen. »*Bij Mij zijn de rijkdommen..., om hen, die Mij liefhebben, te verrijken.*»¹⁾ Het was om ons rijk te maken, zegt de Apostel, dat Hij zich arm heeft gemaakt: »*Terwijl Hij rijk was, is Hij om uwentwil arm geworden, opdat gij door zijne armoede rijk zoudt wezen.*»²⁾ Tot datzelfde doel heeft Hij onder ons willen blijven in het Allerh. Sacrament, waar Hij ten allen tijde aanwezig is, de handen vol genaden, (zoo toch zag Hem Pater Alvarez) om ze aan al, wie Hem komt bezoeken, uit te deelen. 't Is nog daarom, dat Hij zich zelve geheel aan ons geeft in de H. Communie. Hierdoor doet Hij ons verstaan, dat wijl Hij zelfs geheel zich zelve geeft. Hij zijne goederen onmogelijk weigeren kan: »*Hoe heeft Hij ons ook niet alles met Hem geschonken*»³⁾ In Jezus' Harte vinden wij derhalve alle goed, alle genaden, die wij verlangen. »*Gij zijt in alles rijk geworden in Hem... zoodat u niets ontbreekt in eenige genade.*»⁴⁾ Bedenken we verder wel, dat wij alle genaden, die we ontvangen hebben: verlossing, roeping, licht, vergiffenis, hulp om aan de bekoringen het hoofd te bieden, gelatenheid in tegenspoed, dat wij dat alles verschuldigd zijn aan het Hart van Jezus. Inderdaad zoo is het; want zonder zijn bijstand waren wij niet in staat het minste goed te doen: »*Zonder Mij kunt gij niets doen.*»⁵⁾ En zoo gij voorheen nog niet meer genaden

1) Prov. 8. 18. 2) II Cor 8. 9. 3) Rom. 8. 32. 4) I Cor. 1. 5.
5) Joa. 15. 5.

ontvangen hebt, zegt de Heer, wijt het Mij niet, maar wijt het u zelven, daar gij verzuimd hebt Mij dezelve te vragen: »Tot nu toe hebt gij nog om niets gebeden... bidt en gij zult verkrijgen".¹⁾ O hoe rijk en vrijgevig is het Hart van Jezus jegens iedereen, die tot Hem om hulp gaat! »Rijk voor allen, die Hem aanroepen."²⁾ O wat al bewijzen van barmhartigheid ontvangen niet die zielen, welke er op uit zijn hulp te vragen aan Jezus Christus! zooals David zeide: »Want Gij, Heer, zijt zoetaardig en zachtzinnig en vol barmhartigheid jegens allen, die U aanroepen."³⁾ Laten we ons dus altoos tot dit Hart wenden; laten we met vertrouwen vragen, en we zullen alles verkrijgen.

Verzuchtingen en Gebeden.

Ach, mijn Jezus, Gij hebt niet gearzeld uw bloed en leven voor mij prijs te geven; en ik zou aarzelen U mijn ellendig hart te schenken? Neen, mijn dierbare Verlosser, ik offer het U gansch, ik schenk U geheel mijn wil. Aanvaard denzelven en beschik er over naar uw welgevallen. Ik heb niets, en vermag ook niets; ik heb alleen dit hart, mij door U geschonken, en waarvan mij niemand berooven kan. Mijne goederen, mijn bloed, mijn leven kan men mij ontnemen, maar niet dit hart. Met dit hart kan ik U liefhebben; met dit hart wil ik U liefhebben. Welaan, o mijn God, leer mij mijzelven geheel verloochenen. Leer mij, wat ik doen moet, om tot uwe zuivere liefde te geraken, waartoe uwe goedheid mij het verlangen heeft ingegeven. Ik voel in mij een vastbesloten wil, om U te behagen; maar van U verwacht ik en smee ik den bijstand af om dat besluit uit te voeren. Aan U de taak, o minnend Hart van Jezus, mijn arm hart, dat U vroeger zoo ondankbaar en door eigen schuld van uwe liefde

1) Joa. 26, 14. 2) Rom. 10, 12. 3) Ps. 85, 5.

verstoken was, geheel tot het uwe te maken. Geef, dat dit mijn hart geheel gloeien moge voor U, gelijk het uwe gloeit voor mij; geef, dat mijn wil geheel met den uwen vereenigd zij, zoodat ik slechts datgene wille, wat Gij wilt, en van stonde aan uw heilige wil de regel worde van al mijne handelingen, van al mijne gedachten, van al mijne verlangens. Ik hoop, Heer, dat Gij mij uwe genade niet weigeren zult, om mijn besluit, dat ik heden voor uwe voeten maak ten uitvoer te brengen, het besluit namelijk van alles, wat Gij omtrent mij en mijne belangen beschikken zult, zoowel tijdens mijn leven als bij mijn sterven, in vrede aan te nemen. Zalig gij, o onbevleete Maria, gij wier hart immer en in alles met Jezus' Hart overeenstemde! Verwerp mij, mijne Moeder, dat ik voortaan niets anders wille noch wensche, dan wat Jezus wil en gij wilt.

ZEVENDE DAG.

Het dankbaar Hart van Jezus.

Zóó dankbaar is het Hart van Jezus, dat Hij aan ieder onzer werken hoe klein ook, wanneer Hij ziet, dat wij het te zijner liefde verrichten, aan het geringste woordje te zijner eer gesproken, aan iedere vrijwillige gedachte, die Hem genoeg geeft, eene eigene belooning schenkt. Het is zelfs zoo dankbaar, dat Hij altoos honderd voor één geeft: »*Hij zal honderdvoudig ontvangen.*»¹⁾ Wanneer de menschen dankbaar zijn en eenige hun bewezen weldaad vergelden, zoo vergelden zij slechts éénmaal. Zij maken zich, gelijk men pleegt te zeggen, van de verplichting af, en denken er vervolgens niet meer aan. Zoo handelt Jezus Christus niet met ons. Elke goede daad, die wij verrichten, om Hem genoeg te doen, beloont Hij niet alleen honderdvoudig in dit leven, maar in 't ander leven beloont Hij ze nog oneindige

1) Math. 19, 29.

malen ieder oogenblik, gedurende de geheele eeuwigheid. En wie zal dan zorgeloos genoeg zijn, om niet alles te doen, wat hij kan, ten einde dit zoo dankbaar Hart tevreden te stellen? Maar, o God, hoe leggen er zich de menschen op toe, om Jezus Christus genoeg te geven? Laat ik beter zeggen: hoe kunnen wij toch zoo ondankbaar zijn ten opzichte van dezen onzen Zaligmaker? Hadde Hij slechts een enkelen druppel bloeds vergoten, een enkelen traan voor onze zaligheid gestort, dan zelfs zouden wij Hem oneindige verplichtingen hebben. Immers die bloeddruppel, die traan zelfs, zou bij God van oneindige waarde zijn geweest, voldoende om ons alle soorten van genaden te doen erlangen. Doch Jezus heeft al de oogenblikken zijns levens voor ons willen besteden, heeft ons al zijne verdiensten willen schenken, al zijne smarten en versmadingen, al zijn bloed en zelfs zijn leven. Wij hebben derhalve niet slechts ééne, maar ontelbare verplichtingen om Hem te beminnen. Helaas! wij zijn zelfs dankbaar jegens dieren. Een hond, die ons eenig teeken van genegenheid geeft, dwingt ons als het ware hem te beminnen. Hoe kunnen wij dan zóó ondankbaar wèzen jegens God? De weldaden van dezen God schijnen ten aanzien der menschen van natuur te veranderen en mishandelingen te worden, daar zij in plaats van dankbaarheid en liefde, niets anders te weeg brengen dan beleedigen en versmadingen. Verlicht deze ondankbaren, o Heer, opdat zij de liefde erkennen, die Gij hun toedraagt.

Verzuchtingen en Gebeden.

O mijne geliefde Jezus, ziehier den ondankbare aan uwe voeten. Ik ben wel erkentelijk geweest jegens de schepselen! doch jegens U alleen ben ik ondankbaar geweest, jegens U, zeg ik, die voor mij gestorven zijt, en niets méér doen kondet, om mij te verplichten U lief te hebben. Wat mij troost en bemoedigt is, dat ik te doen heb met een oneindig

goed en vergevensgezind Hart, dat openlijk verklaart al de beledigingen eens zondaars, die berouw heeft en bemint, te zullen vergeten.

Mijn dierbare Jezus, weleer heb ik U beledigd en versmaad. Maar thans bemin ik U boven alles, meer dan mij zelve. Zeg mij, wat Gij van mij wilt: ik ben ten volle bereid het met de hulp uwer genade te doen. Ik geloof, dat Gij mij geschapen hebt, dat Gij ter mijner liefde uw bloed en uw leven hebt gegeven. Ik geloof nog, dat Gij voor mij U zelve in het Allerh. Sacrament hebt nagelaten. Ik dank U, mijne liefde! O gedoog niet, dat ik ondanks zoo vele weldaden en blijken uwer liefde, later nog ooit on dankbaar worde. Bind en hecht mij vast aan uw Hart, en laat niet toe, dat ik in het leven, hetwelk mij overblijft, U nog ooit misnoegen en verdriet veroorzake. Genoeg, mijn Jezus, heb ik U beledigd, thans wil ik U beminnen. Och! konden mijn vorige jaren eens wederkeeren! Maar neen, die keeren niet weder, en het leven, dat mij over blijft, zal kort van duur zijn. Doch kort of lang, mijn God, den tijd, die mij over blijft, wil ik gansch besteden, om U te beminnen, U mijn opperste Goed, die eene eeuwige en oneindige liefde verdient.

Maria, mijne Moeder, duld niet, dat ik nog ooit ondankbaar zij jegens uwen Zoon; bid Jezus voor mij.

ACHTSTE DAG.

Het versmade Hart van Jezus.

Er bestaat geen grooter smart voor een hart dat bemint, dan zijne liefde versmaad te zien. Die smart is des te grooter, wanneer de bewijzen, die men van zijne liefde gegeven heeft, groot geweest zijn, en eene groote ondankbaarheid daar tegenover staat. Laat alle menschen aan al hunne bezittingen vaarwel zeggen en in eene wildernis gaan leven, zich voeden met kruiden, op den blooten grond slapen, door boetplegingen zich uitmergelen en eindelijk zich om het leven laten brengen voor Jezus Christus:

welke wedervergelding zou dit wezen voor de smarten, het bloed, het leven, dat de eeuwige Zoon van God ter hunner liefde heeft veil gehad? Zouden we ons ook ieder oogenblik ter dood laten brengen, we zouden voorwaar niet eens voor het kleinste deeltje de liefde terug betalen, die Jezus Christus ons bewezen heeft met zich aan ons in het Allerh. Sacrament te schenken. Een God verbergt zich dáár onder de gedaante van een weinig brood, en maakt zich het voedsel van zijn eigen schepsel!

Maar, o God, welke vergelding en erkentelijkheid betuigen de menschen aan Jezus Christus? Ja, welke? Mishandelingen, versmading zijner geboden en zijner leer, zulke ontelingen, dat zij hunnen vijand, hurfen slaaf of den grootsten ellendeling der aarde dusdanige niet zouden aandoen. En zouden wij nu aan al die mishandelingen, die Jezus Christus ontvangen heeft en nog dagelijks ontvangt, zonder hartzeer kunnen denken? Moeten wij niet trachten door onze liefde de onmetelijke liefde van zijn goddelijk Hart te betalen, van dat Hart, dat in het Allerh. Sacrament nog altijd van dezelfde liefde jegens ons brandt, dat nog altijd verlangt, ons zijne goederen mede te deelen en zich zelf geheel aan ons te geven, dat nog altijd bereid is ons op te nemen, zoo dikwijls als wij daar heen gaan! »Hem, die tot Mij komt, zal Ik niet buiten werpen.» ¹⁾ Wij zijn er gewoon aan geworden te hooren spreken van schepping, van menschwording, van verlossing, van Jezus in een stal geboren, van Jezus aan het kruis gestorven. O God, wisten wij, dat een ander mensch ons ook slechts ééne enkele dezer weldaden bewezen had, wij zouden ons niet kunnen weerhouden hem lief te hebben. Op God alleen schijnt (om zoo te spreken) het droevig lot te drukken, dat, ofschoon Hij niets onbeproofd heeft gelaten, om zich van de menschen te doen beminnen, Hij er niet in slagen kan. Ja, in plaats van bemind te worden, ziet Hij zich versmaad en verstooten.

1) Joa. 6, 37.

De oorzaak van dit alles is, dat de menschen de liefde van hunnen God uit het oog verliezen.

Verzuchtingen en Gebeden.

O Hart van mijn Jezus, afgrond van barmhartigheid en liefde, hoe komt het, dat ik bij het zien der goedheid, die Gij mij betoond hebt, en mijner ondankbaarheid, niet sterf en niet van smart verga? Gij, mijn Zaligmaker, na mij het bestaan te hebben geschonken, hebt mij nog al uw bloed en uw leven gegeven, en U ter mijner liefde overgeleverd aan de versmadingen en den dood. Hiermede nog niet tevreden, hebt Gij het middel uitgevonden, om U zelven dagelijks voor mij in de H. Mis te slachtofferen, U vrijwillig bloedstellend aan de onteeringen, die Gij in dit Sacrament van liefde zoudt moeten ondergaan, en die Gij vooruit gekend hebt. O God, hoe kan ik mij herinneren zoo ondankbaar jegens U te zijn, zonder van schaamte te sterven? Maak een einde, o Heer, aan mijne ondankbaarheden door mijn hart met uwe liefde te treffen en mij geheel den uwe te maken. Herinner U het bloed en de tranen, die Gij voor mij vergoten hebt, en vergeef mij. Ach, laat deze uwe zoo groote smarten voor mij niet verloren zijn! Ofschoon Gij zaagt, hoe ondankbaar en hoe zeer ik uwe liefde onwaardig was, hebt Gij toch niet opgehouden mij lief te hebben, al beminde ik U ook niet, en al verlangde ik zelfs niet eens door U bemind te worden. Hoeveel meer dus moet ik nu niet op uwe liefde vertrouwen, nu ik niets anders wil noch wensch dan U te beminnen en van U bemind te worden! Welaan, bevredig dezen mijnen wensch ten volle, of laat ik juister spreken, bevredig uwen wensch; want Gij zelf hebt mij dien ingegeven. Geef, dat deze dag de dag mijner algeheele bekeering zij, zoodat ik beginne U te beminnen, om nimmer meer op te houden U, opperste Goed, lief te hebben. Geef, dat ik in alles aan mij zelven sterve, om voor U alleen te leven, en altoos van liefde tot U te branden;

O Maria, uw hart was dat zalig altaar, waarop het vuur der goddelijke liefde aanhoudend brandde. Mijne dierbare Moeder, maak mij aan u gelijk. Vraag deze genade voor mij aan uwen Zoon, die er genoegen in heeft u te eeren, door u niets te weigeren, van al wat gij Hem vraagt.

NEGENDE DAG.

Het getrouwe Hart van Jezus.

O hoe getrouw is het schoone Hart van Jezus Christus jegens hen, die Hij tot zijne heilige liefde roept! »Hij, die u geroepen heeft, is getrouw en zal het ook doen.» ¹⁾ Gods getrouwheid wekt in ons het vertrouwen op van alles te verhoplen, al verdienlen we ook niets. Zoo wij God uit ons hart mochten verdreven hebben, laten wij Hem de deur wederom openen, en Hij zal terstond weder binnen komen, volgens zijne eigene belofte: »Zoo iemand... mij de deur zal openen, ik zal tot hem inkomen, en met hem maaltijd houden.» ²⁾ Indien wij genaden verlangen, laten wij ze dan in Jezus' naam aan God vragen, en Jezus heeft ons beloofd, dat wij ze verkrijgen zullen: »Indien gij den Vader om iets in mijnen naam zult bidden, Hij zal het u geven.» ³⁾ Zijn we bekoord, laten we op zijne verdiensten vertrouwen, en Hij zal niet dulden, dat onze vijanden ons boven onze krachten bevechten: »God nu is getrouw en Hij zal niet toelaten, dat gij beproefd wordt boven uw vermogen.» ⁴⁾ O, wat is men er beter aan met God dan met de menschen! Hoe vaak beloven niet de menschen, en doen zij hun woord niet gestand, ofwel omdat zij liegen bij 't beloven, ofwel omdat zij na hunne belofte van wil veranderen! »God is niet gelijk de mensch, (zegt de H. Geest) dat Hij zou liegen, noch gelijk de Zoon des menschen, dat Hij veranderen zou.» ⁵⁾ God kan aan

1) Thess. 6. 24. 2) Apoc. 3. 20. 3) Joz. 16. 23. 4) 1 Cor. 10. 13
5) Num. 23. 19.

zijne gedane beloften niet ontrouw wezen, dewijl Hij niet liegen kan, als zijnde de Waarheid zelve. Hij kan evenmin van wil veranderen, omdat alles, wat Hij wil, rechtvaardig en juist is. Hij heeft dan beloofd een ieder, die tot Hem komt, op te nemen, hulp te verleenen aan een ieder, die ze Hem vraagt, te beminnen al wie Hem bemint: en nu zou Hij dit niet doen? »Hij heeft dan gesproken, en Hij zou het niet doen?» ¹⁾ O waren wij God trouw, gelijk Hij ons trouw is! Wij, hoe menigmaal hebben wij Hem vroeger beloofd, Hem toe te behooren, Hem te dienen en te beminnen! En later hebben wij Hem verraden, ons aan zijn dienst onttrokken, en ons zelve als slaven aan den duivel verkocht. Laten wij Hem derhalve smeeken, ons de kracht te geven van Hem in het toekomende getrouw te zijn. O wat zullen we gelukkig zijn, zoo wij Jezus Christus in de weinige zaken, die Hij ons gebiedt te doen, getrouw blijven! Ook Hij zal getrouw zijn door ons boven alle maat te beloonen, en ons doen hooren, wat Hij zijnen trouwen dienaren beloofd heeft: »Zeer wel, gij goede en getrouwe dienstknecht, omdat gij over weinig getrouw zijt geweest, zal ik u over veel stellen: ga in tot de vreugde des Heeren.» ²⁾

Verzuchtingen en Gebeden.

Mijn dierbare Verlosser, o ware ik U trouw gebleven, gelijk Gij trouw geweest zijt jegens mij! Zoo menigmaal ik U mijn hart geopend hebt, zijt Gij binnengetreten, om mij te vergeven en in uwe genade op te nemen. Zoo vaak ik tot U riep, zijt Gij komen aansnellen, om mij te helpen. Gij zijt getrouw geweest jegens mij; maar ik, ik ben al te ontrouw jegens U geweest. Ik heb U beloofd U te dienen, en heb daarna onnoemelijke malen U den rug toegekeerd. Ik heb U mijne liefde beloofd, en die later U zoo menigwerf geweigerd, alsof Gij, mijn God, die

1) Num. 23, 19. 2) Math. 25, 23.

mij geschapen en verlost hebt, minder verdiendet bemind te worden dan de schepselen en mijne eldendige voldoeningen, om welke ik U verlaten heb. Mijn Jezus, vergeef mij. Ik erken mijne ondankbaarheid en verfoei ze. Ik erken, dat Gij de oneindige goedheid zijt, die eene oneindige liefde verdient, vooral van mij, die Gij in weerwil der vele beledigingen, die ik U heb aangedaan, zoozeer bemind hebt. Wee mij, zoo ik verdoemd ga! De genaden, welke Gij mij geschonken en de blijken van bijzondere genegenheid, die Gij mij gegeven hebt, ze zouden, o God, de hel mijner hel wezen. O neen, mijne Liefde, erbarm U mijner. Gedoog niet, dat ik U opnieuw verlate, en dan in de hel, waartoe ik verdienen zou gedoemd te worden, moete voortgaan door beledigingen en haat de liefde te betalen, die Gij mij hebt toegedragen. Welaan, liefdevol en getrouw Hart van Jezus, ontvlam mij voor U, gelijk Gij brandt voor mij. Mij dunkt, mijn Jezus, dat ik U thans bemin, maar ik bemin U weinig. Geef, dat ik U veel beminne en U tot mijn dood getrouw zij. Deze genade vraag ik U, tegelijk met de genade van die steeds te blijven verzoeken. Laat mij sterven, alvorens ik U opnieuw verraden zou.

O Maria, mijne moeder, help mij om uw Zoon getrouw te zijn.

GEESTELIJKE LIEDEREN
DER AARTSBROEDERSCHAP. 1)

N° 1.

LIED DER EEREWACHT.

(Melodie. *Kommt herab, ihr Himmelsfürsten.*) 2)

Daalt omlaag, gij vredesenglen,
Die de blijde boodschap bracht;
Wilt met ons uw tonen mengen,
Zingt het lied der Eerewacht.
Laat het met ons, stervelingen,
Luide door de wolken dringen:
Hart van Jezus, Hart zoo zoet,
Wees gedankt, bemind, gegroet!

Allerreinste Seraphijnen,
Die het god'lijk Hart zoo mint:
En gij, vuurge Cherubijnen,
Die daar uwe ruste vindt,
Doe voor ons den juichtoon rijzen,
Leert ons toch de Liefde prijzen:
Hart van Jezus, Hart zoo zoet,
Wees gedankt, bemind, gegroet!

Ja, uw lof zal eeuwig schallen,
Godlijk en beminlijk Hart!
Wat ons ook ten deel zal vallen,
Eer of schande, vreugd' of smart,
Met het heir der hemelingen
Blijven wij het eeuwig zingen:
Hart van Jezus, Hart zoo zoet,
Wees gedankt, bemind, gegroet!

1) Z. H. Paus Pius VII verleende bij Rescript van 16 Jan. 1817, om de geloovigen aan te sporen geestelijke liederen te zingen en ze van wereldsche af te houden: *Een afaat van één jaar* aan hen, die anderen tot het zingen daarvan aanzetten.

Een afaat van 100 dagen aan hen, die ze zelf met berouwwol hart zingen.

2) De melodiën dezer liederen zijn verkrijgbaar aan den hoofdzetel der Aartsbroederschap, Kapel in 't Zand, Roermond.

N° 2.

LIJDENSLIED.

(Melodie : *O Haupt voll Blut und Wunden*).

O Hart, om onze zonden
Zoo uiterst diep gehoond,
O Hart zoo vol van wonden,
Met doornen wreed omkroond;
U komen wij *vereeren*,
U, godlijk Hart vol smart:
Bemind, o lieve Jezus,
Zij steeds uw heilig Hart!

O Hart, op 't kruis doorstoken,
Uit louter liefdegloed,
Dat, ééns voor ons gebroken,
Sinds reinigt door uw Bloed;
U komen wij *bedanken*,
Voor zooveel liefdesmart:
Bemind, o lieve Jezus,
Zij steeds uw heillg Hart!

O Hart, nog steeds vergeten
Door zielen zonder tal,
Nog steeds vanéngereten
Door veler zondeval;
U komen wij *vertroosten*
Voor zooveel smaad en smart:
Bemind, o lieve Jezus,
Zij steeds uw heilig Hart!

.....

N° 3.

DE BRON DER LIEFDE.

Sterv'ling, vindt gij hier beneden
De echte bron der liefde niet;
O dan kwaamt gij haar niet zoeken,
Waar zij overvloedig vliet.
Let slechts op de bittere smarte
In uws Jezus' godlijk Harte,
En de liefde stroomt u tegen,
Als een uitgestorte regen.

Ziet dat Hart; het is doorstoken
Door een wreede scherpe lans.
Doornen kwamen het omkronen,
Saamgevlochten tot een krans.
Zie het kruis daar boven zweven,
Door de vlammen gansch omgeven.
Waarom al die hartewonden?
Christen, 't is om uwe zonden!

Sterv'ling, zoudt gij nu niet minnen,
Als gij 't Hart van Jezus ziet?
Zal uw hart niet voor Hem kloppen,
Daar zijn Hart slechts liefde u biedt?
Ja, mijn Jezus, mijne Liefde,
Dien 'k voorheen, helaas, zoo griede,
U wil 'k eeuwig, eeuwig minnen,
'k Schenk U hart en ziel en zinnen.

.....

N° 4.

Vertaling van »COR ARCA'' etc. Zie bladz. 30.

O Hart, o Ark van 't nieuw verbond,
Waar slaafsche vrees geen toegang vond,
Waar slechts vergeving is bereid,
Genaden en barmhartigheid !

De liefde gaf den wreeden stoot,
Die U doorwondend opensloot,
Opdat de onzichtbre liefdewond
Bij ons ook haar vereering vond.

Wie mint Hem, die zóó mint, niet weêr ?
Wie, die verlost werd, mint niet teer,
En kiest niet eeuwig in dat Hart
Zijn woonplaats uit in vreugde en smart ?

Eer zij den Vader en den Zoon,
Als ook den Heiligen Geest geboôn,
Aan wie is macht en majesteit
En heerschappij in eeuwigheid !
Amen.

.....

N° 5.

LIEFDEZANG.

Melodie: { Maria's Beeld te midden, *of*
 } Kommt laszt uns fröhlich singea.

Wie kan uw Hart genaken,
O Jezus, eindloos zoet,
En voelt zich niet doorblaken
Van goddelijken gloed?
Och leer ons dan beminnen,
En heersch in hart en zinnen,
O Jezus, o Jezus, Jezus, heersch in ons!

Gij biedt in de open wonde,
O Hart, een toevluchtsoord.
Ofschoon de lans der zonde
Nog immer U doorboort.
Och leer ons dan beminnen,
En heersch in hart en zinnen,
O Jezus, o Jezus, Jezus, heersch in ons!

Uw liefde blijft steeds boeien,
Schoon ze ook geen liefde vindt;
Zij blijft steeds sterker gloeien,
En smeekt, dat men bemint.
Och leer ons dan beminnen,
En heersch in hart en zinnen,
O Jezus, o Jezus, Jezus, heersch in ons!

.....

N° 6.

JEZUS LIEFDE VOOR DE ZIELEN.

(Naar den H. Alphonsus.)

O God, wat is de mensch gelukkig,
Die sterven mag van liefdesmart
Voor Jezus, die in liefde en schoonheid
Elke andre liefde en schoonheid tart.

Uit liefde voor zijn arme schepselen
Neemt Jezus alle vormen aan,
Om ze aan zijn godlijk Hart te boeien,
En in één liefdeband te slaan.

Hij, 't godlijk Woord, daalt neer op aarde,
En ziet als Kind het levenslicht;
De Liefde komt om liefde smeeken,
Zoet schreiend als een hulploos wicht.

Dan als een arme en schoone Jongling,
Neemt Hij een needrig handwerk aan,
Vindt in een lage werkmanswoning,
Hard zwoegend, zijn gering bestaan.

Ten laatste toont Hij zich aan allen,
Als oproerling, geboeid, gesard;
En eindigt zoo zijn pijnlijk leven,
Gedompeld in een zee van smart.

Nu onder schijn van brood verborgen,
Breidt Hij nog steeds zijn armen uit
Naar iedre ziel, die tot Hem ijlend,
Hem volgen wil als zijne bruid.

O zwijg dan, zwijg, gij valsche wereld,
Verwacht geen liefde meer van mij!
Een ander heeft mijn hart veroverd,
Meer min'lijk, meer getrouw dan gij!

.....

N° 7.

KERSTLIED.

TER EERE

VAN HET H. HART VAN JEZUS.

(Melodie . *Heiligste Nacht.*)

Heiligste nacht! heiligste nacht!
Duisternis wijkt hier, en liefelijk glanzend
Straalt van den hemel een licht in zijn pracht;
Englen verschijnen, verkonden den vrede,
Vrede op de wereld den menschen gebracht.
Komt dan, o Christenen, ja komt dan met spoed,
Brengt met de herders aan Jezus uw groet!
Jezus, uw God en Heer,
Daalde als Kindje neer,
Komt dan met spoed!

Liefderijk Hart! Liefderijk Hart!
Gij, het geluk en de vreugde des hemels,
Schijnt zoo veracht in dit goddelijk Kind.
Liefde tot ons heeft zoo diep U vernederd,
Wees dan, o Hart, van ons allen bemind!
Goddelijk Kindje, vol lijden, vol smart,
Wat roept Gij luide: geef mij toch uw hart!
Zie dan, o lieve Heer,
Kindje, zoo goed en teer,
Hier is mijn hart!

Goddelijk Hart! Goddelijk Hart!
'k Breng bij uw kribje mijne needrige gaven
Van een rouwmoedig en liefderijk hart;
Jezus, U min ik, 'k verzaak aan de zonden,
U slechts mijne liefde bij vreugde, bij smart!
Hart van mijn Jezus, dat mij zoo bemint,
Hier voor ons kloppend in 't hulplooze Kind:
'k Min niemand meer, o neen,
Gij zijt mijn deel alleen,
Ik blijf uw kind!

.....

N° 8.

ZEGEZANG.

Welk een schouwspel, 't Hart der harten.

's Eeuwigen Vaders eeuwige Zoon,

In een zee van smaad en smarten,

Op het schandlijk kruis ten toon,

Waar zijn haatren

Hem omschaatren

Met een storm van spot en hoon.

} *bis.*

Waar dat Hart tot zeven malen,

Uit zijn rijkste schatten nam,

Zeven paalen, zeven stralen,

Van zijn goddelijke vlam :

Liefde tolken,

Alle volken

Roepend tot zijn kruishoutstam.

} *bis.*

Waar dat Hart eens een viertal vlieten,

Over Golgotha en de aard'

Uit zijn diepste voort ziet schieten,

Meer dan paradijzen waard ;

Sinds zijn Handen

't Kruis omspanden,

Dat een eeuwig Eden baart.

} *bis.*

Waar dat Hart in 't eind gebroken,

Door zijn naamlooze smart,

Ja tot op den grond doorstoken,

Des Geregten rechten tart,

En die rechten

Komt bevechten

Met die eew'ge wond in 't Hart.

} *bis.*

Welk een schouwspel, God der liefde,

Wie vergeet het nog voortaan,
Sinds de speer uw boezem kliefde,
En uw Hart bleef open staan.

Om te ontvangen

Die 't verlangen

Er voor eeuwig in te gaan.

} *bis.*

Ik verlang het, ik bezweer het,

Ja ik wil, ik moet het Heer!

Sterk dat wenschen en vermeer het,

Maar ik bid het en bezweer.

Moet ik leven

Laat mij geven,

Hart voor Hart en immer meer.

Moet ik lijden,

Laat mij strijden,

Altoos moedig, altoos meer.

Moet ik sterven,

Doe mij erven

't Hart, dat ik alleen begeer.

} *bis.*

INHOUD.

	Bladz.
<i>Doel, Oorsprong en Voortgang der Eerewacht</i> . . .	3
<i>Pauselijke Breve van de verheffing der Eerewacht van het H. Hart, bestaande in de Kapel in 't Zand te Roermond, tot Aartsbroederschap</i>	7
<i>Statuten der Aartsbroederschap</i>	12
<i>Afzaten, waarmede de Aartsbroederschap verrijkt is</i>	15
<i>Bijzondere gebeden en oefeningen der Eerewacht</i>	18
I. De Inschrijving in de Eerewacht	18
II. Het Wachtuur	20
III. Heiliging van den eersten Vrijdag (of Zondag) der maand	25
Morgenoefening	25
Avondoefening	30
IV. Bezoek aan het Beeld van het H. Hart van Jezus.	40
V. Novene ter eere van het H. Hart	42
VI. De maand Juni	42
VII. Voorbereiding tot het feest van het H. Hart	43
VIII. Feest van het H. Hart	44
<i>Algemeene gebeden en oefeningen voor de leden der Eerewacht</i>	46
I. Morgenoefening	46
II. Oefeningen door den dag	50
III. Gebeden onder de H. Mis.	53

	Bladz.
IV. Biechtgebeden.	70
V. Gebeden vóór en na de Communie . . .	74
VI. Gebeden gedurende het Lof en bij een be- zoek aan het allerheiligste Sacrament en aan de H. Maagd	83
VII. Avondgebed	89
<i>Novene ter eere van het H. Hart van Jezus.</i> . .	95
Eerste dag. Het beminnelijk Hart van Jezus .	95
Tweede dag. Het minnend Hart van Jezus .	97
Derde dag. Het Hart van Jezus begeerig be- mind te worden	101
Vierde dag. Het bedroefd Hart van Jezus. .	103
Vijfde dag. Het medelijdend Hart van Jezus .	105
Zesde dag. Het milddadig Hart van Jezus. .	108
Zevende dag. Het dankbaar Hart van Jezus .	110
Achtste dag. Het versmade Hart van Jezus. .	112
Negende dag. Het getrouwe Hart van Jezus .	115
<i>Geestelijke liederen der Eerewacht</i>	117

3
5
7
1
3
5
8
0
2
5
7

